

SVERIGES GEOLOGISKA UNDERSÖKNING

SER. D.

Torvmarkskartor med beskrivningar. N:o 41, 51 och 61.

KARTBLADEN
UDDEVALLA, FJÄLLBACKA
OCH STRÖMSTAD

(UTDRAG UR TORVMARKSREGISTRET)

Pris 3 kr.

STOCKHOLM 1922

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

222696

SVERIGES GEOLOGISKA UNDERSÖKNING

SER. D.

Torvmarkskartor med beskrivningar. N:o 41, 51 och 61.

KARTBLADEN
UDDEVALLA, FJÄLLBACKA
OCH STRÖMSTAD

(UTDRAG UR TORVMARKSREGISTRET)

STOCKHOLM 1923

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

222696

Upplysningar rörande Sveriges geologiska undersöknings torvmarksrekognoscering.

AV LENNART VON POST.

Innehåll:

Rekognosceringens plan och ändamål	Sid. I
Fältarbetet	IV
Torvslag	IV
Fältbestämning av torvslagens huminositet, halt av tuvdunsfibrer, rottrådar och ved samt blöthetsgrad	XIII
Registret	XV
Publicerat utdrag ur torvmarksregistret	XVI
Anvisningar till förfrågningar	XVI

Rekognosceringens plan och ändamål.

Den av Sveriges geologiska undersökning på grund av statsmakternas beslut bedrivna torvinventeringen omfattar tvenne från varandra fristående avdelningar, nämligen

1:o en *förrådsstatistisk utredning rörande storleken och beskaffenheten av torvtillgångarna* såväl inom inventeringsområdet i dess helhet som inom dess skilda delar:

2:o en *kvalitativ rekognoscering* av torvmarkerna i närheten av kommunikationslederna.

Den *förrådsstatistiska utredningen* har till syftemål att skaffa ett pålitligt underlag för ett riktigt bedömande av »torvfrågans» national-ekonomiska betydelse och utgångspunkter för de ytterligare tekniska undersökningar och administrativa utredningar, som krävas, om denna fråga skall kunna bringas till rationell lösning. Den utföres genom linjeinventering, d. v. s. så, att man på ett system av undersökningslinjer, till täthet och riktning avpassat efter torvmarkernas talrikhet, storlek och fördelning inom de olika inventeringsdistrikt, i vilka landet befinnes böra uppdelas, noggrant uppmäter samtliga på linjerna fallande torvmarkssnitt. På grundvalen av den serie av profiler, som sålunda erhålles, beräknas för varje inventeringsdistrikt, såväl den i allt förefintliga torvmängden, som dennas fördelning på olika torvslag

och torvmarkstyper. Dessutom erhållas statistiska uttryck för sådana egenskaper hos torven, som kunna väntas äga betydelse för dess tillgodogörande, såsom förmultningsgrad, askhalt, kalkhalt, kvävehalt, värmevärde, absorptionsförmåga, förekomst av för torvtäkt hinderliga stubbar o. s. v.

På grund av förfaringssättet vid denna förrädsstatistiska utredning erhållas emellertid endast mera tillfälligtvis tillräckliga upplysningar rörande enskilda torvmarker.

Kravet på kännedom om de enskilda torvmarkernas beskaffenhet och bruksvärde tillgodoses genom torvinventeringens andra avdelning, den *kvalitativa rekognosceringen*. Denna avser att i görligaste mån hos torvmarkerna fastställa de egenskaper, som betinga det lämpligaste sättet för deras tillgodogörande, alltså beskaffenheten samt den ungefärliga mäktigheten och utbredningen av de i desamma ingående torvslagen, ävensom — i allmänna drag — deras ytgestalt samt bottornas beskaffenhet och lutningsförhållanden.

Det har från början varit klart, att denna undersökning, för att över huvud taget kunna genomföras utan orimliga kostnader, icke finge drivas för mycket i detalj utan måste begränsas till att vara en rekognoscering i egentlig mening. Sådana ingående undersökningar, som måste föregå och i sista hand vara bestämmande för den slutliga planläggningen av en torvmarks tillgodogörande, hava icke kunnat inrymmas inom rekognosceringens ram. Sålunda kunna vid rekognosceringen borrhingspunkterna ej förläggas så tätt, att torvslagens medelmäktighet eller mängd kan med precision beräknas. Icke heller har det befunnits möjligt att insamla och undersöka prov i sådan omfattning, att några för en torvmark i dess helhet giltiga genomsnittsvärden för torvens egenskaper skulle erhållas. Analyser av torvprov från det relativt begränsade antal borrhingar, som vid denna undersökning kunna komma i fråga, skulle i allmänhet näppeligen avsevärt öka den kunskap om torvmarkens bruksvärde, torvslagsbestämningarna och provbeskrivningarna giva. Likaledes har man nödgats att avstå från att annat än i enstaka fall utreda möjligheterna för torvmarkernas torrläggning genom avloppens fördjupning. De avdikningsmöjligheter, som bero av torvmarkens egen topografi, bliva där emot noga beaktade.

Nu antydda, mera tidskrävande detaljundersökningar måste överlämnas åt den enskilda företagsamheten och torde böra komma till utförande, först i den mån planer på en torvmarks tillgodogörande gör behovet av detaljkännedom om densamma aktuellt.

Rekognosceringens syftemål är sålunda att insamla det material av iakttagelser, som kräves för att principiellt bedöma, huru resp. torv-

marker kunna och böra komma till utnyttjande. Den avser vidare att giva någorlunda uttömmande vägledning, då det gäller att inom en viss trakt anvisa torvmarker, lämpliga för skilda praktiska ändamål.

En av grundprinciperna såväl vid den förrådsstatistiska utredningen som vid rekognoseringen är att vid arbetets utförande vidare synpunkter anläggas än de, som betingas av den nuvarande, jämförelsevis primitiva förädlingsteknikens möjligheter att utnyttja torven. För att torvinventeringens resultat skall motsvara kostnaderna, måste det vetande om våra torvmarker, som vinnes, kunna brukas ej blott av nutidens torvindusti och mosskultur utan i möjligaste grad göras användbart även för en framtida diskussion av exploateringsmetoder, som kunna framkomma under torvteknikens ytterligare utveckling. I detta syfte tillämpas vid torvinventeringen vetenskapliga, möjligast objektiva arbetsmetoder. Sålunda särskiljes vid fältundersökningen icke endast vad som för närvarande kan betecknas som brännortv, strörtorv eller odlingstorv utan de naturliga torvslagen med deras av tillkomstsättet betingade säregenskaper. Vidare är undersökningen icke inskränkt till de med nuvarande arbetsmetoder avverkningsbara övre delarna av lagerföljderna utan omfattar torvlagrens hela mäktighet. Samtliga iakttagelser registreras noga i dagböcker och på kartor. Skulle materialet i en framtid behöva kompletteras, kan detta ske utan att det nu å rekognoseringen nedlagda arbetet behöver förnyas.

På grundvalen av det i fältet insamlade iakttagelsematerialet utarbetas ett hos Geologiska undersökningen förvarat kortregister, i vilket under hänvisning till det likaledes tillgängliga fältmaterialet, gives en sammanträngd redogörelse för varje undersökt torvmarks ungefärliga areal, ytbeskaffenhet, lutningsförhållanden, byggnad och bottenbeskaffenhet samt dess nuvarande användning ävensom principiella anvisningar för dess tillgodogörande. I den mån det låter sig göra, införas dessutom på registerkorten hänvisningar till mera detaljerade expertundersökningar av resp. torvmarker.

Jämlikt den av statsmakterna fastställda arbetsplanen har rekognoseringen t. v. inskränkts till torvmarker, som helt eller delvis ligga inom 5 km avstånd från järnvägar, större vattenvägar eller hamnplatser. Dessutom medtagas sådana smärre områden mellan de av 5-km-gränsen inneslutna bältena, vilka befinnas lämpligast böra undersökas i anslutning till den nu pågående rekognoseringen, ävensom enstaka, mycket stora torvmarker utanför 5-km-gränsen. På detta sätt kommer drygt halva arealen av de landsdelar, till vilka rekognoseringen skall utsträckas, att bliva undersökt. Inom dessa i kommunikationshänseende bättre ställda områden undersökas alla torvmarker av mer än 5 har ytvidd.

Fältarbetet.

Å varje torvmark, som enligt arbetsplanen skall undersökas, utföres efter en allmän överblick och enligt en plan, som i varje enskilt fall befinnes lämplig, det antal borringar, som visar sig behövt för att erhålla en någorlunda fullständig bild av torvmarkens byggnad. Med hänsyn till torvmarkens utvecklingshistoriska typ och topografiska karaktär placeras borrhingspunkterna så, att borrhningarna bliva i möjligaste mån representativa och kunna inskränkas till ett begränsat antal. Å de minsta torvmarkerna borras i de flesta fall endast på en centralt belägen punkt eller, om så tarvas, dessutom på någon kantpunkt. Å större eller topografiskt uppdelade torvmarker göras borringar i torvmarkens olika huvuddelar. Då så är lämpligt, anordnas borrhningarna i en eller flera linjeprofiler. Dessa förläggas så, att de i möjligaste mån åskådliggöra lagerföljdens huvuddrag. Genom sidopunkter fastställs, huru långt åt sidorna linjeprofilerna gälla. Alla linjeprofiler avvägas och längdmätas (för bekväm orientering av borrhingspunkterna) med Tesdorps tub, likaså viktigare sidopunkter. I övrigt bestämmas borrhningarnas höjdläge medelst spegelsyftning, och orienteringen sker med stegning och kompasspejling. På profillinjerna göras avstånden mellan borrhingspunkterna så stora, som växlingarna i lagerföljden tillåta. Huvudprofilerna dragas såvitt möjligt från torvmarkens lägsta avlopp genom dess högsta delar.

Borringarna utföras med Hillers kannborr (borrkannans längd 30 eller 50 cm). Borrprov upphämtas i regel från varje halvmeters djup under markytan. För varje borrkanna antecknas det eller de torvslag, borrkannan innehåller, gränsen mellan olika torvslag samt torvslagets huminitet (»förmultningsgrad»), färg, halt av rottrådar (samt dessas art) och trärester (samt dessas konsistens och art), av tuvdunsfibrer, ävensom torvens blöthetsgrad. Dessutom antecknas förekomst av fasta, för borringen och för eventuell torvtäkt hinderliga trärester (stubbar), sandinblandning och annan förekomst av mineralämnen i torven samt för övrigt allt, som befinnes kunna bi draga till dennas och lagerföljdens karakteristik.

Torvslag.

Av naturliga torvslag kan ett mycket stort antal uppställas, vart och ett motsvarande en någorlunda konstant, av växtplatsens natur betingad kombination av växter, ur vilken torvslaget framgått, torvens *modersamhälle*. Men en dylik minutiös torvslagsbestämning låter sig för närvarande icke genomföra i fältet och är för övrigt behövt endast vid rent vetenskapliga specialundersökningar. Vid

torvinventeringen särskiljes därför blott ett mera begränsat antal torvslag, av vilka vart och ett innefattar en serie mer eller mindre skilda, men dock närbesläktade specialtyper. Ett sådant *kollektivtorvslag* motsvarar en grupp av biologiskt samhörande och under någorlunda likartade förhållanden växande modersamhällen. I följd härav variera dessa torvslags för den praktiska användningen viktiga egenskaper såsom askhalt, kalkhalt och till viss grad även huminositet, endast inom vissa gränser, och det blir möjligt att redan ur torvens art draga någorlunda bestämda slutsatser angående dess bruksvärde.

Till de *egentliga torvslagen*, vilka bestå av modersamhällenas på stället avlagrade avfall, ansluta sig såväl genom sin förekomst i torvmarkslagerföljderna som genom sin natur i övrigt en serie jordarter, vilka liksom den egentliga torven äro av organiskt ursprung, men vilkas huvudbeståndsdelar varit uppslammade i sjöars och floders vatten och bottenfällts ur detta. Dessa bildningar — de *organiska sedimenten* — sakna icke aldeles praktisk betydelse och måste dels därför, dels på grund av sitt intima samhörande med torven medtagas vid undersökningarna.

De viktigaste bland de vid torvinventeringen särskilda jordarterna beskrivas i det följande.

Organiska sediment.

Lergyttja. En tät, något elastisk, möjligen svagt kornig jordart utan växtstruktur, men med tydlig sand- eller lerhalt. Färg gulgrå eller blågrå med grön anstrykning i olika skiftningar. Vitnar vid torkning. Alkaliextrakt färglöst eller grönaktigt.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av nate (*Potamogeton*), näckrosor (*Nuphar* och *Nymphaea*), säv (*Scirpus lacustris*) och andra vattenväxter.

Askhalt¹: mycket hög.

Kalkhalt¹: växlande.

Kvävehalt¹: vanligen låg.

Användbarhet¹: odlingsjord av växlande godhet.

Planktongyttja (algyttja, djupgyttja). En tät, vanligen elastisk, stundom nästan kautschukliknande jordart utan växtstruktur, men mer

¹ Under bearbetningen av torvinventeringsmaterialet utföras i stor utsträckning kemiska analyser av olika torvjordarter. På grundval av dessa analyser komma de olika jordarternas sammansättning inom landet i dess helhet såväl som inom olikartade områden att kunna uttryckas genom analysstal, på samma gång som deras egenskaper i övrigt samt huvudsakliga användbarhet kunna angivas med större detaljering. Emedan denna sida av bearbetningen ännu ej fortskridit nog långt för att medgiva en definitiv karakterisering av de olika jordarterna, har det ansetts bäst att uti föreliggande inledande upplysningar till torvmarksregistret inskränka sig till endast allmänt hållna uppgifter rörande torvjordarternas egenskaper samt uppskjuta deras noggranna karakterisering till dess ett större analysmaterial föreligger.

eller mindre lerhaltig. Färg grön (ofta bjärt), gulgrön eller brungrön i olika skiftningar. Mörknar vanligen hastigt i luften, men ljusnar åter vid torkning. Alkaliextrakt grönt.

Kännetecknande växtrester: frön och frukter av nate, näckrosor, säv och andra vattenväxter.

Askhalt: hög.

Kalkhalt: växlande.

Kvävehalt: vanligen låg.

Användbarhet: odlingsjord av växlande godhet.

Detritusgyttja (strandgyttja). En tät, mer eller mindre elastisk, vanligen kornig jordart utan växtstruktur i grundmassan, men ofta genomdragen av vass- och fräkenrötter. Färg brun, vanligen med något grönaktig anstrykning i olika skiftningar. Mörknar hastigt i luften, men ljusnar vanligen åter något vid torkning. Alkaliextrakt grönt eller tämligen svagt brunaktigt.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av nate, näckrosor, säv samt strandväxter såsom starrarter, ibland ag (*Cladium Mariscus*), svärdsliilja (*Iris Pseudacorus*), vattenklöver (*Menyanthes trifoliata*), m. fl.

Askhalt: växlande, vanligen hög, men undantagsvis låg.

Kalkhalt: växlande.

Kvävehalt: vanligen hög.

Användbarhet: odlingsjord av växlande godhet; askfattiga varianter kunna medtagas vid bräntorvberedning.

Sjödy. En tät, vanligen föga elastisk, kornig jordart utan växtstruktur i grundmassan. Färg brun eller brunsvart med vanligen svag grönaktig anstrykning. Svartnar hastigt i luften och ljusnar icke eller endast obetydligt vid torkning. Alkaliextrakt starkt brunfärgat.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av nate, näckrosor, säv och andra vattenväxter, dock ofta endast enstaka.

Askhalt: växlande, ej sällan, synnerligast i de övre delarna av mäktigare lager, låg.

Kalkhalt: vanligen låg.

Kvävehalt: vanligen tämligen hög.

Användbarhet: odlingsjord av växlande godhet; askfattiga varianter kunna med fördel medtagas vid bräntorvberedning.

Svämtorv. Vanligen gyttjig eller dyig, ej sällan sandig jordart, vars huvudmassa består av frön, bladfragment, vass-stråbitar, kvistar och vedstycken, ofta avrundade genom nötning i vatten. Färg vanligen brun.

Kännetecknande växtrester: frön och frukter av nate, näckrosor, säv, starrarter, ibland ag, vattenklöver, strandklo (*Lycopus europæus*) m. m., ävensom rikligt insvämmade rester av landväxter, såsom al-

och björkfrukter, hasselnötter, lindfrukter, fruktstenar av brakved (*Rhamnus frangula*), och hallon, kottar och barr av tall och gran o. s. v.

Askhalt: }
 Kalkhalt: } växlande.
 Kvävehalt: }

Användbarhet: förekommer vanligen i tunna lager och saknar då i stort sett praktisk betydelse; mäktigare svämtorvinlagringar i brännrotvlagar kunna dock försämra dessa.

Kiseljord (diatomacéjord, kiselgur, bergmjöl). En tämligen sällsynt jordart av lucker konsistens, mer eller mindre sand- och gyttjehaltig. Består till stor del av kiselalger (diatomacéer). Färg vanligen gulbrun, eller vitgul, någon gång vit. Ljusnar vid torkning. I torrt tillstånd mycket lätt.

Askhalt: mycket hög.
 Kalkhalt: }
 Kvävehalt: } vanligen låg.

Användbarhet: för tekniska ändamål, såsom tillverkning av dynamit, eldfast färg, värmeisoleringsmedel m. m.

Kalkgyttja. Tät, i regel elastisk jordart utan växtstruktur i grundmassan, men vanligen rik på snäck- och musselskal. Färg vitgul till rödgul, gulbrun eller grönaktig i olika skiftningar, ofta ojämn, liksom småflammig. Mörknar obetydligt i luften och vitnar vid torkning. Fräser på grund av den höga kalkhalten starkt för syra. Förekommer endast i trakter med mer eller mindre kalkrik jordmån.

Kännetecknande växtrester: frön och frukter av nate, näckrosor, säv, ofta ag och andra vattenväxter.

Askhalt: }
 Kalkhalt: } mycket hög.
 Kvävehalt: växlande.

Användbarhet: odlingsjord av växlande godhet; användes då och då för mörkling av kalkfattigare åkerjord.

Bleke. Tät, föga elastisk, ofta kornig jordart utan växtstruktur i grundmassan, men rik på snäck- och musselskal. Färg vit till vitgul. Förändrar sig obetydligt i luften. Huvudmassan består av kolsyrad kalk, och bleket upplöses därför nästan fullständigt i syra. Förekommer endast i kalktrakter.

Kännetecknande växtrester: frön och frukter av nate, näckrosor, säv, ofta ag och andra vattenväxter.

Askhalt: }
 Kalkhalt: } mycket hög.
 Kvävehalt: vanligen låg.

Användbarhet: vanligen mycket dålig åkerjord och mindre lämpligt för mörkling; kan möjligen få industriell användning, t. ex. för kalkbränning, framställning av isoleringsmedel o. d.

Sjötorvarter.

Vasstorv (Phragmitestorv). Består i sin renaste, dock mindre vanliga form, av bladvassens (*Phragmites communis*) platträckta rotstockar, stamdelar och smårötter, sammanvävda till en tät rotfilt. Är dock mestadels mer eller mindre starkt bemängd med dy eller gyttja, någon gång lerslam. Färg halmgul med starkare eller svagare brun- (eller grön-)aktig anstrykning, alltefter dy- resp. gyttjehalten. Svartnar hastigt i luften. Huminositet låg, om ren rotfilt föreligger, eljest växlande. Övergångsformer till gyttja, sjödy, fräktorv, agtorv, starrtorv, kärrody och gungflytorv.

Kännetecknande växtrester: frön och frukter av nate, näckrosor, starrarter, ag, svärdsilja m. fl. vattenväxter.

Askhalt: växlande, ofta hög.

Kalkhalt: växlande.

Kvävehalt: vanligen hög.

Användbarhet: askfattiga och mera huminösa varianter ge god bräntorv; ofta god odlingsjord.

Fräktorv (Equisetumtorv). Såsom vasstorven, men i stället för vassresterna de svarta rötterna och stamdelarna av sjöfräken (*Equisetum limosum*).

Användbarhet: förekommer ren vanligen endast i helt tunna lager och saknar därför i stort sett praktisk betydelse.

Kärrtorvarter.

Agtorv (Cladiumtorv). Består av de upprättstående, utdraget äggformiga, av en korallröd, trådig vävnad bestående stambaserna och de från dem utgående, horisontalt liggande, av bronsbruna fjäll (lågblad) beklädda utlöparna av ag (*Cladium Mariscus*) i en grundmassa av tät, i friskt tillstånd rödbrun dy. Svartnar hastigt i luften. Huminositeten alltid hög. Övergångsformer till vasstorv och starrtorv.

Kännetecknande växtrester: frukter av ag och starrarter, vattenklöver m. fl. kärrväxter, mera undantagsvis av nate och näckrosor.

Askhalt: vanligen medelhög.

Kalkhalt: hög.

Kvävehalt: hög.

Användbarhet: god odlingsjord vid måttlig dränering; god bräntorv.

Brunmosstorv består av brunmossornas vid låg huminositet lätt igenkännliga blad och stammar, ofta sammanhängande i hela moss-exemplar samt därjämte vanligen starrester (rötter och stamdelar). Huminositeten vanligen låg, färgen i sådant fall gulbrun eller bronsbrun och konsistensen lucker. Övergångsformer till starrtorv och starrmosstorv.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av starrarter, vattenklöver och andra kärrväxter.

Askhalt: }
Kalkhalt: } växlande.
Kvävehalt: hög.

Användbarhet: god odlingsjord, om ej torvens någon gång höga svavelsyrehalt hindrar växtlighet.

Starrtorv (Carexstorv). Huvudvarianter: **högstarrtorv (magnocaricetumtorv)** och **lågstarrtorv (parvocaricetumtorv)**. En jordart av mycket växlande beskaffenhet, som än består av nästan ren, föga förmultnad, gulbrun rotfilt av starrarter, vanligen med invädda brunmossor (*vissa slag av högstarrtorv*), än av en grundmassa av brun dy, liknande agtorvens, och genomsatt av gula eller bruna rötter och stamdelar av starr i växlande mängd (*andra slag av högstarrtorv*), än åter av en svart, kornig mylla, i vilken starrarter först vid mikroskopisk undersökning kunna påvisas (*lågstarrtorv*). Huminositet växlande mellan mycket låga och tämligen höga grader. Färg likaledes växlande från ljusgult till mörkbrunt eller nästan svart. Övergångsformer till vasstorv, fräkenstorv, agtorv, brunmosstorv, kärrdy, lövkärrtorv och starrmosstorv.

Kännetecknande växtrester: i högstarrtorv väl bevarade frukter och frön av starrarter (såsom *Carex lasiocarpa*, *C. rostrata*, *C. pseudocyperus*, *C. teretiuscula* m. fl.), vattenklöver, kråklöver (*Comarum palustre*) och andra kärrväxter samt, som underordnade torvbildare, brunmossor samt bladvass- och fräkenrester; i lågstarrtorv dåligt bevarade starrfrukter, nötter av blodrot (*Potentilla erecta*) samt någon gång stråbaser av blåsene (*Molinia coerulea*).

Askhalt: växlande, dock mera sällan särdeles hög.

Kalkhalt: växlande.

Kvävehalt: hög.

Användbarhet: god odlingsjord; vid högrehuminositet god brännstorv.

Kärrdy. Ett starrtorvens närstående torvslag, vars huvudmassa är en tät mörkbrun, gråbrun eller svart dy, vanligen med starrrötter som underordnad bibeståndsdel. Stundom med insvämmad sand och lerslam. Övergångsformer till sjödy, starrtorv och lövkärrtorv.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av starrarter, vattenklöver och andra kärrväxter, dessutom ofta bladvass- och (framför allt) fräkenrester.

Askhalt: växlande, ibland hög på grund av sand- och lerinblandning.

Kalkhalt: vanligen låg.

Kvävehalt: växlande, vanligen tämligen hög.

Användbarhet: odlingsjord av växlande godhet; bör dock ej dräneras allt för starkt; askfattigare varianter ge god bränntorv.

Lövkärrtorv. Huvudvarianter: **alkärrtorv** och **björkkärrtorv**. Liknar kärrdyn, men skiljer sig i sina typiska varianter från denna genom sin mer eller mindre i ögonen fallande halt av lövträrrester (stubbar, grenstycken, kvistar, vedsplittror, blad o. s. v.), vilka t. o. m. kunna bilda torvens huvudmassa. Vedresterna äro ofta så »möra», att de kunna skäras med spade eller sönderkramas i handen. Då trärresterna äro starkast sönderdelade, bildar lövkärrtorven en homogen, ostlik massa av en karakteristisk, liksom grymig konsistens. Allt efter som al- eller björkrester dominera, får torvens bruna grundfärg rödaktig eller gråaktig skiftning. I björkkärrtorven igenkännes lätt den även vid de högsta förmultningsgraderna endast sönderfallna, men ej förmultnade nävern. Huminiteten är alltid hög. Övergångsformer till starrtorv, kärrdy, björkmosstorv och tallmosstorv.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av al, björk, brakved, hallon m. m.; i vissa, starrtorven eller kärrdyn närstående varianter dessutom av starrarter, vattenklöver och andra kärrväxter. Vidare vanligen i mängd svamprester i form av små, svarta, ihåliga kulor (*Cenococcum geophilum*).

Askhalt: mestadels tämligen låg, men någon gång hög på grund av sandhalt.

Kalkhalt: vanligen låg.

Kvävehalt: växlande.

Användbarhet: vanligen god bränntorv, som dock vid älttorv- eller presstorvberedning utan inblandning av annan mera bindande torv får klen sammanhållning; i regel god odlingsjord, om torrläggningen ej drives för långt.

Mosstorvarter.

Gungflytorv (*Cuspidatumtorv*; variant: **Scheuchzeriatorv**). Sammansettes huvudsakligen av vitmossarter, vilka pläga sammanföras under kollektivbenämningen *Sphagnum cuspidatum*. Vitmossresterna, som oftast äro någorlunda lätt igenkännliga, äro vanligen lagrade skiktvis. Torvens konsistens är stundom smörig eller såpig. Färg i regel gul eller gulbrun. Utom vitmossorna innehåller torven vanligen rötter och stamdelar av starrarter, tuvdun (*Eriophorum vaginatum*) och kallgräs (*Scheuchzeria palustris*). Den sistnämndas halmgula, liksom

knutiga rotstockar och stammar kunna bilda torvens mest framträdande beståndsdel (*Scheuchzeriatorv*). Huminositet växlande, ej sällan hög, men då vanligen endast skenbart, d. v. s. icke till följd av verklig humifiering utan på grund av ett slags förruttelseprocess, liknande den gyttjorna varit underkastade. Alkaliextrakt i sådant fall endast svagt brunfärgat. Övergångsformer till starrmosstorv och egentlig högmosstorv (*fuscumtorv*). Bildar ofta linsformiga inlagringar (»höjlager») i den senare.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av starrarter, vattenklöver, kallgräs, stammar och blad av tranbär (*Oxycoccus palustris*) och rosling (*Andromeda polifolia*), sporkapslar av *Sphagnum cuspidatum*.

Askhalt: vanligen låg, men undantagsvis på grund av mineralslam eller, i sällsynta fall, kiselalger betydlig.

Kalkhalt: vanligen låg.

Kvävehalt: växlande.

Användbarhet: vid låg huminositet strörtorv, vid högre vanligen god bränttorv.

Starrmosstorv. En av olika modersamhällen bildad mellanform mellan starrtorv och vitmosstorv, bestående av en mer eller mindre tät rotfilt av starrarter och tuvdun i en grundmassa av vitmosrester. Huminositet växlande, dock mestadels icke särdeles hög. Färg vanligen gul till ljusbrun. Övergångsformer till starrtorv, gungflytorv, björkmosstorv och egentlig högmosstorv.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av starrarter och vattenklöver m. m., blad och stammar av tranbär och rosling, sporkapslar av *Sphagna*.

Askhalt: }
Kalkhalt: } vanligen låg.

Kvävehalt: växlande, ofta tämligen hög.

Användbarhet: kan i vissa fall vid låg huminositet medtagas vid strörtorvtäkt; vid högre huminositet god bränttorv.

Björkmosstorv. Liknar starrmosstorven, men innehåller mer eller mindre rikligt stubbar och andra rester av björk, av vilka näverfragmenten, liksom i björkkärrtorven, äro särskilt framträdande. Huminositet vanligen hög. Övergångsformer till starrmosstorv, lövkärrtorv och tallmosstorv.

Kännetecknande växtrester: blad och frukter av björk, frukter och frön av starrarter, vattenklöver o. s. v. samt *Cenococcum geophilum*

Askhalt: }
Kalkhalt: } vanligen låg.

Kvävehalt: växlande.

Användning: vanligen god brännstov, vars avverkning dock, då stubbarna äro friska, försvåras av dessa.

Tallmosstov. En nästan alltid höghuminös vitmosstov, oftast rik på tuvdunsrester och med mer eller mindre tätt stående stubbar av tall. Färg mörkbrun till svart. Övergångsformer till lövkärstov, björkmosstov och egentlig högmosstov.

Kännetecknande växtrester: barr, barkflarn och kottar av tall.

Askhalt:	} vanligen låg.
Kalkhalt:	
Kvävehalt:	

Användbarhet: mycket god brännstov, vars tillgodogörande dock försvåras av stubbförekomsten.

Fuscumstov (regenerativ Sphagnumstov, egentlig högmosstov). Varianter: **tuvdunstov (fibertov)** och **ljungmylla**. Sammansättes av *Sphagnum fuscum* och andra för de öppna högmossarna karakteristiska *Sphagnum*-arter samt innehåller dessutom såsom mer eller mindre underordnade bibeståndsdelar rötter och stamdelar av tuvdun, tuvsäv (*Scirpus caespitosus*) ävensom rötter och kvistar av ljung. Tuvdunet och ljungen kunna i vissa skikt bliva karakteriserande (*tuvdunstov* eller *fibertov*; *ljungmylla*). Torvens utseende växlar med huminositeten. Skiljaktigheterna mellan olika varianter kunna vara så betydande, att somliga av dem uppfattats som självständiga torvslag. Sålunda är i regel det, som plägat kallas »mogen tuvdunstov» eller »fettov», och som består av en svart, fet massa med tuvdunsfibrer som den enda utan mikroskopisk undersökning igenkännliga beståndsdel, i själva verket en ytterst starkt humifierad sphagnumstov. Huminositeten växlar alla graderna igenom. I de mindre huminösa varianterna äro vitmosresterna mycket lätt igenkännliga. Deras blad bilda torvens huvudmassa, och deras stammar genomsätta torven i alla riktningar. Vid högre huminositet bliva vitmosresterna allt otydligare och kunna bliva så starkt destruerade, att man t. o. m. under mikroskopet endast kan identifiera enstaka stamstycken och de talrikt förekommande sporena. Vitmosstovven har emellertid, även då humifieringen är längst gången, en karakteristiskt kornig, liksom fjällig struktur, som framträder å brottytor av friska prov, och som gör det möjligt för ett vant öga att rätt säkert skilja torven från andra höghuminösa torvarter, t. ex. kärddy och lövkärstov. Färgen varierar i stort sett med huminositeten: från ljusgult eller vitgult hos de lägsta graderna till ljusare eller mörkare brunt hos de medelhöga till brunsvart hos de högsta.

Kännetecknande växtrester: utom torvbildarna själva mer eller mindre rikligt blad och stammar av tranbär och rosling; f. ö. nästan intet.

Askhalt: }
 Kalkhalt: } nästan alltid mycket låg.
 Kvävehalt: }

Användbarhet: vid lägre huminositet strötorg, vid högre utmärkt bräntorg med högt värmevärde, låg askhalt, god sammanhållning och täthet.

Utom de nu beskrivna jordarterna observeras förekomst i torven av mineralutfällningar såsom **myrmalm**, **siderit** och **järnockra**, **vivianit** och **kalktuff**, samtliga avsatta ur grundvatten, som sökt sig fram genom torven.

Siderit är en smutsvit, tät massa av järnoxidulcarbonat, som mycket lätt uppoxideras till rostfärgat järnoxidhydrat (*myrmalm*, *järnockra*). Angiver hög askhalt hos torven och verkar hämmande på växtligheten.

Vivianit är ett järnfosfat, som förekommer tillsammans med myrmalm och siderit. Vivianiten är i friskt tillstånd vit, men antager i luften mer eller mindre bjärt blå färg. Användbar som fosforsyre-gödning, om den, såsom dock mera sällan är fallet, förekommer någorlunda ren i större mängder.

Kalktuff består av kolsyrad kalk, som i form av fasta skorpor utfällts kring mossor eller andra kärrväxter. Vanligen porös, men någon gång kompakt och (efter torkning) hård och i så fall användbar som byggnadssten; eljes, om den, såsom ofta är fallet, förekommer i mäktiga, tämligen lätt tillgängliga lager, lämplig för kalkbränning.

Fältbestämning av torvens huminositet, halt av tuvdunsfibrer, rot-trådar och ved samt blöthetsgrad.

För angivande av torvslagets »*förmultningsgrad*» eller *huminositet* (H) användes vid torvinventeringen en 10-gradig skala:

- H1: Fullständigt oförmultnad och dyfri torv, som vid kramning i handen avger endast färglöst, klart vatten.
- H2: Så gott som fullständigt oförmultnad och dyfri torv, som vid kramning i handen avger nästan klart, färglöst vatten.
- H3: Föga förmultnad eller mycket svagt dyhaltig torv, som vid kramning i handen avger tydligt grumligt vatten, men där ingen torvsubstans passerar mellan fingrarna. Kramningsåterstoden ej grötig.
- H4: Dåligt förmultnad eller något dyhaltig torv, som vid kramning avger starkt grumligt vatten. Kramningsåterstoden något grötig.
- H5: Någorlunda förmultnad eller tämligen dyhaltig torv. Växtstrukturen fullt tydlig, men något beslöjad. Vid kramning

passerar någon torvsubstans mellan fingrarna, men mest starkt grumligt vatten. Kramningsåterstoden är ganska starkt grötig.

H6: Någorlunda förmultnad eller tämligen dyhaltig torv med otydlig växtstruktur. Vid kramning passerar högst omkring en tredjedel av torvsubstansen mellan fingrarna. Återstoden starkt grötig, men med tydligare växtstruktur än den okramade torven.

H7: Ganska väl förmultnad eller betydligt dyhaltig torv, i vilken dock ännu rätt mycket av växtstrukturen kan skönjas. Vid kramning passerar omkring hälften av torvsubstansen mellan fingrarna. Om dessutom vatten avgår, är detta vällingartat.

H8: Väl förmultnad eller starkt dyhaltig torv med mycket otydligt skönjbar växtstruktur. Vid kramning passerar omkring två tredjedelar av torvsubstansen mellan fingrarna och möjligen dessutom något vällingartat vatten. Återstoden består huvudsakligen av mot förtorvning mera motståndskraftiga fibrer och rottrådar.

H9: Så gott som fullständigt förmultnad eller nästan helt dyartad torv, i vilken nästan ingen växtstruktur framträder. Nästan hela torvmassan passerar vid kramning mellan fingrarna som en homogen gröt.

H10: Fullständigt förmultnad eller helt dyartad torv, i vilken ingen växtsubstans framträder. Hela torvmassan passerar vid kramning mellan fingrarna.

Myckenheten *tuvdunsfibrer* (F), *rottrådar* (R) och *trärester* (V) i torvens grundmassa anges med 4-gradiga skalor:

F₀, R₀, V₀: frånvaro av fibrer, rottrådar resp. trärester.

F₁, R₁, V₁: obetydlig förekomst av fibrer, rottrådar resp. trärester.

F₂, R₂, V₂: riklig, men ej övervägande förekomst av fibrer, rottrådar resp. trärester.

F₃, R₃, V₃: torvens huvudmassa utgöres av fibrer, rottrådar resp. trärester.

Jordarternas *blöthetsgrad* (B) anges efter en 5-gradig skala:

B₁: lufttorr.

B₂: något torkad.

B₃: normal vattenhalt.

B₄: mycket blöt.

B₅: övervägande fritt vatten.

För beredning av brännertorv är det av vikt att kunna bedöma sammanhållningen hos den av olika slags råtorv beredda produkten. Vid torvtekniska undersökningar användes i detta syfte en 5-gradig skala, grundad på erfarenheten från torvberedning. Vid S. G. U:s torvinventering bestämmes icke sammanhållning. Den kan emellertid efter

normer, utarbetade av statens torvingenjörer, bedömas med ledning av torvslagsbestämningen samt torvslagets huminositet och halt av fibrer, rottrådar och trärester.

Registret.

Vid rekognosceringen undersökes landet rutvis. Varje ruta motsvarar ett blad av Generalstabens karta i skalan 1 : 100 000 över södra Sverige. Efter hand som resp. kartblad färdigrekognoscerats, utarbetas kortregistret. Härvid numreras de undersökta torvmarkerna med en nummerserie för varje blad. Varje undersökt torvmark i landet kan sålunda betecknas med kartbladsnumret och torvmarksnumret å bladet. Nummerföljden löper från vänster till höger på bladet med början i nedre (södra) kanten samt ordnas så, att alla torvmarker inom en socken komma i följd. Fallor en torvmark i flera socknar, föres den till den socken, den största eller eljest viktigaste delen tillhör.

De registrerade torvmarkerna utmärkas på topografiska kartan och förses med resp. kortnummer. Om en torvmark faller på olika angränsande kartblad, registreras den å det blad, där största delen ligger. Å övriga delar införes dess fullständiga registerbeteckning, d. v. s. både blad och kortnummer.

Torvmarkernas arealer anges på korten i avrundade tal efter uppmätning på de geologiska kartbladen med iakttagande av under rekognosceringen gjorda rättelser.

Under kortens rubrik »Byggnad» införes i sammandrag lagerföljden inom torvmarkerna i dess helhet eller inom olikartade delar av densamma. Därvid angivas torvslagen uppifrån nedåt samt dessas huminositet, blöthet samt halt av tuvdunsfibrer, rottrådar och ved. Dessa uttryckas dock icke i medelvärden utan så, att de förhärskande värdena återgivas med de underordnade tillfogade inom parentes, t. ex. H (5—) 6—7 (—8), vilket betyder, att huminositeten i lagret oftast är 6—7, men att smärre partier visa H₅ och H₈. Då inom ett som enhet behandlat lager olikhet föreligger mellan olika nivåer inom detsamma, anges detta. För lagrens mäktighet anges likaledes de förhärskande måtten, samt dessutom i vissa fall maximimått. Ändrar sig mäktigheten genom en som enhet behandlad mossdel, anges detta. Vidare anges torvmarkens totalmäktighet efter samma norm som lagermäktigheterna.

Under rubriken »Möjligt tillgodogörande» givas endast principiella anvisningar angående de sätt, på vilka torvmarkerna eventuellt kunna utnyttjas, d. v. s. huruvida och varest inom desamma finnes för bränsletillverkning (efter nuvarande metoder) eller för ströberedning lämplig torv, om någon del av torvmarksytan lämpar sig som odlings-

mark, samt huruvida bottnarna eller djupare liggande torvlager efter bortschaktande av hela torvmassan eller någon del därav böra odlas (bottenodling). Detaljanvisningar angående olika sätt för bränsleframställning, huruvida eventuella odlingsytor böra begagnas såsom åker, äng eller för skogsbörd o. s. v., givas i regel icke. Den sakkunnige kan lätt i beskrivningen själv finna ledning för dylika specialfrågors besvarande. Med [] angives, att ett för viss användning anvisat lager icke är fullt tjänligt, t. ex. på grund av mindre god beskaffenhet, liten mäktighet eller svåråtkomlighet. Särskilt goda bränntorv- eller strötorvförekomster påpekas.

Detaljupplysningar utöver den summariska karakteristik registerkorten innehålla kunna hämtas ur de i Sveriges geologiska undersöknings arkiv förvarade fältdagböckerna, profilerna och rekognosceringskartorna.

Publicerat utdrag ur torvmarksregistret.

Sedan kortregistret till ett kartblad blivit helt utarbetat, utväljes ett antal torvmarksbeskrivningar, vilka jämte registerkartan offentliggöras. Bladen bibehålla den numrering, de hava i topografiska kartserien, även om de icke rekognosceras och utgivas i denna nummerföljd.

Vid utväljandet av de torvmarker, vilkas beskrivningar skola offentliggöras, tillämpas den normen, att alla torvmarker av 50 har ytvidd eller däröver medtagas. Av de mindre medtagas sådana, som anses äga särskilt intresse i praktiskt hänseende, alltså t. ex. särskilt goda bränntorv- eller torvströmossar.

Anvisningar för förfrågningar.

Å de tryckta registerkartorna återfinnas *alla* i registret upptagna torvmarker med resp. kortnummer. Önskas upplysning angående en torvmark, som ej medtagits i den tryckta beskrivningen, uppsökes torvmarken på registerkartan, och förfrågan göres hos Sveriges geologiska undersökning med angivande av såväl kartans i övre vänstra hörnet tryckta nummer som torvmarksnumret. Torvmarksnamn böra helst icke användas, då dylika ofta icke äro allmänt vedertagna, t. ex. då en och samma torvmark benämnes efter flera gårdar, som hava ägotlotter på densamma, eller ock kunna föranleda förväxlingar, t. ex. då samma namn brukas för ett flertal torvmarker i olika trakter, t. ex. Stormossen, Flomossen o. s. v.

Förfrågningar rörande torvmarker böra adresseras: Sveriges geologiska undersökning, *Stockholm* 50.

Kartbladet n:r 41 Uddevalla.¹

N:r 3.

Socken: Stala.

Areal 12 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt SV; mossplanet höjer sig i norra delen upp till 1¹/₂ m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (4—) 5 (—6); B 3; F 1; R 1;					
V 0	c:a	1	m		
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 1; R (0—) 1;					
V 0—1	»	1	»		
3. Därunder: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 1; V 1—2					
(—3)	»	3	»		
4. Underst: Sjödy	»	2 ¹ / ₄	»		
Totalmäktighet	c:a	7 ¹ / ₄	m.		

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling mot kanterna; bränntorvtäkt över större delen.

Möjligt tillgodogörande. [Strötorv: 1.] — Bränntorv: 1—3.

(G. E.)

N:r 9.

Socken: Ödsmål samt Grinneröd.

Areal 16 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossen (ljung-tuvdunsmosse), SV om den genom torvmarken rinnande Bratteforsån. B. Kärrmarken, NO om samma å.

Lutningsförhållanden. A. Mossplanet höjer sig upp till 3 m över ån.

B. Kärrmarksytan höjer sig upp till c:a 1 m över ån.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3(—5); B 3; F 0—1; R 1; V 0 c:a					
1 ¹ / ₄ m					
2. Underst: Lövkärrtorv (nedtill starttorvartad), H 7—8;					
B 3; F 0; R 1(—2); V 1	»	2 ¹ / ₄	»		
Totalmäktighet	c:a	3 ¹ / ₂	m.		

B. Kärrmarken:

Kärrtorv (upptill utbildad som lövkärrtorv), H 8; B 3; F
0; R 1—2; V 0—1 c:a 2 m.

Underlag. Lera.

¹ Fältundersökningarna å kartbladet Uddevalla äro utförda av Fr. Dahlstedt (*F. Dt.*), T. Ekblom (*T. E-m.*), G. Erdtman (*G. E.*), N. Johansson (*N. J-n.*), Fr. Nilsson (*Fr. N.*), H. Thomasson (*H. Th-n.*) och N. Willén (*N. W.*). Signaturerna efter torvmarksbeskrivningarna angiva, av vilken eller vilka rekognoscörer fältundersökningen utförts.

Registret är utarbetat av H. Thomasson.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarken; strötorvtäkt på högmossens mittparti.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2; [B]. — Odling: B; bottenodling i A: 2.

(G. E.)

N:r 21.

Socken: Ucklum.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. A. Östra högmossepartiet (ljung-tuvdunsmosse med martallar), Ö om den övertvärande landsvägen. B. Västra högmossepartiet (ljung-tuvdunsmosse med martallar), i västra hälftens sydöstra del. C. Kärrmarken (björkkärr), i västra hälftens nordvästra del.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt V. A. Mossplanet höjer sig upp till 9¹/₂ m över avloppet. B. Mossplanet höjer sig upp till 4 m över avloppet. C. Mossplanet höjer sig c:a 3¹/₂ m över avloppet, men sluttar mot detsamma.

Byggnad.

A. Östra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3(—4); F 1; R (0—)1; V 0	c:a	2 ³ / ₄ m
2. Därunder: Sphagnumtorv (nedåt gungflytorvartad), H (6—) 8; B 3; F 1; R 0—1; V 0 (—1)	»	4 »
3. Underst: Gyttjor (leryttja)	»	1 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet	c:a	7 ¹ / ₄ m.

B. Västra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3; F 1; R 1; V 0. c:a	1 ¹ / ₂ m
2. Underst: Lövkärrtorv (nedåt kärrdyartad), H 8; B 3; F 0; R 1; V 1	» 3 ⁴ / ₄ »
Totalmäktighet	c:a 2 ¹ / ₄ m.

C. Kärrmarken:

Lövkärrtorv (nedåt dyartad), H 8; B 3; F 0; R 0—1; V 1 c:a 1 m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt på östra högmossepartiet; odling över kärrmarken.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1; B: 1. — Bränntorv: A: undre 1—2; [B: 2]. — Odling: C; bottenodling på B: 2.

(G. E.)

N:r 23.

Socken: Ucklum.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar två högmossepartier (öppna ljung-tuvdunsmossar med enstaka martallar och här och var *Myrica* samt på ett och annat ställe *myrlilja*); avdelas genom en bäck, som rinner från Ö till en vid mossens västra kant belägen kvarndamm; södra högmossepartiet genomflytes av en bäck åt N.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i södra högmossepartiet upp till 2¹/₂ m och i norra upp till 4¹/₂ m (längst i N) över kvarndammen.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv (flerstädes utbildad som rismostorv och nedåt i södra partiet som skogsmostorv), H (4

- 5—) 6—8 (—9); B 3; F 0—1 (—2); R (0—) 1 (—2);
 V 0—1 intill 2¹/₄ m
 (Mäktigast i södra partiet; i norra endast intill 1¹/₂ m.)
2. Därunder: Lövkärrtorv (nedåt kärrdyartad), H 9; B 3
 (—4); F 0; R 0 (—1); V 1—2 » 2¹/₂ »
 (Bottenlager utom i norra partiets södra del; mäktigast
 därstädes.)
3. Därunder (endast i norra partiets södra del): Starrtorv,
 H 7; B 3; F 0; R 2; V 0 c:a 1/4 »
4. Underst (endast i norra partiets södra del): Gyttja (ler-
 gyttja) » 1/4 »
- Totalmäktighet intill 3¹/₄ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Bränntorvtäkt (obetydlig) i södra hög-
 mossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—2[—3]. — Bottenodling i 2 i
 norra högmossepartiet.

(Fr. N.)

N:r 24.

Socken: Ucklum.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med enstaka martallar;
 mellan de två i torvmarken inneslutna gölarna barrblandskog).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt SO; mossplanet höjer sig i Ö upp till
 c:a 1/2 m och i västra delen upp till c:a 2 m över avloppet.

Byggnad.

A. Västra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3; B 3—4; F 0; R 1; V 0 . c:a 1/2 m
 2. Därunder: Sphagnumtorv (nedåt utbildad som skogsmoss-
 torv), H 7—9; B 3; F (0—) 1; R 0 (—1); V 1 (—2) . » 1¹/₄ »
 3. Därunder: Lövkärrtorv, H (8—) 9; B 3; F 0; R 0 (—1);
 V 1—2 » 2¹/₄ »
 4. Därunder: Starrtorv, H 6; B 3; F 0; R 2—3; V 0 . . . » 1/2 »
 5. Underst: Gyttja » 1/4 »
- Totalmäktighet c:a 4³/₄ m.

B. Östra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4; B 3; F 0; R 1—2; V 0 . c:a 1/2 m
 2. Därunder: Starrmosstorv, H 7—8; B 3; F 0; R 2; V 0—1 » 2 »
 3. Underst: Kärrdy » 3/4 »
- Totalmäktighet c:a 3¹/₄ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: A: 1—4; B: 1—3. — [Bottenodling
 i A: 3.]

(Fr. N.)

N:r 25.

Socken: Ucklum samt Västerlanda.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. Starrmosse (i mellersta och södra delarna med Myrica
 och myrtilja, i norra delen med riklig tall och björk), belägen mellan
 sjöarna Brunevattnet (i S) och Medsjölingen (i N).

Lutningsförhållanden. Södra och mellersta delarna med avlopp till Bru-

nevattnet och c:a $1\frac{1}{2}$ m över detta; norra delen med avlopp till Medsjölingen och c:a $1\frac{1}{4}$ m över denna samt $1\frac{1}{2}$ m under mellersta delen.

Byggnad.

1. Överst: Starrmosstorv, H (4—5—) 6—8; B (3—) 4; F 0;
R 1—2; V 0—1 intill 4 m
(I norra delen blott $\frac{1}{2}$ m mäktig.)
 2. Därunder: Lövkärtrorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1—2 » $2\frac{1}{2}$ »
(Mäktigast i mitten; i norra delen blott $\frac{1}{2}$ m mäktig
och bottenlager där.)
 3. Därunder (saknas i norra delen): Starrtorv, H 7; B 3;
F 0; R 2; V 0 » $\frac{1}{2}$ »
 4. Underst (saknas i norra delen): Gyttja » $\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet intill $7\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—3.

(Fr. N.)

N:r 29.

Socken: Röra.

Areal 12 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-Myricamosse med randskog av björk; enstaka martallar).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäck åt N; mossplanet höjer sig centralt upp till 2 m över denna.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); B 3; F 1; R 1;
V 0 c:a $1\frac{1}{2}$ m
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—9; B 3; F 1 (—2); R 0
—1; V 0—1 » 3 »
 3. Därunder: Kärtrorv, H 6—8; B 3; F 0; R 2; V 0 » 1 »
 4. Underst: Sjödy och gyttja » 1 »
- Totalmäktighet c:a $6\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Bränntorvtäkt; strötorvtäkt (obetydlig); odling (obetydlig) i nordvästra kanten.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bränntorv: 2—3.

(G. E.)

N:r 36.

Socken: Myckleby.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse, ställvis med riklig björk), kring en göl.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt V; mossplanet höjer sig S om denna upp till $1\frac{3}{4}$ m.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3 (—4); F 0—1;
R (0—) 1; V 0 c:a $1\frac{1}{2}$ m
 2. Därunder: Kärtrorv, H 5; B 3; F 0; R 2; V 0 » $\frac{1}{2}$ »
 3. Underst: Sjödy och gyttja mer än $5\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet mer än $7\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bottenodling på 2.

(G. E.)

N:r 40.

Socken: Ljung.

Areal 12 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (stortuvig ljung-tuvdunsmosse; centralt öppen, med enstaka martallar, i norra hörnet övergående i Myricamosse), belägen c:a 50 m N om Skarsjön.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till c:a $7\frac{3}{4}$ m och i östra torvmarksviken upp till $8\frac{1}{4}$ m över Skarsjöns högvattenlinje.

Byggnad.

1. Överst (saknas alldeles i Myricamossen i N): Sphagnumtorv, H 3 (—4—5); B 3; F 0—1; R 0—1 (—2); V 0 . intill	3 $\frac{1}{2}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—8; B 3; F 0—1; R (0—) 1 (—2); V 0 »	2 $\frac{3}{4}$ »
(Ytlager i Myricamossen och mäktigast där; annars blott 1 m mäktig.)	
3. Därunder: Kärrtorv (oftast lövkärrtorv), H (7—) 8—9; B 3 (—4); F 0; R 0 (—1); V (0—) 1 (—2) »	3 $\frac{1}{2}$ »
4. Underst: Sjödy och gyttja mer än	1 $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	mer än 7 m.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bränntorv: 2—3. — Bottenodling i 3.

(N. W.)

N:r 41.

Socken: Ljung.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (i nordvästra fliken ljung-tuvdunsmosse med spridda martallar och här och var dyhöljor; för övrigt Molinia-Myricamosse med myrlilja).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäck åt N; mossplanet höjer sig i nordvästra högmossepartiet upp till $5\frac{1}{4}$ m, i nordvästra delen av huvudpartiet upp till 2 m och i södra delen upp till $3\frac{3}{4}$ m över avloppet.

Byggnad.

A. Nordvästra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—8 (växlande på olika nivåer); B 3; F (0—) 1 (—2); R 1 (—2); V 0 c:a	3 m
2. Underst: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0; V 2 »	1 $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	c:a 4 $\frac{1}{2}$ m.

B. Huvuddelen:

1. Överst: Starrmosstorv, H 6—8; B 3—4; F 0 (—1); R 1—2; V 0 intill	2 m
2. Därunder (bottenlager i södra delen): Kärrtorv, H 8 (—9); B 3 (—4); F 0; R 1; V 0—1 (—2) »	1 $\frac{1}{2}$ »
3. Därunder (saknas i S): Lövkärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0 (—1); V 0 (—1) c:a	2 $\frac{3}{4}$ »
4. Underst (saknas i S): Gyttjor (leryttja) »	1 $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	intill 6 $\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: A: 1—2; B: 1—3. — Bottenodling i A: 2; [i B: 2].

(N. W.)

N:r 43.

Socken: Grinneröd samt Ljung. Areal 60 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarkskomplex, omfattande ett flertal högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsävmossar med dyhöljor, ställvis *Myrica-Moliniamosse*), skilda genom en mängd större och mindre bergpartier; når i V till Stora Stenkällevattnet, i Ö ej fullt fram till Holmevattnet och med norra fliken till en mindre tjärn.

Lutningsförhållanden. Avlopp till Stora Stenkällevattnet, Holmevattnet samt genom en bäck åt S; mossplanen ligga i huvuddelen $10^{1/4}$ — $12^{3/4}$ m över Stora Stenkällevattnet, $2^{1/4}$ — $4^{1/2}$ m över södra avloppet, 3 — $5^{1/4}$ m över Holmevattnet; norra flikens mellersta del ligger $9^{1/4}$ m och norra delen $1^{3/4}$ m över norra tjärnen.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—5—) 7—9; B 3 (—4);
F (0—) 1 (—2); R 1 (—2); V 0 (—1) intill 3 m
(Mäktigast i huvuddelens mittparti.)
2. Därunder: Kärrtorv (ställvis lövkärrtorvartad, ställvis starr-
mosstorvartad), H 7—9; B 3 (—4); F 0; R (0—) 1 (—2);
V 0—1 (—2) » $2^{3/4}$ »
(Mäktigast i norra fliken; bottenlager utom i huvuddelens
mittparti.)
3. Underst (endast i huvuddelens mittparti): Gytjtja . . . c:a $1^{1/2}$ »
Totalmäktighet 2—4 m.

Underlag. Morän och berg.

Nuvarande användning (1920). Odling (mindre) i östra och västra kanterna och i norra fliken.

Mojligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—2. — Bottenodling i 2.

(N. W.)

N:r 50.

Socken: Grinneröd. Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossen (ljung-tuvdunsmosse med martallar), torvmarkens huvuddel. B. Kärrmarken (lövkärr), i SV.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäck åt V; mossplanet höjer sig i nordöstra delen upp till $6^{1/2}$ m och centralt upp till 5 m över avloppet i V; kärrmarken ligger c:a $1^{1/2}$ m över samma avlopp.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3; F 1; R 1; V 0 . intill $1^{1/2}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F 1 (—2); R 1;
V 0 (—1) » 1 »
3. Underst: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 1; V 1 (—2) . . . » $1^{1/2}$ »
Totalmäktighet intill 4 m.

B. Kärrmarken:

Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 1; V 1 c:a $1^{1/4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt.

Mojligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—3; [B]. — Odling: B; bottenodling i A: 3.

(G. E.)

N:r 53.

Socken: Grinneröd.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossepartiet (ljung-tuvdunsmosse med rikliga mar-tallar), i nordöstra delen. B. Myrica-Moliniamossen, i huvuddelen, men genom ett utdraget bergparti delad i en västlig och en östlig hälft.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäck åt NO; A. Mossplanet höjer sig upp till $8\frac{1}{4}$ m över den västliga Moliniamossen. B. Östra delen ligger ca 2 m över den västra.

Byggnad.

A. Högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3; F (0—) 1 (—2);
R (0—) 1; V 0	c:a	2 $\frac{1}{2}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F (0—) 1 (—2);
R 0 (—1); V 0	»	1 »
3. Underst: Lövkärrtorv (nedåt övergående i ett tunt lager
kärddy), H 8—9; B 3; F 0; R 0—1; V 1	»	1 $\frac{3}{4}$ »
Totalmäktighet	c:a	5 $\frac{1}{4}$ m.

B. Myrica-Moliniamossen:

1. Överst: Kärrtorv (starrmosstorvartad), H (3—) 5; B 4
(—5); F 0; R 1 (—2); V 0	intill	3 m
(Mäktigast i västra delen; i östra blott $\frac{1}{2}$ m.)		
2. Underst: Kärrdy (lövkärrtorvartad), B 4; F 0; R (0—)
1 (—2); V 0—1	»	3 $\frac{3}{4}$ »
(Mäktigast i östra delen; i västra blott $\frac{1}{2}$ m.)		
Totalmäktighet	intill	4 $\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötorg; A: 1. — Bränntorg: [A: 2—3;] B: 1
—2. — Bottenodling i A: 3; i B: 2.

(G. E.)

N:r 55.

Socken: Grinneröd.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse).

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp genom en bäck åt NV; mossplanet höjer sig centralt upp till 4 m och mot nordvästra fliken upp till $3\frac{1}{2}$ m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3; B 3 (—4); F 1; R 1; V 0 . intill	1 $\frac{3}{4}$ m
(I nordvästra delen blott $\frac{1}{2}$ m mäktig.)	
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 0—1; R 1;
V 0 (—1)	» 2 $\frac{1}{4}$ »
(I nordvästra delen blott $\frac{1}{2}$ m mäktig.)	
3. Underst: Lövkärrtorv, H 8—9; B 3; F 0 (—1); R 0—1;
V 1	» 1 $\frac{1}{4}$ »
(I nordvästra delen blott ett tunt lager.)	
Totalmäktighet	intill 5 $\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Bränntorvfabrikation i västra delen; strö-tortvåkt i samband med upptagande av dräneringsdiken.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bränntorv: 2—3. — Bottenodling i 3 (delvis).

(G. E.)

N:r 57.

Socken: Grinneröd samt Hjärtum. Areal 55 har. Ytbeskaffenhet. A. Myrica-Molinia-Nartheciummosse, i nordvästra torvmarksdelen. B. Ljung-tuvdunsmosse, öppen, men med Myrica N och NV om den i torvmarken inneslutna sjön. C. Ljungmosse med växtlig tall, S om ovannämnda sjö.

Lutningsförhållanden. Avlopp för den inneslutna sjön åt NO. A. Mossplanet höjer sig upp till 9¹/₂ m över sjön. B. Mossplanet höjer sig upp till 7¹/₄ m över sjön. C. Mossytan sluttar åt S.

Byggnad.

A. Myricamossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 1; R 1; V 0 . . . c:a	1 m
2. Underst: Kärrdy, R 1 »	1 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet c:a	2 ¹ / ₄ m.

B. Ljung-tuvdunsmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3 (—4); F 1; R 1—2; V 0 c:a	1 ¹ / ₂ m
2. Underst: Kärrdy (lövkärrtorvartad), B 4; F 0; R 1; V 0 —1 »	6 ³ / ₄ »
Totalmäktighet c:a	8 ¹ / ₄ m.

C. Ljungmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—5); B 3 (—4); F 0—1; R 1; V 0 c:a	1 ¹ / ₂ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F (0—) 1; R (0—) 1; V 0 »	2 »
3. Underst: Lövkärrtorv, H 7—8; B 3; F 0; R 1; V 1 . . . »	2 »
Totalmäktighet c:a	5 ¹ / ₂ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: C: 1. — Bränntorv: A: 1—2; B: 1—2; C: 2—3. — Bottenodling i A: 2; i B: 2; [i C: 3?].

(G. E.; T. E-m.)

N:r 62.

Socken: Hjärtum. Areal 20 har. Ytbeskaffenhet. Högmossen (i norra delen ljung-tuvsävmossen med enstaka martallar; i södra delen ljung-tuvdunsmossen med Myrica); genom en från V inskjutande moränvall delad i en nordlig och en sydlig del.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt N och S; mossplanet höjer sig i norra delen upp till 6¹/₂ m, i södra delen upp till 3¹/₄ m över avloppet i N.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 intill	2 ¹ / ₂ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 8—9; B 3; F (0—) 1; R 1; V 0—1 »	1 ¹ / ₂ »
3. Underst: Lövkärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 1; V 1—2 . . . »	1 »
Totalmäktighet intill	3 ¹ / ₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Ströharvning längst i NO; strötorvtäkt centralt i södra delen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Bränntorv: 2—3.] — Bottenodling underst i 3.

(G. E.)

N:r 66.

Socken: Hjärtum.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (huvuddelen, ljungmosse med martallar; nordöstra fliken, ljung-Myricamosse med Narthecium). I huvuddelen två gölar.

Lutningsförhållanden. Avlopp för huvuddelen åt S, för nordöstra fliken åt Ö; mossplanet höjer sig i huvuddelen upp till 4 m över avloppet åt S, i nordöstra fliken upp till $2\frac{3}{4}$ m över östra avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3; F (0—) 1; R (0—) 1; V 0	intill $2\frac{1}{2}$ m
(Mäktigast i nordöstra delen.)	
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 8; B 3; F 1; R 1; V 0	» $\frac{1}{2}$ »
3. Underst: Lövkärtrorv, H 8; B 3 (—4); F 0; R 1; V 1	» $1\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	$3-4\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt i sydöstra delen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Bränntorv: 2—3.] — Bottenodling i 3.

(G. E.)

N:r 72.

Socken: Hjärtum samt Grinneröd.

Areal 70 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med spridda martallar och här och var dyhöljor); når till sydstranden av Grinnerödssjön och genomflytes av en från V till Ö rinnande bäck, som mottager det från NV kommande avloppet från Grinnerödssjön.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i sydvästra och centrala delarna upp till $6\frac{1}{2}$ m samt i norra delen upp till 3 m över avloppsbacken.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3; F (0—) 1; R 1; V 0	intill $2\frac{1}{2}$ m
(Mäktigast inom mittpartiet.)	
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (5—) 7—8; B 3; F (0—) 1; R (0—) 1; V 0 (—1)	» $2\frac{1}{2}$ »
(Mäktigast i sydvästra delen; saknas i norra delen; $3\frac{1}{2}$ m under ytan i sydvästra delen ett $\frac{1}{2}$ m mäktigt lager H 3.)	
3. Underst: Lövkärtrorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0—1 (—2); V 1 (—2)	» $2\frac{1}{4}$ »
(Mäktigast i sydvästra delen, i de övriga delarna blott $1-1\frac{1}{2}$ m.)	
Totalmäktighet	$2\frac{1}{2}-5\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Odling (obetydlig) i norra delen; strötorvtäkt centralt (obetydlig).

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: övre 1. — Brännortorv: undre 1—3. — Bottenodling i 3.

(G. E.)

N:r 81.

Socken: Torp.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ytvegetationen till största delen förstörd, i norra fliken ljungmosse), kring en mindre sjö, Måsavattnet.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt V; mossplanet höjer sig NV om sjön upp till $1\frac{3}{4}$ m och i nordöstra fliken upp till $2\frac{1}{2}$ m över sjön.

Byggnad.

A. Nordöstra högmossefliken:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4—5; B 3; F 1; R 1; V 0 . c:a	1	m
2. Därunder: Lövkärrtorv, H (7—) 8 (—9); B 3; F 0; R 0 —1; V 1 »	3	»
3. Underst: Sjödö och gyttja »	$\frac{3}{4}$	»
Totalmäktighet c:a	$4\frac{3}{4}$	m.

B. Huvuddelen:

1. Överst: Sphagnumtorv (myllartad), B 2; F 0; R 0—1; V 0—1 c:a	1	m
2. Därunder: Lövkärrtorv (nedåt kärrdyartad), H 8; B 3; F 0; R 0—1; V 1 »	$2\frac{1}{2}$	»
3. Underst: Sjödö och gyttja »	1	»
Totalmäktighet c:a	$4\frac{1}{2}$	m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Ströharvning i nordöstra fliken; brännortorvtäkt i nordöstra fliken och nordväst om sjön; odling (obetydlig) i huvuddelen.

Möjligt tillgodogörande. Brännortorv: A: 1—2; B: 1—2. — [Bottenodling i A: 2 och B: 2.]

(G. E.)

N:r 87.

Socken: Forshälla.

Areal 12 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (öppen ljung-tuvdunsmosse med tuvsäv, enstaka martallar och här och var dyhöljor).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt S till den 350 m S om torvmarken belägna Helgerödsjön; mossplanet höjer sig upp till $3-3\frac{3}{4}$ m över södra spetsen.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4 (—5); B 3; F 0—1 (—2); R 0—1; V 0 intill	3	m
(Mäktigast centralt.)		
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8 (—9); B 3; F 0—1; R (0—) 1; V 0 »	$1\frac{1}{2}$	»
(Mäktigast i nordvästra delen.)		
3. Därunder: Lövkärrtorv, H (8—) 9; B 3; F 0; R 0 (—1); V 1 (—2) »	2	»
(Mäktigast i nordvästra delen; i sydvästra delen föga mäktig och bottenlager.)		

4. Därunder (saknas i SV): Sjötorv, H 5 (—7); B 3; F 0;
R 2; V 0 intill $1\frac{1}{2}$ m
5. Underst (saknas i SV): Gyttja mer än $1\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet $3\frac{1}{4}$ —mer än 7 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling (mindre) på östra laggen; bränn-
torvtäkt (övergiven) i sydost.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: övre 1. — Bränntorv: undre 1—4.

(N. W.)

N:r 95.

Socken: Forshälla.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossepartiet (ljung-tuvdunsmosse, stortuvig, i
södra delen med ungskog av björk och gran), i sydvästra delen och längs
sydöstra kanten. B. Kärrpartiet, längs nordvästra kanten.

Lutningsförhållanden. Genomdragen av kanal i torvmarkens längdriktning.
Byggnad.

A. Högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4—6; B 3; F 0—2; R (0—) 1
(—2); V 0 intill $1\frac{1}{4}$ m
2. Därunder (bottenlager centralt i högmossepartiet): Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 1; V 1 (—2) » 1 »
3. Därunder (saknas centralt): Starrmosstorv, H 4; B 3; F 0
—1; R 1; V 0—1 c:a 1 »
4. Underst (saknas centralt): Gyttjor mer än $2\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet $2\frac{1}{4}$ —mer än $4\frac{1}{2}$ m.

B. Kärrpartiet:

1. Överst: Kärrtorv (myllartad) c:a $1\frac{1}{2}$ m
2. Underst: Gyttjor (lerygttja) » $1\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet c:a 1 m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrpartiet; bränn-
torvfabrikation på högmossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: A: 1—3.

(H. Th-n.)

N:r 99.

Socken: Forshälla.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossen (ljungmossen, i östra hälften öppen och
låg-
tuvig, i västra hälften stortuvig och bevuxen med björk och gran; lagg
smal utom i Ö och NO), i torvmarkens östra och mellersta delar. B. Kärr-
partiet (lövkärr med gran).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäck åt V. A. Mossplanet höjer
sig från 2 m över avloppet i mellersta delen upp till $3\frac{1}{2}$ m i östra delen.
B. Kärrmarksytan ligger c:a 1 m över bäcken. — Avloppsbäcken har
omedelbart utanför mosskanten ett fall av 10 m på 20 m sträcka.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst (ej i östra delen): Sphagnumtorv, H 3; B 3; F
(0—) 1; R 0—1; V 0 intill 1 m
2. Därunder: Sphagnumtorv (i mellersta och västra delarna

- utbildad som starrmosstorv), H (6—) 7—8; B 3; F 0—1;
R 0—1; V 0 intill 2¹/₂ m
(Ytlager i Ö; i mellersta och västra delarna blott 1/2 m
mäktig.)
3. Därunder (endast i östra delen): Sphagnumtorv, H 3;
B 3; F 0; R 0—1; V 0 c:a 1/2 »
 4. Därunder (bottenlager i mellersta delen): Lövkärrtorv,
H 8—9; B 3; F 0; R 0—1; V 1 (—2) intill 2¹/₂ »
 5. Därunder (saknas i mellersta delen): Starrtorv (vasstorv-
artad), H 7; B 3; F 0; R 1—2; V 0 » 1/2 »
 6. Underst (saknas i mellersta delen): Gyttjor » 1/2 »
- Totalmäktighet intill 5¹/₂ m.

B. Kärrpartiet:

1. Överst: Lövkärrtorv, H 8—9; B 3 (—4); F 0; R 0—1;
V 1 (—2) c:a 2 m
 2. Underst: Gyttja » 1/4 »
- Totalmäktighet c:a 2¹/₄ m.

Underlag. Morän och på djupare ställen lera.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrpartiet och randområdena
i Ö.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: A: 1. — Brännörv: A: 2—4 [—5];
[B: 1]. — Bottenodling i A: 4.

(N. W.)

N:r 100.

Socken: Forshälla.

Areal 10 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med enstaka martallar).

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till 1¹/₂ m över fast-
markskanten i NV.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 2; B 3 (—4); F 1; R 1; V 0 c:a 1¹/₂ m
 2. Underst: Lövkärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0; V 1 . . » 1³/₄ »
- Totalmäktighet c:a 3¹/₄ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strötörvtäkt (obetydlig) i norra änden.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: 1. — [Brännörv: 2.] — Bottenodling
på 2.

(N. W.)

N:r 104.

Socken: Tossene.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. A. Ljungmosse med *Myrica* och *Molinia*, i nordvästra
delen. B. Starrkärr med *Myrica* och Sphagnumtuvor, i södra delen. —
Belägen 300 m N om en mindre sjö.

Lutningsförhållanden. A. Mossplanet höjer sig upp till 1¹/₂ m över sjön.

B. Starrkärrets yta ligger c:a 1/2 m över sjön.

Byggnad.

A. Ljungmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3; F 0—1; R 1; V 0 c:a 1 m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 8; B 3; F 0—1; R 1; V 0 » 1/2 »
3. Därunder: Starrmosstorv, H 7; B 3; F 0; R 1—2; V 0 . » 1/2 »

4. Därunder: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0—1; V 1 . c:a	1 m
5. Underst: Gyttjor (lerygttja) »	2 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet c:a	5 ¹ / ₂ m.

B. Starrkärret:

1. Överst: Starrmosstorv, H 6—7; B 3; F 0; R 1; V 0 . . c:a	1/2 m
2. Därunder: Kärrtorv, H 8; B 3; F 0; R (0—) 1; V 0 . »	1 ¹ / ₂ »
3. Underst: Sjödy och gyttja (lerygttja) »	3 ³ / ₄ »
Totalmäktighet c:a	5 ³ / ₄ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Bränntorvtäkt över hela torvmarken till 1—1¹/₂ m djup.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—4; B: 1—2. (N. W.)

N:r 112.

Socken: Skredsvik.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med dyhöljor, i norra fliken övergående i ljung-Myricamosse, ställvis av starrmossekaraktär); inneslutande en mindre göl.

Lutningsförhållanden. Gölen har avlopp åt Ö; mossplanet höjer sig upp till 1—1¹/₂ m över gölen.

Byggnad.

1. Överst (enda lager i centrala delen): Sphagnumtorv (i norra fliken starrmosstorvartad), H (5—) 7—8; B 3; F 0 —1 (—2); R (0—) 1 (—2); V 0—1 (—2) intill	1 ³ / ₄ m
2. Därunder: Lövkärrtorv (nedåt kärddyartad), H 8 (—9); B 3; F 0; R (0—) 1; V (0—) 1 »	2 ¹ / ₂ »
(Saknas i centrala delen; mäktigast i sydvästra fliken; bottenlager i norra delen.)	
3. Underst (saknas i centrala och norra delarna): Sjödy och gyttja c:a	3/4 »
Totalmäktighet	1 ³ / ₄ —5 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—2.

(F. Dt.)

N:r 119.

Socken: Skredsvik.

Areal 55 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossepartierna (ljung-tuvdunsmossar med martallar och i östra partiet dyhöljor), belägna ett Ö om ett i torvmarken uppskjutande bergparti och ett i norra delen av torvmarkspartiet V om samma bergparti. B. Kärrmarken (lågstarrkärr och ett mindre område i sydvästra delen skogskärr), på den övriga delen V om bergpartiet.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i östra högmossepartiet upp till 2 m över en åt SO rinnande bäck; mossplanet i norra högmossepartiet höjer sig upp till 2¹/₂ m över en åt NO rinnande avloppsbäck.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3; F 0 (—1); R 0 —1; V 0 intill	1 ¹ / ₂ m
(Mäktigast i norra partiet; saknas i östra partiets norra del.)	

2. Därunder: Sphagnumtorv, H 3—8 (växlande på olika nivåer);
B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 intill $3\frac{1}{2}$ m
(Ytlayer i norra delen av östra partiet och där blott 1 m
mäktig.)
 3. Därunder (bottenlager i östra partiet): Lövkärrtorv (ned-
till kärrdyartad), H 8—9; B 3; F 0; R 1; V (0—) 1 . . . » $1\frac{1}{2}$ »
 4. Därunder (saknas i Ö): Gungflytorv, H 5; B 3; F 0; R
0—1; V 0 c:a $\frac{1}{4}$ »
 5. Underst (saknas i Ö): Sjödy och gyttja » $\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet $1\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{4}$ m.

B. Kärrmarken:

Kärrtorv intill 1 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling på ett mindre område av kärr-
marken i SV och på norra kanten av högmossepartiet Ö om bergpartiet;
bränntorvtäkt i östra högmossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—4.

(F. Dt.)

N:r 121.

Socken: Skredsvik samt Foss. Areal 100 har.
Ytbeskaffenhet. Högmossekomplex (övervägande ljunngosse med martallar,
i norra fliken Myrica-tuvsävmosse och i sydöstligaste delen skogsmosse),
uppdelat genom ett flertal bergpartier och i norra fliken inneslutande en tjärn.
Lutningsförhållanden. Avlopp genom en åt SV rinnande bäck, som genom
torvmarkens sydöstra del kommer från torvmarken 41/119, samt genom en
åt N rinnande bäck i norra fliken; mossplanet höjer sig i de centrala
delarna upp till $2\frac{3}{4}$ m över södra avloppet och $4\frac{3}{4}$ m över avloppet i N;
norra flikens mossplan 2—3 m lägre.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 2—3 (—4—5); B 3—4; F 0—1;
R 0—1 (—2); V 0 intill $2\frac{1}{2}$ m
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3 (—4); F 0 (—1);
R 0 (—1); V 0 » 1 »
 3. Därunder: Lövkärrtorv (flerstädes ersatt med kärrdy),
H (8—) 9; B 3; F 0; R 0 (—1); V (0—) 1 (—2) . . . » 3
(Mäktigast i norra flikens södra del; vanligen blott 1 m
mäktig; bottenlager utom i angivna del.)
 4. Underst (endast i norra flikens södra del): Sjödy . . . c:a $\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet 3— $6\frac{3}{4}$ m.

Underlag. I södra delen morän, i norra delen lera.

Nuvarande användning (1920). Odling (obetydlig) längst i N.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: övre 1. — Bränntorv: undre 1—3.

(F. Dt.)

N:r 126.

Socken: Foss samt Skredsvik. Areal 30 har.
Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljunngosse, i nordvästra, smalare de-
len övergående i Myricamosse); når i Ö fram till sjön Byrvattnet.
Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till c:a $2\frac{3}{4}$ m över Byr-
vattnet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3; F 0 (—1); R 0 (—1); V 0	intill 2	m
2. Därunder (endast i södra delen): Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F 0 (—1); R 0; V 0	c:a	2 »
3. Därunder: Lövkärrtorv (i norra delen kärrdyartad), H 8; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0—1	intill 2	»
(Mäktigast i norra delen; bottenlager därstädes.)		
4. Därunder (saknas i N): Gungflytorv, H 4; B 3; F 0; R 0; V 0	c:a	1/2 »
5. Underst (saknas i N): Gyttja (lerygttja)	»	1/4 »
Totalmäktighet	intill 4 ³ / ₄	m.

Underlag. Lera.

Möjligt tillgodogörande. Strötorg: övre 1. — Bränntorg: undre 1—4.

(F. Dt.)

N:r 127.

Socken: Foss samt Valbo-Ryr.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar två högmossepartier, ett mindre i nordvästra fliken (ljung-tuvdunsmosse med martallar), ett större över torvmarkens övriga delar (ljung-tuvdun-tuvsävmosse här och var med Myrica, mot V med växtlig tall och i sydvästra fliken med starrmossekaraktär).

Lutningsförhållanden. Torvmarken har avlopp genom bäcker, dels åt Ö till sjön Trestickeln och dels åt V till en ca 200 m avlägsen mindre sjö; mossplanet höjer sig i sydvästra fliken upp till 1³/₄ m, centralt upp till 4¹/₄ m och i nordvästra fliken upp till 8 m över avloppet i V; mossplanet stiger i centrum upp till 10¹/₂ m över västra sjön.

Byggnad.

A. Torvmarkens huvuddel och nordvästra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4—5); B 3; F 0; R 0 (—1); V 0	intill 3	m
(Mäktigast i nordvästra högmossepartiet; saknas i huvudpartiets nordöstra del.)		
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (5—) 7—8; B 3; F 0—1; R (0—) 1 (—2); V 0 (—1)	» 5	»
(Ytlager i huvudpartiets nordöstra del och mäktigast där.)		
3. Därunder: Lövkärrtorv (nedåt kärrdyartad), H (8—) 9; B 3; F 0; R 0—1 (—2); V (0—) 1	» 2 ¹ / ₄	»
(Mäktigast centralt; bottenlager utom i huvudpartiets nordöstra del.)		
4. Därunder (endast i huvudpartiets nordöstra del): Gungflytorv, H 6; B 3; F 0; R 0—1; V 0	c:a	1/2 »
5. Underst (endast i huvudpartiets nordöstra del): Gyttja (lerygttja)	»	1/4 »
Totalmäktighet	5 ¹ / ₂ —7	m.

B. Torvmarkens sydvästra och sydöstra delar:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 8; B 3; F 1; R 0; V 0—1	intill 1	m
2. Underst: Kärrdy, B 3; F 0; R 1 (—2); V 0 (—1)	» 2	»
Totalmäktighet	intill 3	m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt i nordvästra högmossenpartiet. Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1. — Bränntorv: A: undre 1—4; B: 1—2. — Bottenodling [på A: 3;] i B: 2.

(F. Dt.)

N:r 129.

Socken: Foss.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. A. Ljungmossen (här och var med *Myrica* och björkbuskar), i södra hälften. B. *Myrica*-tuvsävsmossen (med utbildad starrmossagg och i denna *Phragmites*), i norra hälften. — Skilda av en åt V rinnande bäck; torvmarken når i S fram till en mindre sjö.

Lutningsförhållanden. A. Mossplanet höjer sig upp till 4 m över sjön och 2 m över bäcken. B. Mossplanet höjer sig upp till 2¹/₂ m över sjön och ¹/₂ m över bäcken.

Byggnad.

A. Ljungmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F 1; R 1—2; V 0 c:a	1 ¹ / ₂ m
2. Därunder: Lövkärretorv, H 8 (—9); B 3; F 0; R 0 (—1); V 1 »	1 »
3. Därunder: Sphagnumtorv (upptill utbildad som rismosstorv, nedtill som gungflytorv), H 6—8; B 3; F 0; R 0—1; V 0 »	1 ¹ / ₂ »
4. Underst: Sjödy »	2 »
Totalmäktighet c:a	6 m.

B. *Myrica*-tuvsävsmossen:

1. Överst: Starrmosstorv, H 6; B 3; F 0; R 2; V 0 . . . c:a	1 ¹ / ₂ m
2. Därunder: Kärrdy, B 3; F 0; R 2; V 0—1 »	1 »
3. Därunder: Starrmosstorv, H 7—8; B 3; F 0; R 1; V 1—2 »	1 ¹ / ₂ »
4. Underst: Kärrdy, B 3; F 0; R 0—1; V 1 (—2) »	1 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet c:a	3 ¹ / ₂ m.

Underlag. Lera.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: A: 1—3; B: 1—4. — Bottenodling i A: 3; i B: 4.

(F. Dt.)

N:r 130.

Socken: Valbo-Ryr samt Foss.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. Högmossen (ljung-tuvdunsmossen med martallar), c:a 200 m N om en mindre sjö.

Lutningsförhållanden. Torvmarken har avlopp genom en bäck till sjön i S; bäcken följer västra kanten; mossplanet höjer sig i norra delen upp till 4¹/₂ m och i södra delen upp till 3³/₄ m över avloppsbäcken.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 2—3; B 3; F 0; R 0 (—1); V 0 intill 2 ³ / ₄ m (Mäktigast i södra delen.)	
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 (—1). »	2 ¹ / ₂ »
(Mäktigast i norra delen.)	
3. Därunder (bottenlager i södra delen): Kärrdy (ställvis lövkärretorvartad), H 9; B 3; F 0; R 0—1 (—2); V 0—1 »	1 ¹ / ₄ »

4. Därunder (saknas i S): Gungflytorv, H 6; B 3; F 0; R 0; V 0	c:a	1/2 m
5. Underst (saknas i S): Gyttja (leryttja)	»	1/4 »
Totalmäktighet		intill 6 ¹ / ₄ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: övre 1. — Bränntörv: undre 1—4.

(F. Dt.)

N:r 138.

Socken: Herrestad.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse, här och var med tuvsäv). Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt SV; mossplanet höjer sig upp till 2 m över bäcken.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3 (—4); F 0—1; R 0—1; V 0		intill 3 ¹ / ₂ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 8; B 3; F (0—) 1; R 0—1; V 0—1	»	1 »
3. Underst: Kärrdy, B 3; F 0; R 0—1; V 0—1	»	3/4 »
Totalmäktighet		intill 5 ¹ / ₄ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Bränntörvtäkt i norra delen.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: 1. — [Bränntörv: 2—3.]

(F. Dt.)

N:r 142.

Socken: Herrestad.

Areal 19 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med enstaka mar-tallar och här och var Myrica och dyhöljor). Torvmarken innesluter centralt en mindre sjö och är belägen c:a 200 m V om Smedsvattnet.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt SV; mossplanet höjer sig upp till 1¹/₂ m över den lilla sjön och c:a 3 m över Smedsvattnet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—5—) 7—8; B 3 (—4); F 0—1 (—2); R 0—1; V 0 (—1)		intill 3 m
2. Därunder (bottenlager utom i norra delen): Kärrdy, H 9 (—10); B 3; F 0; R 0—1; V 0 (—1)	»	1 ³ / ₄ »
3. Därunder (endast i N): Gungflytorv, H 5; B 3; F 0; R 0—1; V 0	c:a	1/4 »
4. Underst (endast i N): Sjödy	»	1/4 »
Totalmäktighet		intill 4 ¹ / ₄ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Bränntörvtäkt (mindre) vid norra stran-den av sjön.

Möjligt tillgodogörande. Bränntörv: 1—3.

(F. Dt.)

N:r 145.

Socken: Herrestad.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. A och B. Högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar), ett mindre i sydöstra torvmarkshörnet, och ett i det halvcirkelformiga partiet

i N. C och D. Kärrpartier (starrkärr), ett längs en bäck i södra delen och ett längs en bäck i mellersta delen. — Torvmarken belägen vid sydvästra änden av Mollsjön.

Lutningsförhållanden. A. Mossplanet höjer sig upp till 2 m över sjön. B. Mossplanet höjer sig upp till 3 m över sjön. C och D. Kärrmarkstorna ligga c:a 1 m över sjön.

Byggnad.

A. Sydöstra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 8; B 3; F 0—1; R (0—) 1; V 0	c:a	2	m
2. Därunder: Starrmosstorv (nedåt vasstorvartad), H 5—6; B 3; F 0; R 2; V 0	»	1	»
3. Underst: Sjödy och gyttja	»	2 ³ / ₄	»
Totalmäktighet	c:a	5 ³ / ₄	m.

B. Norra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3; F 0; R 0 (—1); V 0 c:a	3/4	m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (7—) 8; B 3; F 0—1; R (0—) 1; V 0—1	»	2 ¹ / ₄ »
3. Underst: Kärrdy, B 3; F 0; R 0—1; V 0—1	»	3/4 »
Totalmäktighet	c:a	3 ³ / ₄ m.

C. Södra kärrpartiet:

Kärrdy (upptill myllartad), B 2—3; F 0; R 1; V 0 . . . c:a	3/4	m.
--	-----	----

D. Mellersta kärrpartiet:

1. Överst: Skogsmosstorv, H 8—9; B 2—3; F 0; R 0—1; V 1	c:a	1/2	m
2. Därunder: Kärrdy (nedåt lövkärrtorvartad), B 3; F 0; R 0—1; V 0 (—1)	»	2	»
3. Därunder: Gungflytorv, H 5—6; B 3; F 0; R 0—1; V 0—1	»	1/2	»
4. Underst: Sjödy och gyttja (lergyttja)	»	3/4	»
Totalmäktighet	c:a	3 ³ / ₄	m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling över D.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: A: 1—2; B: 1—3; D: 1—3. — Odling: C.

(F. Dt.)

N:r 147.

Socken: Herrestad.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvsävmosse med Myrica); i västra fliken en mindre tjärn och i sydvästra fliken på flera ställen morän i dagen.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt V; mossplanet höjer sig i västra fliken upp till ³/₄ m och i sydvästra fliken upp till 2 m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (7—) 8 (—9); B 3; F 0—1; R (0—) 1 (—2); V 0—1	intill	2 ¹ / ₂	m
2. Därunder (bottenlager i sydvästra fliken): Kärrdy, B 3; F 0; R 1; V 0	»	1	»

3. Därunder (saknas i sydvästra fliken): Sjötorv, H 7; B 3; F 0; R 2; V 0 c:a	1/2 m
4. Underst (saknas i sydvästra fliken): Sjödy »	2 »
Totalmäktighet	intill 6 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—3.

(F. Dt.)

N:r 149.

Socken: Herrestad.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarkskomplex, omfattande tre högmossepartier (ljung-tuvsäv mossar med *Myrica*).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt SO; mossplanet höjer sig i nordöstra partiet upp till 2 m och i sydvästra partiet 1¹/₂ m över sydöstra partiet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv (nedåt utbildad som björkosstorv och i sydvästra partiet som starrmosstorv), H 3—9 (oregelbundet växlande på olika nivåer); B 3; F 0 (—1); R 0—1 (—2); V 0—1	intill 3 ¹ / ₂ m
(Mäktigast i sydöstra partiet; bottenlager i nordöstra.)	
2. Därunder (saknas i NO; bottenlager i sydvästra partiet): Lövkärtrorv (nedåt kärtdyrtad), H 8—9; B 3; F 0; R 0—1; V 1—2	» 1 ¹ / ₂ »
3. Därunder (saknas i NO och SV): Gungflytorv, H 5—7; B 3; F 0—1; R 0; V 0	c:a 1/2 »
4. Underst (saknas i NO och SV): Gyttja	tunt lager
Totalmäktighet	3 ¹ / ₂ —5 ¹ / ₂ m.

Underlag. Lera.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—3.

(F. Dt.)

N:r 150.

Socken: Herrestad.

Areal 45 har.

Ytbeskaffenhet. A. Norra högmossepartiet (ljung-tuvsäv mosse), intill och OSO om Betvattnet. B. Sydöstra högmossepartiet (ljung-tuvsäv mosse med *Myrica*), mindre, intill och V om Kroksjön.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck från sydöstra partiet åt NV till Betvattnet. A. Mossplanet höjer sig upp till 6—6³/₄ m över Betvattnet. B. Mossplanet höjer sig upp till 4¹/₄ m över Betvattnet.

Byggnad.

A. Norra högmossepartiet:

1. Överst (enda lager i sydsydöstra delen): Sphagnumtorv, H 3—8 (starkt växlande på olika nivåer); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 (—1)	intill 4 ¹ / ₂ m
2. Därunder (saknas i SSO): Lövkärtrorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1	» 1 ¹ / ₂ »
3. Underst (saknas i SSO): Sjödy och gyttja	» 1/2 »
Totalmäktighet	intill 6 ¹ / ₂ m.

B. Sydöstra högmossepartiet:

1. Överst: Starrmosstorp, H 7 (—8); B 3—4; F 0; R (1—)
2; V 0 (—1) c:a 3¹/₂ m
2. Underst: Kärrdy, B 3—4; F 0; R 0 (—1); V 0 (—1) » 1¹/₄ »

Totalmäktighet c:a 4³/₄ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Brännstorp: A: 1 (ojämn)—2; B: 1—2. — Bottenodling i A: 2; i B: 2.

(F. Dt.)

N:r 151.

Socken: Torp samt Herrestad. Areal 25 har.
Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljungmosse och i östsydöstra delen ljung-tuv-sävmosse med Myrica), intill Betvattnet.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt VNV till Betvattnet; mossplanet höjer sig upp till 3 m över sjön.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv (även utbildad som rismosstorp, starrmosstorp och björkmosstorp), H (4—) 6—8; B 3 (—4); F 0 (—1); R (0—) 1 (—2); V 0—1 (—2) intill 3 m
2. Underst: Lövkärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0; V 1 » 2 »

(Mäktigast i västra delen.)
Totalmäktighet intill 4³/₄ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling (mindre) i västra kanten; brännstortvakt i östra delen.

Möjligt tillgodogörande. Brännstorp: 1—2.

(F. Dt.)

N:r 153.

Socken: Torp. Areal 25 har.
Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar tre högmossepartier (öppna ljung-tuvdun-tuvsävmossar med något Myrica), skilda av kärrpartier. — Torvmarken belägen vid nordöstra spetsen av Betvattnet.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i sydöstra högmossepartiet upp till 2¹/₄ m, i högmossepartiet NV om Balseryd upp till 2 m och i västra högmossepartiet upp till 2¹/₂ m över sjön; kärrpartierna ligga c:a 1 m över sjön.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4—5 (—6); B (2—) 3;
F 0—1; R (0—) 1; V 0 intill 1¹/₂ m
2. Underst: Kärrtorv (kärrdy, lövkärrtorv), H 9; B 3; F 0;
R (0—) 1; V 0—1 » 2 »

Totalmäktighet intill 2³/₄ m.

B. Kärrpartiet NO om sjöns nordostspets:

1. Överst: Kärrdy, R 1 c:a 2 m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 4; B 3; F 0; R 1—2; V 0 » 1¹/₂ »
3. Underst: Sjödy och gyttjor (lerygttja) » 1 »

Totalmäktighet c:a 3¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrpartierna.
Möjligt tillgodogörande. Strötörv: A: 1. — [Bräntörv: A: 2; B: 1—2.]
— Odling: B; bottenodling på A: 2.

(Fr. N.)

N:r 156.

Socken: Torp samt Lane-Ryr. Areal 30 har.
Ytbeskaffenhet. A. Högmossepartiet (ljung-tuvdun-tuvsävmosse, i S med dyhöljor), i södra delen och södra hälften av nordvästra fliken. B. Flackmossepartierna (i nordvästra flikens nordvästra hälft starr-Myricamosse, i nordöstra flikens sydvästra hälft ljung-tuvdunsmosse med Myrica och Molinia). C. Kärrmarken (starrkärr), i nordöstra flikens nordöstra hälft. — Torvmarken omsluter centralt en mindre sjö.

Lutningsförhållanden. Avlopp för sjön genom en bäck i nordöstra fliken. A. Mossplanet höjer sig i nordvästra och sydöstra delarna upp till $1\frac{1}{2}$ m över bäcken. B. Mossytan ligger i nordvästra partiet 2 m över sjön, i nordöstra partiet $\frac{3}{4}$ m över bäcken. C. Kärrmarksytan ligger c:a $\frac{1}{4}$ m över bäcken.

Byggnad.

A. Högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4); B 3; F 0 (—1); R 0 (—1); V 0 intill 5 m
(Mäktigast i sydöstra delen; för övrigt blott $1\frac{1}{2}$ m mäktig.)
 2. Därunder: Sphagnumtorv (nedåt utbildad som rismossetörv och delvis som starrmosstörv), H 7—8; B 3; F 0 (—1); R (0—) 1 (—2); V 0—1 » $4\frac{1}{4}$ »
(Mäktigast i partiet kring sjön.)
 3. Därunder (endast i nordvästra delen och bottenlager därstädes): Kärrdy, B 3; F 0; R (0—) 1; V 0 (—1) . . . c:a $2\frac{1}{2}$ »
 4. Därunder (endast i sydöstra delen): Gungflytörv, H 3 (—4); B 3; F 0; R 0 (—1); V 0 » $1\frac{1}{4}$ »
 5. Underst (endast i sydöstra delen): Sjödy och gyttjor . . intill $2\frac{3}{4}$ »
- Totalmäktighet $4\frac{3}{4}$ —mer än 9 m.

B. Nordvästra och nordöstra flackmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 0; R (0—) 1; V 0 intill 1 m
 2. Underst: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0—1; V 1 (—2) » $1\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet intill $2\frac{1}{4}$ m.

C. Kärrmarken:

Starrtorv, H 7; B 3; F 0; R 1—2; V 0 c:a 1 m.

Underlag. Lera.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: A: 1. — Bräntörv: A: 2—3[—4] (mycket svåråtkomlig i sydöstra delen); B: 1—2. — Odling: C; bottenodling i B: 2 (åtminstone inom nordvästra delen).

(F. Dt.)

N:r 157.

Socken: Torp samt Lane-Ryr. Areal 45 har.
Ytbeskaffenhet. Torvmarkskomplex, omfattande fyra högmossepartier (ljungtuvsävmossar med Erica), skilda av uppstickande bergpartier.

Lutningsförhållanden. Avlopp i norra änden till torvmarken 41/158, vars yta ligger $2\frac{1}{2}$ m under norra kanten av 41/157; högmossepartierna sänka sig från SSV till NNO c:a 10 m.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv (nedtill utbildad som rismosstorv),
H (7—) 8 (—9); B 3 (—4); F 0—1; R (0—) 1; V 0—1 intill 2¹/₂ m.
(Mäktigast i nordligaste högmossepartiet.)
2. Underst: Kärrdy, B 3 (—4); F 0; R 1; V 0—1 » 2¹/₄ »
(Mäktigast i nordligaste högmossepartiet.)

Totalmäktighet 2—4³/₄ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—2. — Bottenodling i 2; i nordligaste partiet på 2.

(F. Dt.)

N:r 158.

Socken: Ödeborg samt Torp.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvsävmosse med Myrica); centralt ett uppstickande bergparti.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt Ö; mossplanet höjer sig upp till 3 m över denna.

Byggnad.

1. Överst (endast i sydöstra hörnet): Sphagnumtorv, H 3—4;
B 3; F 0; R 0—1; V 0 ca 1¹/₂ m
2. Därunder (ytlager utom i sydöstra hörnet): Sphagnumtorv (delvis utbildad som rismosstorv), H 7—8; B 3; F
0 (—1); R 0—1 (—2); V 0 (—1) intill 3 »
3. Underst: Kärrdy, B 3; F 0; R 0—1; V 0—1 » 1³/₄ »

Totalmäktighet 2—5¹/₄ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — Bränntorv: 2—3.

(F. Dt.)

N:r 159.

Socken: Bäve (västra delen).

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (stortuvig ljung-tuvdunsmosse, öppen, med dyhöljor).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt N; mossplanet höjer sig i sydvästra delen upp till 4¹/₄ m över bäcken, centralt upp till 3 m över densamma.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3; F (0—) 1; R 0—1;
V 0 intill 2¹/₄ m
(Mäktigast centralt.)
2. Därunder (saknas i sydvästra delen): Sphagnumtorv,
H (6—) 7—8; B 3; F 0—1 (—2); R 0—1 (—2); V 0—1 » 1¹/₄ »
3. Därunder: Lövkärrtorv (delvis kärrdyartad), H (8—) 9;
B 3; F 0; R 0—1; V (0—) 1—2 » 2¹/₂ »
(Mäktigast centralt och i nordöstra delen; bottenlager i sydvästra och nordöstra delarna.)
4. Underst (saknas i SV och NO): Sjödy och gyttna . . . ca 1 »

Totalmäktighet 2¹/₂—7 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över laggen i NO.
Möjligt tillgodogörande. Strötörv: 1. — Bränttorv: 2—3 (åtminstone mot kanterna). — Bottenodling i 3.

(H. Th-n.)

N:r 161.

Socken: Bäve (västra delen). Areal 13 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvsävmosse).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck från sydöstra delen åt Ö; mossplanet höjer sig i norra delen upp till 2¹/₂ m och i södra delen upp till 1¹/₂ m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4; B 3 (—4); F 0;
R 0—1; V 0 intill 2¹/₂ m
(Mäktigast i norra delen.)
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (7—) 8 (—9); B 3; F 0—1;
R 0—1; V 0 (—1) » 2¹/₄ »
(Mäktigast centralt; i norra delen blott 1/2 m mäktig.)
3. Därunder: Lövkärrtorv (centralt kärrdyartad), H 8—9;
B 3; F 0; R 0—1; V (0—) 1 » 3¹/₂ »
(Mäktigast i norra delen.)
4. Därunder (endast centralt): Gungflytorv, H 5—6; B 3;
F 0; R 0; V 0 c:a 1/2 »
5. Underst: Sjödy och gyttjor intill 2 »
Totalmäktighet intill 8¹/₂ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strö- och bränttorvtäkt, bägge av mindre omfång, i södra delen.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: 1. — Bränttorv: 2—4.

(F. Dt.)

N:r 162.

Socken: Uddevalla stad. Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvsävmosse med Myrica).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt N; mossplanet höjer sig i östra delen upp till 5¹/₂ m, i västra delen upp till 3 m över bäcken.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3; F 0; R 0—1; V 0 intill 1¹/₂ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F 0—1; R 0—
1; V 0 » 1¹/₄ »
3. Underst: Kärrdy, B 3; F 0; R 1; V 0—1 » 3/4 »
Totalmäktighet intill 3¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: 1. — Bränttorv: 2—3. — Bottenodling i 3.

(F. Dt.)

N:r 164.

Socken: Uddevalla stad samt Herrestad. Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Åmosse (starr- och dykärr med högmosseanlag och på dessa Myrica); belägen mellan Mollsjön och Kroksjön.

Lutningsförhållanden. Mossytan ligger c:a 1/4—1/2 m över den genomrinnande ån.

Byggnad.

1. Överst: Kärrtorv (delvis starrmosstorvartad), H 5—8 (—9);
B 3; F 0; R 1 (—2); V 0 (—1) intill 2 m
2. Underst: Sjödy och gyttja » $2\frac{3}{4}$ »
- Totalmäktighet $2\frac{3}{4}-4\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling (mindre) i NO; brännortvtäcker (obetydliga) flerstädes.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: 1. — [Odling.]

(N. J-n.)

N:r 167.

Socken: Uddevalla stad.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossepartierna (sydvästra partiet ljung-tuvsävmosse med dyhöljor och Myrica; östra partiet ljung-tuvsävmosse med martallar). B. Kärrmarken, i norra delen av västra partiet.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt S; mossplanet höjer sig i sydvästra högmossepartiet upp till $6\frac{1}{2}$ m över bäcken och i östra högmossepartiet upp till $3\frac{1}{4}$ m över densamma; kärrmarksytan ligger c:a 1 m över bäcken.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3; F 0 (—1); R 0 (—1); V 0 intill 1 m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (4—) 6—8; B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 (—1) » $3\frac{1}{2}$ »
(Mäktigast i sydvästra partiets centrum.)
3. Därunder (endast i sydvästra partiets södra del och bottenlager därstädes): Kärrdy, B 3; F 0; R 0—1; V 0 . . . c:a $\frac{1}{4}$ »
4. Därunder (saknas i sydvästra partiets södra del): Sjötorv, H 7; B 3; F 0; R (1—) 2; V 0 intill $\frac{1}{2}$ »
5. Underst (saknas i sydvästra partiets södra del): Gyttjor (leryttja) » $\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet $3\frac{1}{4}-5\frac{3}{4}$ m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Starrmosstorv (upptill myllartad), H 7; B 2—3; F 0; R 2; V 0 c:a 1 m
2. Underst: Kärrdy, B 3; F 0; R 1; V 0—1 » $1\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet c:a $2\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarken; strö- och brännortvtäcker (obetydliga) i östra högmossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: A: 1—4. — Bottenodling i A: 4.

(F. Dt.)

N:r 169.

Socken: Uddevalla stad.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. Norra hälften av torvmarken omfattar tre högmossepartier (ljung-tuvsävmossar); södra hälften omfattar ett flertal mindre mosspartier, skilda åt av berg.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt Ö; mossplanet höjer sig i mellersta högmossepartiet upp till $1\frac{1}{2}$ m, i de bägge övriga upp till $2\frac{3}{4}$ m över bäcken.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4); B 3; F 0 (—1);
R (0—) 1 (—2); V 0 intill 2 m
(Mäktigast i nordligaste högmossepartiet.)
 2. Därunder: Starrmosstorv, H 7—8; B 3; F 0 (—1); R 1
—2; V 0 » $\frac{1}{2}$ »
 3. Underst: Kärrdy (lövkärrtorvartad), H 9; B 3; F 0; R
(0—) 1 (—2); V (0—) 1 » $1\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet intill $3\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling över södra hälftens mosspartier; brännortvtäkt i det södra av högmossepartierna.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — [Brännortv: 2—3.] — Bottenodling på 2.

(F. Dt.)

N:r 171.

Socken: Uddevalla stad.

Areal 85 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (stortuvig ljung-tuvdunsmosse med enstaka martallar); ett flertal uppstickande mindre bergpartier särskilt i östra delen. Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt Ö till torvmarken 41/159; mossplanet höjer sig i östra delen upp till $5\frac{3}{4}$ m, i västra delen upp till 3 m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3; F (0—) 1 (—2);
R (0—) 1; V 0 intill $1\frac{1}{2}$ m
 2. Därunder (bottenlager i östra delen): Starrmosstorv, H
(6—) 7; B 3; F 0; R 1—2; V 0 » $1\frac{1}{2}$ »
 3. Därunder (endast i västra delen): Kärrdy, B 3; F 0;
R 0—1; V 1 » $1\frac{1}{2}$ »
 4. Underst (endast i västra delen): Sjödy och gyttja . . . c:a $\frac{3}{4}$ »
- Totalmäktighet $2-4\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Brännortvfabrikation; strörtorvtäkt.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — [Brännortv: 2—3.] — Bottenodling på 2.

(F. Dt.; H. Th-n.)

N:r 175.

Socken: Uddevalla stad.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvsävsmosse med Myrica).

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp genom en bäck åt NO; mossplanet höjer sig upp till 3 m i centrum och 5—6 m i de bägge södra flikarna.

Byggnad.

1. Överst (endast i sydvästra delen): Sphagnumtorv, H 3—4
(—5); B 3 (—4); F 0 (—1); R 0 (—1); V 0 intill 4 m
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3 (—4); F 0—1;
R 0—1 (—2); V 0 (—1) » 3 »
- (Ytlager utom i sydvästra delen; där blott $\frac{1}{2}$ m mäktig.)

3. Underst: Kärrdy (ställvis lövkärrtorvartad), B 3 (—4);
F 0; R (0—) 1 (—2); V 0—1 intill $2\frac{1}{2}$ m
(Mäktigast centralt.)

Totalmäktighet $3\frac{3}{4}$ — $6\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling (mindre) i norra kanten; strö- och brännortvtäkt även i norra kanten.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — Brännortv: 2—3 (svåråtkomlig i sydvästra delen). — Bottenodling i 3 åtminstone delvis.

(F. Dt.)

N:r 177.

Socken: Bäve (östra delen).

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med tall, gran och björk); i nordöstra delen en mindre sjö; centralt uppsticka flera bergryggar.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom dike åt S; mossplanet höjer sig upp till 2 m över sjön i NO och lika högt över avloppet i S.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (5—) 6—8; B 3; F 0—1; R (0—) 1 (—2); V 0 (—1) intill 3 m
(Mäktigast i södra hälften; i norra intill 1 m.)

2. Därunder (saknas i södra delen): Kärrdy (lövkärrtorvartad), B 3; F 0; R 0—1; V (0—) 1 » $1\frac{1}{2}$ »

3. Därunder (endast i södra hälften): Gungflytorv, H 6; B 3; F 0; R 1; V 0 » $1\frac{1}{2}$ »

4. Underst: Sjödö och gyttjor » 2 »
(Mäktigast i södra hälften.)

Totalmäktighet 2— $6\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Lera.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: 1—3.

(F. Dt.)

N:r 189.

Socken: Lane-Ryr.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar tre högmossepartier (ljung-tuvsävmossar, norra partiet med dyhöljor).

Lutningsförhållanden. Avlopp från södra delen genom en bäck åt V; mossplanet höjer sig i södra partiet upp till 2 m, i mellersta upp till $3\frac{3}{4}$ m och i norra $5\frac{3}{4}$ m över bäcken.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 2—4; B 3 (—4); F 0 (—1); R 0—1; V 0 intill $2\frac{3}{4}$ m

2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3 (—4); F 0 (—1); R 0 (—1); V 0 » $2\frac{1}{4}$ »
(Mäktigast i norra högmossepartiet.)

3. Underst: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R (0—) 1; V 1 . intill $\frac{3}{4}$ »

Totalmäktighet 3— $5\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strörtorvtäkt i mellersta partiet; brännortvtäkt i södra partiet.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: övre 1. — Bränttorv: undre 1—3. —
Bottenodling på 3.

(F. Dt.)

N:r 193.

Socken: Lane-Ryr.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljungmosse).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt S; mossplanet höjer sig upp till $1\frac{3}{4}$ m
över detta.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3; F 0; R 0 (—1); V 0 intill 2	m
2. Underst: Sphagnumtorv, H (6—) 8 (—9); B 3; F 0 (—1);	
R 0 (—1); V 1	» $1\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet	intill $3\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Strö- och bränttorvtäkt i sydöstra och
nordvästra kanterna.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: 1. — [Bränttorv: 2.]

(F. Dt.)

N:r 194.

Socken: Lane-Ryr.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvsävmosse med dyhöljor).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt S; mossplanet höjer sig upp till $1\frac{1}{2}$ m
över detta.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4); B 3; F 0; R 0	
(—1); V 0	intill $1\frac{3}{4}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F 0—1; R 0—1;	
V 0 (—1)	» $1\frac{3}{4}$ »
3. Underst: Kärrdy	tunt lager
Totalmäktighet	intill $3\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strötortvtäkt i nordvästra kanten.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: 1. — Bränttorv: 2.

(F. Dt.)

N:r 195.

Socken: Lane-Ryr.

Areal 50 har.

Ytbeskaffenhet. Komplex av flera högmossepartier (ljung-tuvsävmossar,
här och var med dyhöljor).Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i det största högmossepartiet
upp till $5\frac{1}{2}$ m och i de mindre ca $3\frac{1}{2}$ m över fastmarken i N.

Byggnad.

1. Överst (saknas i norra fliken): Sphagnumtorv, H (2—)	
3—4 (—5); B 3 (—4); F 0 (—1); R 0—1 (—2); V 0 .	intill $2\frac{1}{4}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8 (—9); B 3 (—4); F	
0—1; R 0—1; V 0 (—1)	» 3 »
(Ytlager i norra fliken och mäktigast där; i övriga delar
blott intill 2 m.)	
3. Underst: Kärrdy (lövkärrtorv), H 9; B 3; F 0; R 0—1	
(—2); V 0—1	» 2 »
Totalmäktighet	$2\frac{3}{4}$ — $4\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Brännortvtäkt i södra delen.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: övre 1. — Brännortv: undre 1—3. —
Bottenodling i 3.

(F. Dt.)

N:r 196.

Socken: Lane-Ryr.

Areal 50 har.

Ytbeskaffenhet. A. Kärrmark (starrkärr, flerstädes med *Myrica*), kring
avloppsbacken från Kroksjön. B. Skogsmosse (björkosse med *Myrica*), i
sydvästra delen. C. Ljung-Myricamosse med spridda björkar, i nordöstra
delen.

Lutningsförhållanden. A. Kärrmarksytan ligger obetydligt över bäcken.
B. Mossplanet höjer sig upp till 2 m över bäcken. C. Mossplanet höjer
sig upp till 1 m över bäcken.

Byggnad.

A. Kärrmarken:

1. Överst: Starrtorv, H 7 (—8); B 3; F 0; R (1—) 2; V 0 intill 1 ¹ / ₂ m	
2. Därunder (bottenlager utom centralt): Kärrdy, B 3; F 0;
R 1; V 0 (—1) » 1 »	
3. Underst (endast centralt): Sjödy och gyttja (lergyttja) » 3 ¹ / ₄ »	
Totalmäktighet	1—5 ¹ / ₄ m.

B. Skogsmossen:

Sphagnumtorv (upptill utbildad som skogsmosstorv, nedåt
som starrmosstorv), H (7—) 8 (—9); B 3; F 0; R 0—1;

V 0—1 c:a 1¹/₂ m.

C. Ljung-Myricamossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 8; B 3; F 0; R 1—2; V 0 . . c:a 1 ¹ / ₂ m	
2. Därunder: Kärrtorv (upptill utbildad som lövkärrtorv,
nedtill som starrtorv), H 7—8; B 3; F 0; R (0—) 1—2;
V 0—1 » 1 ¹ / ₂ »	
3. Därunder: Gungflytorv, H 4—7; B 3; F 0; R 0—1;
V 0 (—1) » 1 »	
4. Underst: Sjödy och gyttja (lergyttja) » 3 »	
Totalmäktighet c:a	6 m.

Underlag. Lera.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: [A: 1—2;] B; C: 1—3. — Odling:
A: 1; [B (skogsbörd)]; bottenodling underst i B.

(F. Dt.)

N:r 197.

Socken: Lane-Ryr.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvsävmosse, här och var med *Myrica*
och dyhöljor); flerstädes och särskilt i västra delen mindre bergpartier
uppstickande.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt NO; mossplanet höjer sig i västra delarna
upp till 4¹/₄ m och i södra och östra delarna upp till 2 m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—5—) 6—8; B 3; F 0;
R (0—) 1 (—2); V 0 (—1) intill 3 ¹ / ₂ m	
(Mäktigast i norra delen.)	

2. Underst: Kärrdy, B 3; F 0; R 1; V 0 (—1) intill $1\frac{1}{2}$ m
 Totalmäktighet intill $3\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling (obetydlig) i nordöstra kanten; brännortvtäkt i N och SV.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: 1—2.

(F. Dt.)

N:r 198.

Socken: Lane-Ryr.

Areal 19 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar två högmossepartier (det större stortvug ljungmosse, det mindre i SV ljungtuvsävmosse med Myrica).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt V; mossplanet höjer sig i sydvästra partiet upp till 2 m och i det större partiet upp till 7 m över bäcken.

Byggnad.

1. Överst (ej i sydvästra partiet): Sphagnumtorv, H 3—4;
 B 3; F 0—1; R 1; V 0 intill $\frac{1}{2}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F 0 (—1); R 0
 (—1—2); V 0 » 3 »
 (Ytlager i sydvästra partiet; mäktigast i nordöstra delen
 och där på 2 m under ytan mellanlagrad av ett 1 m
 mäktigt lager H 2.)
3. Underst: Kärrdy, B 3; F 0; R (0—) 1; V 0—1 » $1\frac{1}{2}$ »
 Totalmäktighet $2\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Brännortvtäkt i västra kanten.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: 1—3. — Bottenodling i 3.

(F. Dt.)

N:r 199.

Socken: Lane-Ryr.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljungtuvsdun-tuvsävmosse); i sydöstra och nordvästra delarna med flerstädes uppstickande bergpartier.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt N; mossplanet höjer sig upp till 3 m över denna.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4—8 (växlande på olika nivåer);
 B 3; F 0—1; R (0—) 1 (—2); V 0 (—1) intill 3 m
2. Underst: Kärrdy, B 3; F 0; R 0—1; V 0—1 » $\frac{1}{2}$ »
 Totalmäktighet intill $3\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: 1. — Bottenodling på 2.

(F. Dt.)

N:r 200.

Socken: Lane-Ryr.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. Komplex av fyra högmossepartier (ljungmossar med Myrica), skilda från varandra genom uppstickande berg.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt Ö och ett mindre åt N; det senare ca: $1\frac{1}{2}$ m högre än det förra; mossplanet når i västligaste partiet upp till

5¹/₂ m, i det norra upp till 3¹/₂ m och centralt upp till 5 m samt i östra partiet upp till 4 m över östra avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—8 (växlande på olika nivåer);
B 3 (—4); F 0 (—1); R 0—1 (—2); V 0 (—1) intill 5 m
(Mäktigast i norra högmossepartiet, men där på 3 m
under ytan mellanlagrad av ett 1¹/₂ m mäktigt lager H 3.)
 2. Underst: Kärrdy, B 3; F 0; R 0—1; V 0 (—1) » 1¹/₂ »
- Totalmäktighet 2¹/₄—5¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Bränntorvtäkt i östra kanten.

Möjligt tillgodogörande. [Bränntorv: 1. — Bottenodling på 2.]

(F. Dt.)

N:r 202.

Socken: Lane-Ryr.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. Komplex av högmossepartier (ljungmossar med Myrica); centralt ett tallmossedparti.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt N; mossplanet höjer sig upp till c:a 1 m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst (endast i norra högmossedpartiet): Sphagnumtorv,
H 3; B 4; F 0; R 0; V 0 c:a 2¹/₂ m
 2. Därunder (ytlager utom i norra högmossedpartiet): Sphagnumtorv, H (6—) 7—8; (i sydvästra högmossedpartiet på 2¹/₂ m under ytan mellanlagrad av ett 1¹/₂ m mäktigt lager H (2—) 3;) B 3; F 0—1; R (0—) 1 (—2); V 0 (—1) intill 3¹/₂ »
 3. Underst: Lövkärrtorv (kärrdyartad), H 8; B 3; F 0; R 0;
V 1 » 1 »
- Totalmäktighet 3—4¹/₂ m.

Underlag. Lera.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Bränntorv: 2—3.]

(F. Dt.)

Kartbladet n:r 51 Fjällbacka.¹

N:r 1.

Socken: Bärfendal samt Bottna. Areal 9 har.
Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med spridda tallar och Myrica).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt NO; mossplanet höjer sig upp till 2¹/₂ m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv (nedåt utbildad som skogsmosstorv),
H 6—9; B 3; F 0; R 0; V 0 (—1—2)	c:a	2 ¹ / ₂ m
2. Därunder: Lövkärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0 (—1);
V 2—3	»	2 ¹ / ₄ »
3. Underst: Sjödy och gyttjor	»	³ / ₄ »
Totalmäktighet	c:a	5 ¹ / ₂ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strörtorvtäkt (i ytlagret); bränntorvtäkt över större delen (avverkning till 1¹/₂ m djup); odling kring kanterna.

Mojligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—2. — [Bottenodling på 2.]
(N. W.)

N:r 4. Rörmyren.

Socken: Bro samt Bärfendal. Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar två högmossepartier (ljungmossar med gles tallskog), skilda av kärrpartier. — I sydvästra delen en tjärn. Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i sydöstra högmossepartiet upp till 1¹/₄ m och i nordvästra högmossepartiet upp till ³/₄ m över tjärnen.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B (2—) 3 (—4); F 0
(—1); R 0—1 (—2); V 0	intill	1 ³ / ₄ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—7—) 8; B 3 (—4); F 0;
R 0—1; V (0—) 1 (—2)	»	1 ¹ / ₂ »
3. Därunder: Lövkärrtorv (nedåt kärrdyartad), H (8—) 9;
B 3—4; F 0; R 0—1; V (0—) 1—2	»	3 ¹ / ₄ »
(Mäktigast i sydöstra högmossepartiets nordvästra del.)		
4. Underst: Sjödy och gyttjor (leryttja)	»	2 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet		4 ³ / ₄ —8 ³ / ₄ m.

Underlag. Lera.

¹ Fältundersökningarna å kartbladet Fjällbacka äro utförda av E. Granlund (E. G.), E. A. Larsson (E. A. L.), H. Lohmander (H. L-r.) och N. Willén (N. W.). Signaturerna efter torvmarksbeskrivningarna angiva, av vilken eller vilka rekognoscörer fältundersökningen utförts.

Registret är utarbetat av H. Thomasson.

1—222638. Sveriges geologiska undersökning. Ser. D, n:r 51. Fjällbacka.

Nuvarande användning (1920). Strö- och brännortvtäkt (mindre) i nordvästra högmossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — Brännortv: 2—3.

(E. A. L.)

N:r 9.

Socken: Håby.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse, i sydvästra fliken med Myrica).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt SO; mossplanet höjer sig i sydvästra fliken upp till 5 m och centralt upp till samma höjd över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3—4; F 0 (—1);
R 0—1; V 0 intill 2 m
 2. Därunder: Sphagnumtorv (mot sydvästra och norra kanterna utbildad som starrmosstorv), H (4—) 7 (—8);
B 3—4; F 0 (—1—2); R 0—1 (—2); V 0 (—1—2) » 2 »
 3. Underst: Lövkärrtorv (nedåt kärddyartad), H (7—) 8
(—9); B 3 (—4); F 0; R 0 (—1); V 1—2 » 2¹/₄ »
- Totalmäktighet intill 6 m.

Underlag. Lera.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — Brännortv: 2—3. — [Bottenodling i 3.]

(E. A. L.)

N:r 10.

Socken: Foss samt Håby och Hede.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse, mot västra kanten med dyhöljor, mot östra med Myrica), omslutande en mindre sjö.

Lutningsförhållanden. Avlopp för sjön åt N; mossplanet höjer sig centralt upp till 3 m över sjön och i sydöstra delen upp till ³/₄ m över densamma.

Byggnad.

1. Överst (endast centralt): Sphagnumtorv, H (2—) 3—5;
B 3; F 0; R 1; V 0 c:a 1/2 m
 2. Därunder (ytlager mot kanterna): Sphagnumtorv, H (5—);
7—8; B (2—) 3; F 0 (—1); R 0 (—1); V 0 intill 1¹/₄ »
 3. Därunder: Kärrtorv (utbildad som lövkärrtorv och starrmosstorv), H (8—) 9; B 3; F 0; R 0—1; V (0—) 1—2 » 3 »
 4. Underst: Sjödy och gytta (leryttja) » 2¹/₄ »
- Totalmäktighet intill 6³/₄ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling över sydöstra kantpartiet; strörtorvtäkt (nedlagd).

Möjligt tillgodogörande. [Strörtorv: 1.] — Brännortv: 1—3. — [Bottenodling i 3.]

(E. A. L.)

N:r 12. Hästesjö mossen.

Socken: Foss.

Areal 17 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar tre högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsävmossar).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt SO; mossplanet höjer sig i södra högmossepartiet upp till $2\frac{1}{4}$ m, i nordöstra högmossepartiet upp till $5\frac{1}{4}$ m och i norra högmossepartiet upp till $6\frac{1}{2}$ m över avloppet i SO.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4—5); B 3; F 0—1
(—2); R 0—1; V 0	intill $1\frac{1}{2}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—7 (—8—9); B 3 (—4);
F 0—1 (—2); R 0—1; V 0 (—1)	» 1 »
3. Därunder (bottenlager utom i södra högmossepartiet):
Lövkärrtorv, H (8—) 9; B 3 (—4); F 0; R 0—1; V 1—2	» $1\frac{1}{4}$ »
4. Underst (endast i södra högmossepartiet): Sjödy och gyttna c:a 1	» 1 »
Totalmäktighet intill $4\frac{1}{4}$ m.	

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt i alla högmossepartierna bränntorvtäkt i det norra högmossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bränntorv: 2—3. — Bottenodling i 3.

(E. A. L.)

N:r 13.

Socken: Foss.

Areal 7 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar två högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsävmossar), skilda av ett mindre kärrparti; mot kanterna Myrica.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt V; mossplanet höjer sig i västra högmossepartiet upp till 1 m och i östra högmossepartiet upp till $2\frac{1}{2}$ m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 2—3 (—4); B 3—4; F 0—1;
R (0—) 1; V 0	intill 2 m
2. Därunder: Starrmosstorv, H 5—6; B 4; F 0; R 1; V 0 (—1)	» $\frac{1}{2}$ »
3. Underst: Lövkärrtorv, H (7—) 8—9; B (3—) 4; F 0;
R (0—) 1; V (1—) 2	» 2 »
Totalmäktighet intill $4\frac{1}{2}$ m.	

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strö- och bränntorvtäkt i västra högmossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bränntorv: 2—3.

(E. A. L.)

N:r 14. Stale myrar.

Socken: Foss.

Areal 19 har.

Ytbeskaffenhet. A. Två högmossepartier (ljung-Myricamossar), ett större i västra delen, ett mindre centralt. B. Kärrmark (Myricakärr), över återstående del. — Något V om torvmarkens mittparti en mindre sjö.

Lutningsförhållanden. Lägsta avlopp åt Ö, c:a $3\frac{1}{2}$ m under sjön. A. Mossplanet höjer sig i västra högmossepartiet upp till $4\frac{1}{2}$ m och i cen-

trala högmossepartiet upp till $2\frac{1}{2}$ m över avloppet i Ö. B. Kärrmarksytan ligger c:a 1 m över avloppet i Ö.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst (endast i västra högmossepartiet): Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); B 3—4; F 0 (—1); R (0—) 1; V 0 . . . c:a	1	m
2. Därunder (ytlager utom i västra högmossepartiet): Starrmosstorv (i centrala högmossepartiet upptill ersatt av Sphagnumtorv), H (6—) 7 (—8); B 3 (—4); F 0; R 1—2; V 0 intill	1	»
3. Underst: Lövkärrtorv, H 9; B 3 (—4); F 0; R (0—) 1; V 1—2 »	$1\frac{1}{2}$	»
Totalmäktighet	intill	$2\frac{1}{2}$ m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Starrtorv, H 4—5; B 4; F 0; R 1—2; V 0 . . . c:a	1	m
2. Därunder: Sjötorv, H 8; B 3; F 0; R 1; V 0—1 . . . »	4	»
3. Underst: Sjödy och gyttja (leryttja) »	1	»
Totalmäktighet	c:a	6 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling i östra kanten; bränntorvtäkt (övergiven) i västra högmossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—3; [B: 1—2]. — Odling: B: 1; bottenodling i A: 3.

(E. A. L.)

N:r 16.

Socken: Torp.

Areal 100 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarkskomplex, omfattande flera högmossepartier (ljungtuvadunsmossar med martallar, i nordöstra delen stortuviga), skilda av uppstickande bergpartier och ett smalt från NV till SO övertvärande kärrparti.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt SV; mossplanet höjer sig i sydvästra torvmarkshälften upp till $2\frac{1}{4}$ m och i nordöstra hälften upp till $3\frac{3}{4}$ m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5—6); B 3 (—4); F 0 (—1); R 0—1; V 0 intill	4	m
(Mäktigast i sydvästra delen.)		
2. Därunder (bottenlager i nordöstra torvmarksdelen): Sphagnumtorv, H (6—) 7—8 (—9); B 3; F (0—) 1 (—2); R 0—1; V 0 (—1) »	2	»
3. Underst (saknas i NO): Lövkärrtorv, H (7—) 8—9; B 3; F 0; R 0—1; V 1 (—2) »	$1\frac{1}{2}$	»
Totalmäktighet	2—	$7\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över laggen i SV; strötorvtäkt i sydvästra delen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Bränntorv: 2—3.]

(E. G.)

N:r 17.

Socken: Torp.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. A. Södra högmossepartiet (ljung-tuvdunsmosse med dyhöljor), omslutande en tjärn. B. Norra högmossepartiet (ljung-Myricamosse). — Högmossepartierna skilda av bergöar.

Lutningsförhållanden. A. Avlopp åt V; mossplanet höjer sig upp till 1½ m över detta. B. Avlopp åt N; mossplanet höjer sig upp till ½ m över detta.

Byggnad.

A. Södra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4 (—5); B 3; F 0; R 0; V 0 . c:a	2½ m
2. Därunder: Sphagnumtorv (skogsmosstorv), H (7—) 8 (—9); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0—1 »	3 »
3. Därunder: Kärrtorv (lövkärrtorv), H (7—) 8; B 3; F 0; R 0—1; V (0—) 1 (—2) »	¾ »
4. Underst: Gyttja »	¼ »
Totalmäktighet c:a	6½ m.

B. Norra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4; B 3; F 0; R 1; V 0 . . . c:a	½ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7; B 3; F 0; R 1; V 0 . . . »	½ »
3. Därunder: Lövkärrtorv (upptill kärrtorvartad), H (7—) 8 (—9); B 3; F 0; R 0—1 (—2); V (0—) 1—2 . . . »	5 »
4. Underst: Gyttjor (leryttja) »	1 »
Totalmäktighet c:a	7 m.

Underlag. Lera.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1; [B: 1]. — Bränntorv: A: 2—3; B: 1—3.

(E. G.)

N:r 18.

Socken: Torp.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Komplex av ett flertal högmossepartier (stortuviga-ljung-tuvdunsmossar).

Lutningsförhållanden. Obetydliga nivåskillnader.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—5); B 3; F 0—1; R 1 (—2); V 0 intill	1½ m
2. Underst: Sphagnumtorv, H 7; B 3; F 1—2; R 1; V 0—1 . . . »	½ »
Totalmäktighet intill	2 m.
Torvens mäktighet överstiger sällan 1 m.	

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — [Bränntorv: 2.]

(E. G.)

N:r 19. Tjuvmossen.

Socken: Torp.

Areal 70 har.

Ytbeskaffenhet. Komplex av högmossepartier (stortuviga ljung-tuvdunsmossar, här och var med dyhöljor och dräneringsrännor); norra delen enhetlig, södra delen uppdelad genom bergpartier. — Torvmarken innesluter två gölar och når i NV till sjön Vassalen.

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp åt Ö; mossplanet höjer sig i norra hälften upp till $3\frac{1}{2}$ —5 m, i södra hälften upp till 6 m över den i nordöstra kanten av torvmarken framrinnande avloppsbacken från sjön Vassalen.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—5; B 3 (—4); F 0 (—1); R 0—1; V 0 intill 5 m
(Mäktigast i norra hälften; på $2\frac{1}{2}$ — $3\frac{1}{2}$ m djup i södra hälften mellanlagrad av ett c:a $1\frac{1}{2}$ —1 m mäktigt lager H 7.)
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—9; B 3; F 0—1; R 0—1; V 0—1 » 3 »
(Mäktigast i norra hälften.)
3. Underst: Lövkärrtorv (ställvis ersatt av kärrdy), H 8—9; B 3; F 0; R 0—1; V 1 mer än $1\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet $3\frac{1}{2}$ —mer än 8 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: 1 (i södra hälften endast övre delen).

— [Bränttorv: 2—3 (i södra hälften även undre delen av 1).]

(E. G.)

N:r 26.

Socken: Torp.

Areal 9 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt N; mossplanet höjer sig upp till $1\frac{1}{2}$ m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3; F 0; R (0—) 1; V 0 c:a $2\frac{1}{2}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (5—) 7—8; B 3; F 0 (—1); R 0—1; V 0—1 » 4 »
3. Underst: Gyttjor (lerygttja) » 1 »
Totalmäktighet c:a $7\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strötörvtäkt i norra kanten.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: 1. — Bränttorv: 2.

(E. G.)

N:r 27.

Socken: Torp.

Areal 11 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (stortuvig ljung-tuvdun-tuvsävmosse med martallar).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt N; mossplanet höjer sig upp till $2\frac{1}{2}$ m över denna.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3; F 0; R 1; V 0 c:a $2\frac{1}{2}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—7—) 8 (—9); B 3; F (0—) 1 (—2); R 0—1; V (0—) 1 (—2) » $2\frac{1}{2}$ »
3. Därunder: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0; V 2 » $1\frac{1}{2}$ »
4. Underst: Gyttja » $1\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet c:a 6 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: 1. — Bränttorv: 2—3.

(E. G.)

N:r 33.

Socken: Ödeborg.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar två högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsävmossar med enstaka martallar), skilda av ett smalt kärrparti; mot östra kanten av torvmarken en större göl.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i nordvästra högmossepartiet upp till 1 m och i sydöstra högmossepartiet upp till 1¹/₂ m över gölen.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4—5); B 3 (—4);
F 0—1 (—2); R 0—1 (—2); V 0	intill 2 ¹ / ₂ m
2. Underst: Gyttjor (lerygttja)	» 4 »
Totalmäktighet	intill 6 ¹ / ₂ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling flerstädes på laggen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1.

(E. G.)

N:r 36.

Socken: Ödeborg.

Areal 12 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse), NO om Lundbysjön.

Lutningsförhållanden. Avlopp till Lundbysjön; mossplanet höjer sig upp till 2 m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3; F 0—1 (—2);
R 0—1; V 0	intill 2 ¹ / ₂ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F 0—1; R 0—1;
V 0—1	» 1 ¹ / ₂ »
3. Därunder: Lövkärrtorv, H 7—9; B 3; F 0; R 0; V 1	» 1 ¹ / ₂ »
4. Därunder: Starrtorv (vasstorvartad), B 3; F 0; R 2; V 0	» 1 ¹ / ₄ »
5. Underst: Gyttjor (lerygttja)	» 1 ³ / ₄ »
Totalmäktighet	intill 6 ¹ / ₂ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strötorvfabrikation.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Brännatorv: 2—4.]

(E. G.)

N:r 38.

Socken: Ödeborg.

Areal 13 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med enstaka martallar); i norra delen en mindre göl.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till 2 m över gölen och 4¹/₂ m över fastmarken i S.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5—6); B 3 (—4);
F 0—1; R 0—1; V 0	intill 6 ³ / ₄ m
2. Underst: Gyttja	mer än 1 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet	mer än 8 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1.

(E. G.)

N:r 40.

Socken: Ödeborg samt Torp.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar två högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar, i södra partiet med tuvsäv, här och var dyhöljor), skilda av morän och bergpartier.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt NO; mossplanet höjer sig i norra partiet upp till 1½ m över avloppet, södra partiet ligger c:a 2 m under det norra.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3 (—4); F 0 (—1); R (0—) 1; V 0 intill 2½ m (Mäktigast i södra högmossepartiet.)
 2. Därunder (saknas i södra högmossepartiet): Sphagnumtorv, H 8—9; B 3; F 1; R 0—1; V 0 (—1) » 1½ »
 3. Underst: Lövkärrtorv, H (8—)9; B 3; F 0; R (0—) 1; V 1 » 1½ »
- Totalmäktighet intill 4 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strötortvåkt i norra partiet.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — [Bränttorv: 2—3.]

(E. G.)

N:r 41.

Socken: Ödeborg.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Komplex av ett flertal högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar med martallar och i södra delen dyhöljor); flerstädes berg i dagen; torvmarken belägen c:a 300 m S om Hovsjön.

Lutningsförhållanden. A. Norra och mellersta delarna dränerade åt N till Hovsjön; mossplanen i dessa delar nå upp till 3—3¼ m över sjön.

B. Södra delen dränerad åt S; mossplanet höjer sig upp till 2 m över avloppet; södra delen obetydligt lägre än norra och mellersta delarna.

Byggnad.

A. Norra och mellersta delarna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3; F 0—1; R (0—) 1; V 0 intill 1½ m
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F (0—) 1 (—2); R (0—) 1; V 0 (—1) » 1¾ »
 3. Underst: Lövkärrtorv (nedåt övergående i ett tunt lager kärrody), H (8—) 9; B 3; F 0; R 0—1; V 1 (—2) » ¾ »
- Totalmäktighet intill 3¾ m.

B. Södra delen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (4—) 5; B 3 (—4); F 0—1; R 0—1; V 0 c:a 3½ m
 2. Därunder: Skogsmosstorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0; V 0—1 » ¾ »
 3. Därunder: Starrmosstorv, H 5—6; B 3; F 0; R 1—2; V 0 » 1¼ »
 4. Underst: Gyttjor » 1½ »
- Totalmäktighet c:a 7 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1; B: övre 1. — Bränttorv: A: 2—3; B: undre 1—3. — [Bottenodling på A: 3.]

(E. G.)

N:r 46.

Socken: Kville.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarkskomplex, omfattande tre högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar, i sydöstra partiet tuvsäv och dyhöljor), skilda av mindre kärrpartier.

Lutningsförhållanden. Avlopp för norra högmossepartiet åt V; mossplanet höjer sig i norra högmossepartiet upp till 3 m, i sydöstra upp till $1\frac{3}{4}$ m över avloppet och ligger i sydvästra högmossepartiet i nivå med samma avlopp.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4—5); B (2—) 3 (—4); F 0 (—1); R 0 (—1); V 0 intill $2\frac{3}{4}$ m (Mäktigast i norra högmossepartiet.)
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (5—) 6—9; B 3; F 0—1 (—2); R 0—1; V 0 (—1—2) » 2 » (Mäktigast i sydöstra högmossepartiet.)
 3. Därunder (bottenlager flerstädes): Lövkärrtorv, H (8—) 9; B 3 (—4); F 0; R 0—1; V (1—) 2 » $1\frac{1}{2}$ »
 4. Underst: Sjödy och gyttjor (kalkgyttja) » 2 »
- Totalmäktighet $4\frac{1}{4}$ — $7\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling i södra kanten av sydvästra och sydöstra högmossepartierna; torvströfabrikation i norra högmossepartiet; strötortvåkt i sydöstra högmossepartiet; bränntorvfabrikation och bränntortvåkt i norra högmossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Strötortv: övre 1. — Bränntortv: undre 1—3.

(E. A. L.)

N:r 52.

Socken: Kville.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. A. Nordöstra och nordvästra högmossepartierna (mindre ljung-tuvdunsmossar). B. Södra högmossepartiet (ljung-tuvsävsmosse), större än de två föregående. — Skilda av kärrpartier och en utdikad sjö.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt S. A. Mossplanen höja sig upp till 3 m över avloppet. B. Mossplanet höjer sig upp till 2 m över avloppet.

Byggnad.

A. Nordöstra och nordvästra högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3—4; F 0 (—1—2); R 0 (—1); V 0 intill $1\frac{1}{4}$ m
 2. Därunder (endast i nordvästra högmossepartiet): Sphagnumtorv, H 7—8; B 4; F 1; R 0—1; V 0—1 c:a $\frac{1}{4}$ »
 3. Underst: Lövkärrtorv, H 9; B 3 (—4); F 0; R 0—1; V 2 intill $\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet intill 2 m.

B. Södra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (4—) 5; B 3; F (0—) 1 (—2); R 0—1; V 0 intill 1 m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—9; B 3; F 0—1 (—2); R 0—1 (—2); V 0 » $\frac{1}{2}$ »
3. Därunder (endast i norra delen): Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3; F 0 (—1); R 0—1; V 0 c:a $\frac{1}{2}$ »

4. Därunder (bottenlager i södra delen; saknas i norra):
Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 2 intill 1 m
5. Därunder (endast i norra delen): Startorv, H 3; B 3;
F 0; R 2—3; V 0 c:a $1\frac{1}{2}$ »
6. Underst (endast i norra delen): Sjödy intill $3\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet $1\frac{1}{2}$ —6 m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling (obetydlig) i nordöstra och södra kanterna; strö- och brännortväkt i alla högmossepartierna.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1; [B: 1]. — Brännortv: A: 2[—3]; B: 1—5. — Bottenodling i A: 3; [på B: 4].

(E. A. L.)

N:r 53.

Socken: Kville.

Areal 15 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvsävmosse med dyhöljor och Myrica), vid västra stranden av Alnässjön.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till $1\frac{1}{4}$ m över sjön.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—5); B 3—4; F 0—1;
R 0—1; V 0 intill 3 m
2. Därunder: (endast i nordöstra delen): Starrmosstorv, H
6—7; B 3; F 0—1; R 1; V 0 c:a $1\frac{1}{2}$ »
3. Underst: Sjödy och gyttja intill $3\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet intill $6\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strörtorvtäkt i sydöstra delen; brännortväkt i nordöstra och sydvästra delarna.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — [Brännortv: 2.]

(E. A. L.)

N:r 58.

Socken: Svarteborg.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (öppen ljung-tuvdunsmosse), i sydöstra delen. B. Ljungmosse med Myrica, i nordöstra fliken. C. Skogsmosse, i sydvästra delen. D. Kärrmark, i norra huvuddelen; med skogsodling.

Lutningsförhållanden. A. Mossplanet höjer sig c:a $\frac{3}{4}$ m över skogsmossen i SV (C).

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4 (—5); B 3—4;
F 0 (—1); R 0 (—1); V 0 c:a 3 m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (7—) 8; B 3 (—4); F 1
(—2); R 0 (—1); V 0 (—1) » $\frac{3}{4}$ »
3. Därunder: Lövkärrtorv, H 9; B 3 (—4); F 0; R 0 (—1);
V (1—) 2 » $1\frac{1}{4}$ »
4. Underst: Gyttja » 1 »
- Totalmäktighet c:a 6 m.

B. Ljungmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 5; B 2 (—3); F 0; R 0—1;
V 0—1 c:a $\frac{3}{4}$ m

2. Därunder: Skogsmostorv, H 9; B 3; F 0—1; R 0—1; V 1	c:a	$\frac{1}{4}$ m
3. Underst: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1—2	»	$\frac{3}{4}$ »
Totalmäktighet	c:a	$1\frac{3}{4}$ m.

C. Skogsmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 7—8 (—9); B 3; F 0 (—1); R (0—) 1 (—2); V 0—1 (—2)	c:a	$1\frac{1}{4}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3—4; F 0; R 0 (—1); V 0	»	$\frac{1}{2}$ »
3. Underst: Lövkärrtorv, H 8—9; B 4; F 0; R 0; V 2	»	$1\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	c:a	$3\frac{1}{4}$ m.

D. Kärrmarken:

Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0—1; V 1 (—2)	c:a	$1\frac{3}{4}$ m.
---	-----	-------------------

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling (obetydlig) i södra kanten; strötorvtäkt i ljungmossen; skogsplantering å kärrmarken i N.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1; [B: 1]. — Bränntorv: [A: 2—3;]
B: 1—3; C: 1—3; [D]. — Odling: D.

(E. A. L.)

N:r 61.

Socken: Svarteborg.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossen (ljung-tuvsävmosse), över större delen av torvmarken. B. Kärrpartiet, i sydöstra fliken.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt SO; mossplanet höjer sig upp till $3\frac{1}{4}$ m över detta.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B (2—) 3; F 0—1; R 0—1; V 0	intill	$1\frac{3}{4}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (7—) 8 (—9); B 3; F (0—) 1 (—2); R 0; V 0 (—2)	»	$1\frac{1}{4}$ »
3. Därunder: Lövkärrtorv, H 8—9; B 3 (—4); F 0; R 0—1; V 1—2	»	$\frac{2}{2}$ »
4. Underst: Sjödy och gyttjor (lergyttja)	»	$\frac{2}{2}$ »
Totalmäktighet		$4-7\frac{1}{2}$ m.

B. Kärrpartiet:

1. Överst: Kärrtorv, H 6—8; B (2—) 3; F 0; R 1—2; V 0 (—1)	intill	2 m
2. Underst: Sjödy och gyttjor (lergyttja)	»	$5\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet		intill $7\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Bränntorvfabrikation och strötorvtäkt i högmossen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—3; [B: 1]. —
Odling: B: 1; [bottenodling i A: 3].

(E. A. L.)

N:r 70.

Socken: Svarteborg.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossepartierna (ljung-tuvdun-tuvsävmossar med dyhöljor). B. Kärrmarken, i nordvästra torvmarkshörnet. — Mellan norra

högmossepartiet och kärrmarken en mindre sjö. Torvmarken belägen c:a 200 m V om sjön Trehörningen.

Lutningsförhållanden. A. Mossplanet höjer sig i norra högmossepartiet upp till 5 m och i södra upp till 6 m över sjön. B. Kärrmarksytan ligger $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ m över sjön.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); (på c:a 2 m djup under ytan ett intill $\frac{1}{2}$ m mäktigt lager H 6 (—9); B 3—4; F 0—1; R 0—1; V 0	intill $2\frac{3}{4}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3—4; F 0—1; R 0—1; V 0—1 (—2)	» $1\frac{1}{2}$ »
3. Underst: Lövkärrtorv, H 8—9; B 3—4; F 0; R 0; V 2 (—3)	» 1 »
Totalmäktighet	intill 5 m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Lövkärrtorv (upptill myllartad), H 9; B 3; F 0; R 0; V 1—2	c:a $1\frac{1}{2}$ m
2. Underst: Sjödy och gyttja	» $3\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	c:a 5 m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrpartiet i N; strötorvtäkt i båda högmossepartierna; bränntorvtäkt i det norra.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1. — Bränntorv: A: undre 1—3; [B: 1]. — Odling: B: 1; bottenodling i A: 3.

(H. L-r.)

N:r 76.

Socken: Färgelanda samt Torp.

Areal 60 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt S; mossplanet höjer sig centralt upp till 3 m över bäcken.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4 (—5); B 3 (—4); F 0 (—1); R (0—) 1; V 0	intill 3 m
(Mäktigast centralt.)	
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3 (—4); F (0—) 1 (—2); R 0—1; V 0	» $1\frac{3}{4}$ »
3. Underst: Lövkärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0—1; V 1	» 1 »
Totalmäktighet	$2\frac{3}{4}$ — $4\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strö- och bränntorvtäkt flerstädes.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Bränntorv: 2—3.]

(E. G.)

N:r 87.

Socken: Färgelanda.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarkskomplex, omfattande tre högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsävmossar med enstaka martallar), skilda av obetydliga kärrpartier. Torvmarken belägen Ö om Hultsjön.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt SO till avlopps bäcken från Hultsjön;

mossplanet höjer sig i södra högmossepartiet upp till $2\frac{1}{4}$ m, i mellersta upp till $3\frac{1}{2}$ m och i nordvästra upp till 2 m över avloppet i SO.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3 (—4); F 0—1;
R 0 (—1); V 0 intill $3\frac{1}{2}$ m
(Mäktigast i mellersta och nordvästra högmossepartierna.)
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—9; B 3; F 0—1
(—2); R 0—1; V 0—1 » $3\frac{1}{2}$ »
(I södra och nordvästra högmossepartierna blott omkring
 $\frac{1}{2}$ m mäktig.)
 3. Därunder: Lövkärortov, H 7—9; B 3; F 0; R 0—1 (—2);
V (0—) 1 (—2) » $1\frac{3}{4}$ »
 4. Underst: Gyttjor (lerygttja) » $1\frac{3}{4}$ »
- Totalmäktighet $4\frac{1}{2}$ —8 m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strörtorvtäkt i södra och mellersta högmossepartierna.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — [Bränntorv: 2—3.]

(E. G.)

N:r 90.

Socken: Färgelanda samt Högsäter.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt NO; mossplanet höjer sig upp till c:a 1 m över denna.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); (ytlagret i norra delen H 6—7;) B 3; F 0—1; R 1; V 0 intill $2\frac{1}{2}$ m
 2. Därunder: Sphagnumtorv (nedåt utbildad som gungflytorv), H (5—) 6—8; B 3; F (0—) 1; R (0—) 1 (—2); V 0 » $3\frac{1}{2}$ »
 3. Underst: Gyttjor (lerygttja) » 3 »
- Totalmäktighet intill 8 m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strörtorvtäkt flerstädes längs kanterna.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — [Bränntorv: 2—3.]

(E. G.)

N:r 91.

Socken: Högsäter.

Areal 13 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse).

Lutningsförhållanden. Avlopp till en bäck omedelbart N om torvmarken; mossplanet höjer sig upp till 2 m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; (på 2 m djup under ytan ett $\frac{1}{2}$ m mäktigt lager H 6;) B 3; F 0 (—1);
R 0—1; V 0 c:a $2\frac{1}{2}$ m
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 0—1; R
(0—) 1; V 0—1 » $2\frac{1}{2}$ »
 3. Därunder: Starrtorv, H 6—8; B 3; F 0; R (0—) 1—2; V 0—1 » $\frac{1}{4}$ »
 4. Underst: Gyttjor (lerygttja) » $\frac{3}{4}$ »
- Totalmäktighet c:a 6 m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strö- och brännortvtäkt i östra kanten. Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: övre 1. — Brännortv: undre 1—3.

(E. G.)

N:r 94.

Socken: Högsäter.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar två högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsäv-mossar), skilda av en bäck.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i bägge partierna upp till 2 m över bäcken.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3; F 0 (—1); R 0—1; V 0	intill 3	m
2. Därunder: Skogsmosstorv, H (6—) 8; B 3; F 0—1; R 0—1; V 1 (—2)	» 1	»
3. Därunder: Lövkärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0—1; V 1	» 1	»
4. Underst: Gyttjor	» $\frac{3}{4}$	»
Totalmäktighet	intill $5\frac{3}{4}$	m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling flerstädes över laggen; strö- och brännortvtäkt flerstädes.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — [Brännortv: 2—3.]

(E. G.)

N:r 99.

Socken: Tanum.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. A. Västra högmossepartiet (ljung-Myricamosse med Molinia). B. Mellersta och östra högmossepartierna (ljung-tuvdun-tuvsäv-mossar med dyhöljor). — Skilda av mindre kärrpartier.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt N; mossplanet höjer sig i västra högmossepartiet upp till $1\frac{1}{2}$ m, i mellersta upp till $4\frac{1}{2}$ m och i östra upp till 3 m över avloppsbäcken.

Byggnad.

A. Västra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 7; B 3; F 0; R 0; V 0—1 . . . c:a	$\frac{1}{2}$	m
2. Därunder: Starrmosstorv, H 8 (—9); B 3; F 0; R 2; V 0 (—1)	» $1\frac{1}{4}$	»
3. Underst: Kärrdy, R 1	» $\frac{1}{4}$	»
Totalmäktighet	c:a 2	m.

B. Mellersta och östra högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4 (—5); B 3; F 0—1 (—2); R 1 (—2); V 0	intill 2	m
2. Därunder: Sphagnumtorv (skogsmosstorv), H 8—9; B 3 (—4); F 0 (—1); R 0—1; V 0—1	» 1	»
3. Därunder: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1 (—2)	» $1\frac{1}{2}$	»
4. Därunder: Sphagnumtorv, H 3; B 3; F 0; R 0—1; V 0	» 1	»
5. Därunder: Vassstorv, H 6; B 3; F 0; R 2; V 0	» 1	»
6. Underst: Gyttjor (leryttja)	» 1	»
Totalmäktighet	intill $6\frac{1}{2}$	m.

Underlag. I västra delen sand; centralt och i östra delen lera.

Nuvarande användning (1920). Strö- och brännortvtäkt i mellersta högmossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: B: övre 1. — Brännortv: A: 1—3; B: undre 1—5. — [Bottenodling i A: 2; på B: 3 (åtminstone i mellersta delen).] (N. W.)

N:r 105.

Socken: Skee.

Areal 45 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (stortvigig ljung-tuvdun-tuvsävmosse med spridda martallar, här och var, särskilt mot östra kanten, dyhöljor).

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp åt N; mossplanet höjer sig upp till 4—4¹/₂ m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4—5); B 3; F 0—1;
R (0—) 1; V 0	intill 1 ¹ / ₂ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 8; B 3; F 0—1; R 0—1;
V 0—1	» 1/2 »
3. Därunder (bottenlager utom i södra spetsen): Lövkärr-
torv, H (7—) 8—9; B 3 (—4); F 0; R 0—1; V (0—) 1	» 1 ¹ / ₄ »
4. Underst (endast i S): Lergyttja	c:a 1/2 »
Totalmäktighet	intill 3 ³ / ₄ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strörtorvfabrikation.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — Brännortv: 2—3. — Bottenodling i 3.

(N. W.)

N:r 108.

Socken: Töftedal.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt S; mossplanet höjer sig upp till 1/2 m över denna.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv (nedåt starrmosstorvartad), H 5—8;
B 3; F 0 (—1); R (0—) 1—2; V 0	intill 2 ¹ / ₂ m
2. Därunder (endast i södra delen): Lövkärrtorv, H 7—9;
B 3; F 0; R 1; V 1—2	c:a 3/4 »
3. Därunder: Starrtorv, H 6; B 3; F 0; R 2; V 0	intill 1 »
4. Underst: Gytjtjor (lergyttja)	» 3 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet	4 ¹ / ₂ —6 ¹ / ₂ m.
- Underlag. Lera.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: 1—3.

(E. G.)

N:r 110.

Socken: Töftedal.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar), skilda av B. Starrmossepartier med Myrica.

Lutningsförhållanden. Högmosseplanet c:a 1/2 m över starrmosseytan.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3; F 0 (—1); R
(0—) 1; V 0	c:a 1 m

2. Därunder: Starrmosstorv, H 6; B 3; F 0—1; R 2; V 0 . c:a	1 ¹ / ₂ m
3. Underst: Kärrtorv, H 7; B 3; F 0; R 1—2; V 0 . . . »	1 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet c:a	3 m.
<i>B. Starrmossepartierna:</i>	
1. Överst: Starrmosstorv, H 4—6; B 3; F 0 (—1); R (1—) 2; V 0 c:a	1 m
2. Underst: Kärrtorv, H 6; B 3; F 0; R 1; V 0—1 . . . »	1 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet c:a	1 ¹ / ₂ m.
Underlag. Morän.	
Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—3; B: 1—2. (E. G.)	

N:r 112.

Socken: Rölönda. Areal 25 har.
Ytbeskaffenhet. Komplex av högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar), skilda av starrmossepartier med Myrica; flerstädes uppsticka bergpartier.
Lutningsförhållanden. Högmosseplanen höja sig c:a ³/₄ m över de plana starrmosseytorna.
Byggnad.

<i>A. Högmossepartierna:</i>	
1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3; F 0 (—1); R 0 (—1); V 0 c:a	1 ¹ / ₂ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—8); (på c:a 3 m djup under ytan ett ¹ / ₂ m mäktigt lager H 3—4); B 3; F 0—1; R (0—) 1; V 0 »	2 »
3. Därunder: Kärrtorv (lövkärrtorvartad), H 7—8; B 3; F 0; R (0—) 1; V 1 (—2) »	1 ¹ / ₄ »
4. Underst: Gytjtjor (lergyttja) »	1 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet c:a	5 ¹ / ₄ m.
<i>B. Starrmossepartierna:</i>	
1. Överst: Starrmosstorv, H 6—7; B 3; F 0 (—1); R 2; V 0 c:a	1 m
2. Underst: Kärrtorv, H 7; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0 »	³ / ₄ »
Totalmäktighet c:a	1 ³ / ₄ m.
Underlag. Morän.	
Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—3; B: 1—2. (E. G.)	

N:r 118.

Socken: Rölönda. Areal 15 har.	
Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse).	
Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till 3 m över laggen i N.	
Byggnad.	
1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3 (—4); F 0—1; R 0—1; V 0 c:a	3 ¹ / ₂ m
2. Underst: Sphagnumtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 1; V 0—1 »	1 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet c:a	4 m.
Underlag. Morän.	
Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Bränntorv: 2.] (E. G.)	

Kartbladet n:r 61 Strömstad.¹

N:r 2. Lindtjärns mossen.

Socken: Skee.

Areal 11 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarkskomplex, omfattande ett flertal högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar), skilda från varandra genom mindre starrmossedpartier. — I torvmarkens norra hälft en göl.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt N; mossplanet höjer sig i södra delen upp till 2¹/₂ m, i norra delen upp till 1¹/₄ m över avloppet.

Byggnad.

- Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3; F 0 (—1); R 0—1;
V 0 intill 1¹/₂ m
- Därunder: Sphagnumtorv, H (8—) 9; B 3; F 0; R 0—1;
V (0—) 1 » 3/4 »
- Därunder: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0 (—1); V 1
(—2) » 1¹/₄ »
- Underst: Sjödy (nedtill ett obetydligt gyttjelager) » 5 »
(Mäktigast i norra delen.)

Totalmäktighet c:a 6 m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1919). Strötorvtäkt (mindre) intill gölen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bränntorv: 2—3 [—4].

(N. J-n.)

N:r 3.

Socken: Skee samt Lur.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse) med martallar.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt N; mossplanet c:a 1¹/₂ m över avloppet.

Byggnad.

- Överst: Sphagnumtorv, H 2—3 (—4); B 3 (—4); F 0—1
(—2); R 0—1; V 0 c:a 2 m
 - Underst: Lövkärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0; V 1 intill 1 »
- Totalmäktighet c:a 2¹/₂ m.

Underlag. I norra delen sand, i södra delen lera.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Bottenodling på 2, om avloppet kan sänkås.]

(N. W.)

N:r 7. Kangeröds mossen.

Socken: Skee.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse, rismossartad), stortuvg, med dyhöljor, spridda martallar, här och var Myrica.

¹ Fältundersökningarna å kartbladet Strömstad äro utförda av E. Granlund (E. G.), N. Johansson (N. J-n.), E. Stoltz (E. S-z.), H. Thomasson (H. Th-n.) och N. Willén (N. W.). Signaturerna efter torvmarksbeskrivningarna angiva, av vilken eller vilka rekognoscörer fältundersökningen utförts.

Registret är utarbetat av H. Thomasson.

1—222639. Sveriges geologiska undersökning. Ser. D. n:r 61. Strömstad.

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp åt SV; mossplanet höjer sig med brant stigning upp till $3\frac{1}{2}$ m över avloppet, vilken höjd bibehålles över större delen av torvmarken.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—5); B 3; F 0—1;
R 0—1; V 0 intill $1\frac{1}{2}$ m
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—9; B 3; F 0—1; R 0—1;
V 0 » 1 »
 3. Därunder: Starrmosstorv, H 8—9; B 3; F 0; R 1—2;
V 0 » 1 »
 4. Därunder: Vasstorv, B 3; F 0; R 2; V 0 » $1\frac{1}{2}$ »
 5. Underst (endast utbildad i norra delen): Gyttja c:a $\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet intill $4\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Strörtorvtäkt (en stor del avverkad till 1 m djup).

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — Bränntorv: 2—3. — [Bottenodling i undre 3.]

(N. J-n; E. S-z.)

N:r 9. Buarsmossen.

Socken: Skee.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse) med spridda martallar; i nordöstra hälften dyhöljor; sydvästra hälften planerad.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt såväl NO som S på samma nivå; mossplanet höjer sig i nordöstra delen upp till $3\frac{1}{4}$ m och i sydvästra delen upp till $4\frac{1}{2}$ m över avloppen.

Byggnad.

1. Överst (endast i sydvästra hälften): Sphagnumtorv, H 4;
B 3; F 0; R 0—1; V 0 c:a $\frac{1}{2}$ m
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8 (—9); B 3; F 0—1;
R 0—1; V 0 (—1) intill $3\frac{1}{2}$ »
(I sydvästra delen 2 m mäktig; i nordöstra delen 3 m under ytan, i sydvästra delen $1\frac{1}{2}$ m under ytan mellanlagrad av ett intill $\frac{1}{2}$ m mäktigt lager H 4.)
 3. Därunder: Kärrtorv (nedåt kärrdyartad i sydvästra delen, där det är bottenlager), H (5—) 7—8 (—9); B 3; F 0;
R (0—) 1 (—2); V 1 (—2) » 3 »
(I nordöstra delen blott 1 m mäktig.)
 4. Underst (saknas i sydvästra delen): Gyttja c:a $1\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet c:a 5—6 m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Strörtorvtäkt över en stor del av torvmarken; bränntorvtäkt (obetydlig); odling i sydvästra kanten.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—3. — Bottenodling i 3.

(N. J-n.)

N:r 12. Krokmossen.

Socken: Skee.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (planerad), vid sydöstra stranden av Kroksjön; mot denna övergående i ett gungflybälte.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig centralt upp till $2\frac{3}{4}$ m över sjön.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3; B 3 (—4); F 0; R 0—1;
V 0	c:a	$1\frac{1}{2}$ m
2. Därunder: Starrmosstorv, H 9; B 3; F 0; R 0—1; V 0—1	>	1 >
3. Därunder: Vasstorv, B 3; F 0; R 2—3; V 0	>	$\frac{1}{2}$ >
4. Underst: Gyttja	>	$\frac{1}{2}$ >
Totalmäktighet		c:a $3\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strörtorvtäkt över en stor del av mossen; bränntorvtäkt; odling över fliken i N.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — Bottenodling på 2.

(N. J-n.)

N:r 13.

Socken: Skee.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse), i NO stortuvig, med Myrica och spridda martallar; i SV tallmosseartad.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt SO; mossplanet höjer sig i nordöstra delen upp till $1\frac{1}{2}$ m och i sydvästra delen upp till $2\frac{3}{4}$ m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4; B 3; F 0; R 0—1;
V 0	intill	3 m
(I nordöstra delen blott $1\frac{1}{2}$ m mäktig och där överlagrad av ett tunt lager H 6.)		
2. Därunder: Lövkärrtorv (ställvis kärddyartad), H 9; B 3;
F 0; R 0 (—1); V 1	>	2 >
(I nordöstra delen c:a 1 m mäktig och bottenlager.)		
3. Därunder (saknas i NO): Gyttja	c:a	1 >
4. Underst (saknas i NO): Kalkgyttja	>	$\frac{1}{4}$ >
Totalmäktighet		$2\frac{1}{2}$ — $6\frac{1}{4}$ m.

Underlag. I nordöstra delen sand; i sydvästra delen lera.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: övre 1. — Bränntorv: undre 1—2.

(N. J-n.)

N:r 21. Bredmyren.

Socken: Skee samt Strömstads stad.

Areal 12 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse, planerad.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt Ö; mossplanet höjer sig upp till 3 m över detta.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6—7—8; B (2—) 3; F 1; R
0—1; V 0	c:a	2 m
2. Därunder: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1	>	$\frac{1}{2}$ >
3. Därunder: Kärrtorv (starrtorvartad), H 7; B 3; F 0; R
1—2; V 0	>	$\frac{1}{2}$ >
4. Underst: Gyttjor (leryttja)	>	$\frac{3}{4}$ >
Totalmäktighet		c:a $3\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Brännortrvfabrikation.
Möjligt tillgodogörande. Brännortrv: 1—2. — Bottenodling på 3.
(N. J-n.)

N:r 26.

Socken: Skee. Areal 14 har.
Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse) med spridda martallar;
vid södra stranden av Sopperödsjön.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till 2 m över sjön.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (5—) 7 (—8); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 (—1)	c:a	2	m
2. Därunder: Lövkärrtorv, H (7—) 8 (—9); B 3 (—4); F 0; R 0 (—1); V (1—) 2 (—3)	»	2	»
3. Underst: Gyttja	»	1/2	»
Totalmäktighet	c:a	4 1/2	m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strörtorvtäkt i östra delen.
Möjligt tillgodogörande. Brännortrv: 1—2. — [Bottenodling på 2.]
(N. J-n.)

N:r 41. Mörtesmossen.

Socken: Lommeländ. Areal 65 har.
Ytbeskaffenhet. Torvmossen omfattar ett högmosseparti (stortuvig ljung-tuvdunsmosse med spridda martallar), med dräneringshöljor, i sydöstra delen, samt ett kärrmarksparti, i nordöstra fliken, med berg synligt här och där. — Inom torvmarken finnas två tjärnar, en i nordöstra fliken och en i södra kanten.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt NO; högmossepartiets mossplan höjer sig upp till 4 m i östra delen och 4 1/2 m i västra delen.

Byggnad.

Inom högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 2—3 (—4—5); B 3 (—4); F 0 (—1); R 0 (—1); V 0	c:a	2	m
(I nordvästra fliken 3 m och i mellersta, norra fliken 1 1/2 m mäktig.)			
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—7 (—8); B 3 (—4); F 0—1 (—2); R 0—1; V 0 (—1)	»	1	»
(Centralt och i nordvästra fliken 1/2 m mäktig.)			
3. Därunder: Lövkärrtorv, H (7—) 8—9; B 3; F 0; R 0—1; V (0—) 1 (—2)	intill	3	»
(I norra, mellersta fliken och i östra delen blott 1/2—1 m mäktig.)			
4. Underst: Sjödy och gyttja	»	2 1/2	»
(Mäktigast i nordvästra fliken.)			
Totalmäktighet		4—9	m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrpartiet.
Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: övre 1. — Brännortrv: undre 1—3. —
Bottenodling i 3 inom de grundare partierna.

(N. J-n.)

N:r 42.

Socken: Töftedal.

Areal 60 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarkskomplex, omfattande tre högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsävmossar, ställvis med *Myrica*), belägna två i nordvästra fliken och ett i torvmarkens smala mellersta del samt två flackmossepartier (*Molinia-Myricamossar*), N och S om mellersta högmossepartiet.

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp åt NV; dessutom avlopp åt S $2\frac{1}{4}$ m högre; mossplanet ligger i nordvästra flikens norra parti $1\frac{1}{2}$ m, i dess södra parti $4\frac{1}{4}$ m, i mellersta högmossepartiet $3\frac{1}{2}$ m och i flackmossepartierna $2\frac{1}{2}$ m över huvudavloppet.

Byggnad.

1. Överst (endast i nordvästra flikens södra och torvmarkens mellersta högmossepartier): *Sphagnumtorv*, H (4—) 5; B 3; F 0; R 1; V 0 c:a $\frac{1}{2}$ m
 2. Därunder (ej i mellersta högmossepartiet och södra flackmossepartiet): *Sphagnumtorv*, H 7; B 3; F 0; R 1; V 0 $\frac{1}{2}$ »
 3. Därunder: *Starrmosstorv* (i norra flackmossepartiet *starrtorvartad*), H (6—) 7 (—8); B 3 (—4); F 0; R 1—2; V 0 » 1 »
(I norra flackmossepartiet intill 2 m mäktig; bottenlager i nordvästra flikens norra högmosseparti.)
 4. Underst (saknas i nordvästra flikens norra högmosseparti): *Kärrtorv* (nedåt *kärrdyartad*), H 8 (—9); B 3; F 0; R 1 (—2); V 0 intill 1 »
- Totalmäktighet intill $3\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—4. — Bottenodling i 4 (delvis).
(H. Th-n.)

N:r 45.

Socken: Töftedal.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. Flackmosse (*Molinia-Myricamosse*); i södra delen flera uppstickande mindre bergpartier.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt S; mossplanet sluttar från N till S och ligger i norra delen $2\frac{1}{2}$ m och centralt 1 m över södra kanten.

Byggnad.

1. Överst: *Starrmosstorv*, H 7—8; B 3; F 0; R 1; V 0 c:a 2 m
 2. Underst: *Kärrtorv* (nedtill *kärrdyartad*), H (7—) 8 (—9); B 3; F 0; R 1—2; V 0 » $1\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet c:a $3\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1. — Bottenodling på 2 (i norra delen).

(H. Th-n.)

N:r 47.

Socken: Töftedal.

Areal 14 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar två högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar, stortuviga, med dyhöljor och enstaka martallar), åtskilda av en övertvårande bäck. Torvmarken belägen vid sydänden av Skottsjön.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i norra högmossepartiet upp

till $4\frac{1}{2}$ m och i södra högmossepartiet upp till $6\frac{1}{2}$ m över Skottsjöns högvattenlinje.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3; F 0—1; R 0 (—1); V 0 intill 4 m
(I norra högmossepartiet $2\frac{1}{2}$ m mäktig och på 1 m under ytan mellanlagrad av ett $\frac{1}{2}$ m mäktigt lager H 7.)
2. Därunder (bottenlager i södra högmossepartiet): Sphagnumtorv, H 6—7—8; B 3; F 0; R 0—1; V 0 » 1 »
3. Underst (saknas i södra högmossepartiet): Lövkärrtorv, H (7—) 9; B 3; F 0; R 0 (—1); V 1 c:a $1\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet c:a $4\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Sand.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: övre 1. — [Bränntorv: undre 1—3 (inom norra delen).] — Bottenodling i 3; [inom norra delen möjligen skogsbörd å det högförmultnade lagret i 1].

(H. Th-n.)

N:r 53.

Socken: Töftedal.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. Flackmosse (västra delen stortuvig ljung-tuvdunsmosse med Myrica; östra delen Molinia-Myricamosse, ställvis dock ljung-tuvdun-tuv-sävmosse).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt S; mossytan ligger i västra fliken $2\frac{1}{2}$ m och i huvuddelen $1-1\frac{1}{4}$ m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F (0—) 1; R (0—) 1 (—2); V 0—1 intill 2 m
(Mäktigast i västra fliken, men där på $1\frac{1}{2}$ m under ytan mellanlagrad av ett c:a 1 m mäktigt lager H 4.)
2. Underst: Kärrtorv (i västra fliken lövkärrtorvartad), H 7—9; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0 (—1) » 1 »
Totalmäktighet intill $2\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—2. — [Bottenodling i 2 i västra delen.]

(H. Th-n.)

N:r 60.

Socken: Töftedal.

Areal 45 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (stortuvig ljung-tuvdunsmosse centralt och i norra fliken; ljung-tuvdun-tuvsävmosse med Myrica i sydöstra och sydvästra flikarna), öppen, med enstaka martallar och centralt dyhöljor.

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp längs nordöstra kanten; mossplanet höjer sig centralt upp till $3\frac{1}{4}$ m, i sydöstra fliken upp till $1\frac{1}{4}$ m och i sydvästra fliken upp till 4 m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 intill $2\frac{1}{2}$ m
(Saknas N om landsvägen; i sydöstra fliken c:a $\frac{1}{2}$ m mäktig.)

2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 0 (—1);
R 0—1; V 0 intill 1¹/₂ m
(Ytlager N om landsvägen och mäktigast där.)
3. Underst: Lövkärrtorv (nedåt kärrdyartad), H (7—) 8—9;
B 3; F 0; R 0—1; V 1 » 2 »
(Mäktigast i sydvästra fliken.)
- Totalmäktighet 2—5 m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Bränntorvtäkt (obetydlig) centralt och i sydvästra fliken.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: övre 1. — Bränntorv: undre 1—3. — Bottenodling i 3 (delvis, särskilt i SO).

(H. Th-n.)

N:r 63.

Socken: Töftedal.

Areal 60 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossepartierna (ljung-tuvdunsmossar med dyhöljor, ställvis med tuvsäv), ett Ö och ett V om bäcken från Starrkanstjärn. B. Flackmossepartiet (Myrica-Moliniamosse), i torvmarksfliken mot Starrkanstjärn.

Lutningsförhållanden. Avloppsäck från Starrkanstjärn genom torvmarken åt S. A. Mossplanet höjer sig i sydvästra delen upp till 2—2¹/₂ m samt i nordvästra, smalare delen upp till 4¹/₂—5¹/₂ m över avloppet. B. Flackmossens yta ligger centralt 1¹/₂ m över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 2—3; B 3 (—4); F 0—1; R 0—1; V 0 intill 3 m
(Mäktigast i nordvästra delen; i sydöstra delen omkring 1¹/₂ m mäktig.)
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8 (—9); B 3; F 0 (—1); R 0 (—1); V 0—1 » 1¹/₂ »
3. Därunder: Lövkärrtorv (ställvis kärrtorvartad), H (8—) 9; B 3 (—4); F 0; R (0—) 1 (—2); V (0—) 1 » 3 »
(Mäktigast i nordvästra flikens norra del; vanligen blott 1—1¹/₂ m mäktig; bottenlager utom i nämnda del och sydöstra partiets västra del.)
4. Därunder (endast i nordvästra flikens norra del): Gungflytorv, H (4—) 5—7; B 3; F 0; R 1; V 0 (—1) . . . c:a 1 »
5. Underst (i nordvästra flikens norra del och sydöstra partiets västra del): Sjödy och gyttja intill 2¹/₂ »
- Totalmäktighet 2—mer än 9 m.

B. Flackmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3—4; F 0; R 0—1; V 0 c:a 1 m
2. Därunder: Starrmosstorv, H 5—6; B 3; F 0; R 1; V 0 . . . » 1¹/₂ »
3. Därunder: Kärrtorv (ställvis lövkärrtorvartad, ställvis kärrdyartad), H 8—9; B 3—4; F 0; R 1 (—2); V 0—1 . . . » 2¹/₂ »
4. Underst: Sjödy och lergyttja » 1¹/₄ »
- Totalmäktighet c:a 5¹/₄ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Brännortvtäkt (obetydlig) i nordvästra delens västra kant.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: övre 1; B: 1. — Brännortorv: A: undre 1—3; B: 2—3. — [Bottenodling i A: 3 (i NV).]

(H. Th-n.)

N:r 67.

Socken: Töftedal.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarkskomplex, omfattande flera högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar med dyhöljor); i torvmarken fyra gölar.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt SV; mossplanet höjer sig i partiet S om gölarna upp till $\frac{3}{4}$ m, i partiet V om den västra av de tre gölarna upp till $1\frac{1}{2}$ m och i partiet N om norra gölen 1 m över denna.

Byggnad.

A. Högmossepartiet S om gölarna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3 (—4); F 0 (—1); R 0 (—1); V 0	c:a	$2\frac{1}{2}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—8 (—9); B 3—4; F (0—) 1 (—2); R (0—) 1; V 0	»	$4\frac{1}{2}$ »
3. Underst: Gyttjor	»	$1\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	c:a	$8\frac{1}{2}$ m.

B. Övriga högmossepartier:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (5—) 7—8; B (2—) 3; F 1 (—2); R 0—1; V 0	intill	$2\frac{1}{2}$ m
2. Underst: Kärrtorv (kärrdyartad), H 8—9 (—10); B 3; F 0; R 1 (—2); V 0	»	2 »
Totalmäktighet	intill	$4\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: övre 1. — Brännortorv: A: undre 1—2; B: 1—2.

(H. Th-n.)

N:r 72.

Socken: Töftedal.

Areal 60 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossepartierna (ljung-tuvdunsmossar med Myrica och dyhöljor), ett i sydvästra fliken och ett omedelbart S om järnvägen.

B. Flackmossepartierna (Myrica-Moliniamossar), ett i sydöstra fliken, ett N om järnvägen.

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp i norra delen genom bäck åt V. A. Mossplanet höjer sig i sydvästra fliken upp till 3 m och i högmossepartiet S om järnvägen upp till $4\frac{1}{2}$ m över avloppet. B. Flackmosseytan ligger i sydöstra fliken $2\frac{1}{2}$ m och i norra partiet $3\frac{1}{2}$ m över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6; B 3; F (0—) 1; R 0—1; V 0	c:a	$\frac{1}{2}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3 (—4); F (0—) 1; R 0 (—1); V 0	intill	1 »
3. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—8; B 3; F 1—2 (—3); R 0—1; V 0—1	c:a	$\frac{1}{2}$ »
4. Därunder (endast i högmossepartiet S om järnvägen): Sphagnumtorv, H 4; B 3; F 0—1; R 0; V 0	»	1 »

5. Underst: Starrmosstorv, H (5—) 6—7 (—8); B 3 (—4);
F 0; R 1 (—2); V 0 intill $1\frac{3}{4}$ m
Totalmäktighet intill $4\frac{3}{4}$ m.

B. Flackmossepartierna:

1. Överst: Starrmosstorv, H (3—5)—6—8; B 3; F 0; R (0—)
1—2; V 0 intill 3 m
2. Underst: Kärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 1 (—2); V 0—1 » $2\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet intill $4\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: A: 1—5 (dålig); B: 1—2.

(H. Th-n.)

N:r 74.

Socken: Töftedal.

Areal 140 har.

Ytbeskaffenhet. Flackmosse (ljung-Molinia-Myricamosse, ställvis och på mindre områden ljung-tuvdunsmosse).

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp genom bäcken mellan Töftsjön och Skottsjön; mossytan ligger c:a $1-1\frac{1}{2}$ m över Töftsjön utom i fliken åt N, vilken ligger $4\frac{1}{4}$ m över densamma.

Byggnad.

1. Överst: Starrmosstorv, H 7; B 3; F 0; R 1—2; V 0 . . . intill $1\frac{1}{2}$ m
2. Underst: Kärrtorv (ställvis kärrdyartad), H 7—8 (—9);
B 3 (—4); F 0; R 1 (—2); V 0 » 3 »
Totalmäktighet intill $4\frac{1}{2}$ m.

I området S om järnvägen samt i nordöstra fliken är torvlagret intill 1 m mäktigt.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling S om järnvägen och Ö om avlopps-
bäcken.

Möjligt tillgodogörande. Odling.

(H. Th-n.)

N:r 79.

Socken: Töftedal samt Dals-Ed.

Areal 340 har.

Ytbeskaffenhet. Flackmosse (Molinia-Myricamosse; på obetydliga områden av ljung-tuvdunsmossekaraktär).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom Heråälven; mossytan ligger $\frac{3}{4}-1\frac{1}{4}$ m över denna.

Byggnad.

1. Överst: Kärrtorv (upptill kärrdyartad), H 8—9; B 3; F 0;
R 1; V 0 intill $1\frac{1}{4}$ m
(Enda utbildade lager utom i ett mindre område S om
järnvägen.)
2. Därunder (endast S om järnvägen): Starrtorv, H 7; B 3;
F 0; R 2; V 0 c:a $\frac{1}{2}$ »
3. Underst (endast S om järnvägen): Gyttja » $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet intill 2 m.

Underlag. Grus.

Nuvarande användning (1920). Odling i södra delen Ö om Heråälven, N och S om järnvägen.
Möjligt tillgodogörande. Odling.

(H. Th-n.)

N:r 86.

Socken: Dals-Ed.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse, ställvis med tuvsäv); över-
silas Ö om landsvägen av vatten från källor i nordöstra mosskanten.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig centralt och i nordvästra
delen upp till $2\frac{1}{2}$ m över fastmarken i SO.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4—5; B 3; F 0 (—1); R
(0—) 1 (—2); V 0 intill $1\frac{1}{2}$ m
 2. Därunder: Sphagnumtorv (centralt nedåt starrmosstorv-
artad), H 6—7 (—8); B 3; F 0 (—1); R 0—1 (—2); V 0 » 1 »
 3. Underst: Kärrtorv, H 7—8 (—9); B 3; F 0; R (0—) 1
(—2); V (0—) 1 (—2) » $1\frac{3}{4}$ »
- Totalmäktighet c:a $2\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt; odling (mindre) V om lands-
vägen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bränttorv: 2—3. — Bottenodling
i undre 3.

(E. G.)

N:r 87.

Socken: Dals-Ed samt Rölånda.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med martallar).

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp åt NV; mossplanet höjer sig upp till
 $3-3\frac{1}{2}$ m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3—4; F (0—) 1;
R 1; V 0 c:a $2\frac{1}{2}$ m
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7; B 3; F 0—1; R 1; V 0 » $1\frac{1}{2}$ »
 3. Underst: Lövkärrtorv (nedåt kärrtorvartad), H (7—) 9;
B (2—) 3 (—4); F 0 (—1); R (0—) 1 (—2); V (0—)
1 (—2) » $1\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet c:a $4\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strö- och bränttorvtäkt i östra och syd-
östra delarna.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Bränttorv: 2—3.] — Botten-
odling på 2 [eller i 3].

(E. G.)

N:r 89.

Socken: Dals-Ed.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med rikliga martallar).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt S; mossplanet höjer sig i sydvästra delen
upp till $3\frac{1}{2}$ m och i nordöstra delen upp till 4 m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3; F (0—) 1; R 0—1;
V 0 c:a 1¹/₂ m
2. Därunder: Sphagnumtorv (i sydvästra delen starrmosstorv-
artad), H (7—) 8; B 3; F 0 (—1); R (0—) 1 (—2); V 0 intill 1 »
3. Underst: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0—1; V 1 . . . » ³/₄ »
- Totalmäktighet intill 3¹/₄ m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt i norra kanten.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bränntorv: 2—3. — Bottenodling i undre 3.

(H. Th-n.)

N:r 109.

Socken: Dals-Ed.

Areal 50 har.

Ytbeskaffenhet. Flackmosse (Molinia-Myricamosse).

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp genom bäck åt V; mossplanet ligger i södra delen c:a 3 m över bäcken och sluttar därifrån jämnt ner mot denna.

Byggnad.

1. Överst: Starrmosstorv, H 7; B 3; F 0—1; R 1 (—2); V 0 c:a 1 m
2. Underst: Kärrtorv (nedtill kärrdyartad), H (7—) 8—9;
B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0 (—1) intill 3¹/₂ »
(Mäktigast i södra delen.)

Totalmäktighet intill 4¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling N om avloppsbäcken och intill 200 m S om denna; dikning för skogsbörd i södra delen.

Möjligt tillgodogörande. [Bränntorv: 1—2 (i södra delen).] — Odling.

(H. Th-n.)

N:r 114.

Socken: Dals-Ed.

Areal 19 har.

Ytbeskaffenhet. Flackmosse (Molinia-Myricamosse); flerstädes uppstickande berg; innesluter tre gölar.

Lutningsförhållanden. Nästan plan.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6—7; B 3—4 (—5); F 0; R 1
(—2); V 0 c:a 3¹/₂ m
2. Därunder: Kärrtorv, H 5; B 4; F 0; R 0—1; V 1 . . . » ¹/₂ »
3. Underst: Kärrtorv (lövkärrtorvartad), H 8 (—9); B 3; F 0;
R 0—1; V 0—1 » 1¹/₂ »
- Totalmäktighet c:a 5¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—3.

(E. G.)

N:r 116.

Socken: Dals-Ed.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Flackmosse. A. Nordvästra fliken (Molinia-Myricamosse).

B. Huvuddelen (ljung-tuvsävmosse med riklig Myrica).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäck åt S. A. Mossytan ligger 3³/₄ m över avloppet. B. Mossytan ligger 1¹/₂ m över avloppet.

Byggnad.

A. Nordvästra fliken:

1. Överst: Sphagnumtorv (nedåt starrmosstorvartad), H 6—7;
B 3; F 0; R 1; V 0	c:a	1 m
2. Underst: Kärrtorv, H 7—8; B 3; F 0; R 1—2; V 0	»	3 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet	c:a	4 ¹ / ₂ m.

B. Huvuddelen:

1. Överst: Starrmosstorv, H 7—8; B 3; F 0; R 1; V 0	c:a	1 ¹ / ₂ m
2. Underst: Kärrtorv, H 7—8; B 3; F 0; R 1; V 0	»	1 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet	c:a	1 ³ / ₄ m.

Underlag. Sand.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: A: 1—2; [B: 1—2]. — Odling: B; bottenodling i A: 2.

(H. Th-n.)

N:r 118.

Socken: Dals-Ed.

Areal 80 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarkskomplex, omfattande fyra högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar, huvudpartiet ljung-tuvdun-tuvsävmosse med dyhöljor); torvmarken innesluter en tjärn i norra och en i södra delen.

Lutningsförhållanden. Avloppsbäck längs östra kanten från norra tjärnen till den södra och därifrån åt Ö; mossplanet höjer sig i partiet kring norra tjärnen upp till 5³/₄ m, i huvudpartiet mellan gölarna centralt upp till 6¹/₂ m, i partiet SO om södra tjärnen upp till 3¹/₄ m och i partiet NO om densamma upp till 2¹/₄ m över södra tjärnen.

Byggnad.

1. Överst (saknas i högmossepartiet NO om södra tjärnen):
Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 intill		1 ¹ / ₂ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—7; B 3; F 0—1; R 0—1;
V 0	»	1 ¹ / ₂ »
(Ytlager NO om södra tjärnen; vanligen omkring 1 ¹ / ₂ m
mäktig.)		
3. Därunder: Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); B 3; F 0—1;
R 0; V 0	»	1 ¹ / ₂ »
4. Därunder (saknas i huvudpartiets östra kant): Sphagnum-
torv (ställvis starrmosstorvartad), H 7—8 (—9); B 3; F
0—1; R (0—) 1 (—2); V 0 (—1)	»	1 ¹ / ₂ »
5. Därunder: Kärrtorv (nedåt kärddyartad), H 7—8 (—9);
B 3; F 0; R 1—2; V 0 (—1)	»	2 ¹ / ₄ »
(Mäktigast i huvudpartiet; bottenlager utom i området N
om södra tjärnen.)		
6. Därunder (endast N om södra tjärnen): Vasstorv, H 6—7;
B 3; F 0; R 1—2; V 0	c:a	1 »
7. Underst (endast N om södra tjärnen): Gyttja	»	1 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet		3—7 m
(vanligen c:a 4 ¹ / ₂ m).

Underlag. Sand; kring gölen i S lera.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bränntorv: 2—5. — Bottenodling i 5 (utom vid avloppet i sydöstra viken).

(H. Th-n.)

N:r 119.

Socken: Dals-Ed.

Areal 50 har.

Ytbeskaffenhet. *A.* Högmossepartiet (stortuvig, öppen ljung-tuvdunsmosse med dyhöljor), över torvmarkens större del. *B.* Flackmossepartiet (*Molinia-Myricamosse*), i sydvästra delen. — Torvmarken innesluter en tjärn i södra delen och en i norra delen.

Lutningsförhållanden. *A.* Mossplanet ligger i de norra delarna $4\frac{1}{4}$ — $4\frac{3}{4}$ m och i västra fliken $2\frac{3}{4}$ m över södra tjärnen. *B.* Flackmosseytan ligger 3 m över samma tjärn.

Byggnad.

A. Högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3; B 3—4; F 0 (—1); R 0 (—1); V 0 intill 2 m
(Mäktigast i högmossedelen S om landsvägen; saknas i de båda norra flikarna; vanligen 1 m mäktig.)
 2. Därunder (ytlager i de båda norra flikarna): Sphagnumtorv, H (4—5—) 6—8; B 3; F 0—1 (—2); R 0—1; V 0 c:a 2 »
(I östra, norra delen c:a 3 m; centralt c:a $\frac{3}{4}$ m.)
 3. Därunder (saknas i norra, västra fliken): Starrmosstorv, H (5—) 6—7 (—8); B 3; F 0; R 1 (—2); V 0 » 1 »
 4. Underst: Kärrtorv (nedåt kärrdyartad), H (7—) 8—9 (—10); B 3 (—4); F 0; R (0—) 1 (—2); V 0—1 . . . » $1\frac{1}{2}$ »
(I västra fliken c:a $3\frac{1}{4}$ m; centralt c:a $2\frac{1}{2}$ m.)
- Totalmäktighet $5\frac{1}{2}$ — $7\frac{1}{2}$ m.

B. Flackmossepartiet:

1. Överst: Starrmosstorv, H (4—6—) 7 (—8); B 3—4; F 0; R 1—2; V 0 c:a $3\frac{1}{2}$ m
 2. Underst: Kärrdy (upptill kärrtorvartad), H (8—) 9 (—10); B 3 (—4); F 0; R 1; V 0 » $3\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet c:a $6\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—4; B: 1—2.
(*H. Th-n.*)

N:r 121.

Socken: Dals-Ed.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävsmosse med dyhöljor och *Myrica*).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäck åt S; mossplanet höjer sig upp till 4—5 m och i nordligaste delen $5\frac{3}{4}$ m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3 (—4); F 0—1; R 0 (—1); V 0 c:a $3\frac{3}{4}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 8 (—9); B 3; F 0 (—1); R 0 (—1); V 0 » $\frac{1}{2}$ »
3. Därunder (bottenlager utom i östra flikens norra del): Kärrtorv (nedåt kärrdyartad), H 8—9 (—10); B 3 (—4); F 0 (—1); R (0—) 1; V 0 (—1) intill 2 »

4. Därunder (endast i östra flikens norra del): Vasstorv, H 7; B 3; F 0; R 1—2; V 0 c:a $1\frac{1}{2}$ m
 5. Underst (endast i östra flikens norra del): Gyttjor » $\frac{3}{4}$ »
 Totalmäktighet c:a 6 m.

Underlag. Sand och lera.

Nuvarande användning (1920). Ströharvning i sydvästra kanten.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — [Bränttorv: 2—3.] — [Bottenodling i 3.]

(H. Th-n.)

N:r 123.

Socken: Dals-Ed.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Flackmosse (i norra och mellersta delarna ljung-Myricamosse med sparsam Molinia, i södra delen Molinia-Myricamosse).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt S; mossplanet ligger i norra delen 3 m och i södra delen $2\frac{1}{2}$ m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Starrmosstorv, H 7—8 (—9); B 3; F 0 (—1—2); R 1 (—2); V 0 c:a $1\frac{1}{2}$ m
 2. Därunder (bottenlager utom i södra delen): Kärrtorv, H 7—8 (—9); B 3; F 0; R 1 (—2); V 0 intill $1\frac{3}{4}$ »
 3. Underst (endast i södra delen): Starrtorv, H 6—7; B 3; F 0; R 2; V 0 c:a $1\frac{1}{4}$ »
 Totalmäktighet intill $4\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Odling (mindre) intill landsvägen.

Möjligt tillgodogörande. Bränttorv: 1—3. — [Bottenodling i 2.]

(H. Th-n.)

N:r 129.

Socken: Dals-Ed.

Areal 110 har.

Ytbeskaffenhet. Mosskomplex, söndersplittrat av uppstickande bergpartier. A. Flackmossepartierna (Molinia-Myricamossar), över större delen av torvmarken. B. Högmossepartiet (stortuvig ljung-tuvdunsmosse med dyhöljor). Ö om det östra av de två parallella bergstråken.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäcken åt S. A. Mossytan ligger i norra delen c:a $3\frac{1}{4}$ m över avloppet och sluttar jämnt mot detta. B. Mossplanet höjer sig upp till 2 m över avloppet.

Byggnad.

A. Flackmossepartierna:

1. Överst (enda lager i norra delen): Starrmosstorv, H (5—) 7—8; B 3 (—4); F 0; R 1—2; V 0 c:a $1\frac{1}{2}$ m
 2. Underst (saknas i norra delen): Kärrtorv (nedåt kärdrdyartad), H 8 (—9); B 3; F 0; R 1 (—2); V 0 » $1\frac{1}{2}$ »
 Totalmäktighet c:a 3 m.

B. Högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3 (—4); F 0; R 0—1; V 0 c:a $2\frac{1}{2}$ m
 2. Därunder: Starrmosstorv, H 7; B 3; F 0; R 1; V 0 » $1\frac{1}{2}$ »

3. Underst: Kärrtorv (nedåt kärrdyartad), H 7—8 (—9); B 3;
 F 0; R 1—2; V 0 c:a 2¹/₂ m
 Totalmäktighet c:a 5¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: B: övre 1. — Bränntorv: A: 1—2; B: undre 1—3. — Bottenodling i undre A: 1 och A: 2.

(H. Th-n.)

N:r 157.

Socken: Håbol.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossepartierna (ljung-tuvdunsmossar med enstaka martallar), ett i södra utvidgningen och ett Ö om bergpartiet i norra delen. B. Flackmossepartiet (Molinia-Myricamosse), över övriga delar av torvmarken. — I norra delen en göl.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt S. A. Mossplanet höjer sig i södra delen upp till 1¹/₄ m och i norra delen upp till 6¹/₄ m över avloppet. B. Flackmosseytan ligger i södra och mellersta delarna 1—1¹/₂ m och i norra delen kring gölen 4¹/₂ m över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3; F 0 (—1);
 R 0—1; V 0 c:a 2 m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F 0; R 0 (—1);
 V 0 (—1) » 1¹/₂ »
3. Därunder: Kärrtorv (nedåt vasstorvartad), H 7—8; B 3;
 F 0; R 1—2; V 0 (—1) intill 2¹/₂ »
4. Underst: Gyttja » 1¹/₄ »
 Totalmäktighet intill 5¹/₂ m.

B. Flackmossepartiet:

1. Överst: Starrmosstorv, H (5—) 6 (—7); B 3; F 0; R 1
 —2; V 0 intill 2¹/₂ m
2. Underst: Kärrtorv (flerstädes kärrdyartad), H 7—8; B 3
 (—4); F 0; R 1—2; V 0—1 » 5¹/₂ »
 Totalmäktighet 3—7 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1. — Bränntorv: A: undre 1—3; B: 1—2. — [Bottenodling i A: 3 (i norra delen); i B: 2 (i norra delen).]

(H. Th-n.)

N:r 200.

Socken: Nössemark.

Areal 18 har.

Ytbeskaffenhet. A. Sydvästra högmossepartiet (ljung-Myricamosse). B. Norra högmossepartiet (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med spridda martallar). C. Sydöstra högmossepartiet (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med spridda martallar).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt SV. A. Mossplanet ligger 1¹/₂ m över avloppet. B. 2 m över avloppet. C. 3 m över avloppet.

Byggnad.

A. Sydvästra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4); B 3; F 0; R 0
 (—1); V 0 c:a 4 m

2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7; B 3; F 1; R 1; V 0 . . .	c:a	1 1/2 m
3. Därunder: Kärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 1 (-2); V 0 . . .	»	1 »
4. Därunder: Gungflytorv, H 3-4; B 3; F 0; R 1; V 0 . . .	»	1 1/2 »
5. Underst: Gyttja	mer än	1 »
Totalmäktighet	mer än	7 m.

B. Norra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 5; B 3; F 0; R 1; V 0 . . .	c:a	1 m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6-7; B 3; F 0 (-1); R 1 (-2); V 0	»	1 »
3. Därunder: Kärrdy (lövkärrtorvartad), H (7-) 9; B 3; F 0; R 1; V (0-) 1	»	3 1/2 »
4. Därunder: Vasstorv, H 7; B 3; F 0; R 1-2; V 0 . . .	»	1 1/2 »
5. Underst: Gyttja	mer än	1 »
Totalmäktighet	mer än	7 m.

C. Sydöstra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3-4 (-5); B 3; F 0 (-1); R 0-1; V 0	c:a	3 1/2 m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6-7-) 8; B 3; F (0-) 1 (-2); R 0 (-1); V 0 (-1)	»	1 1/2 »
3. Därunder: Starrmosstorv, H 6; B 3; F 0; R 1; V 0-1 . . .	»	1 1/2 »
4. Underst: Kärrdy, R 1; V 0	»	1 1/4 »
Totalmäktighet	c:a	6 3/4 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1; [B: 1;] C: 1. — Bränntorv: [A: 2
-3;] B: 1-3; [C: 2-4]. — [Bottenodling på B: 3.]

(H. Th-n.)

N:r 205.

Socken: Nössemark.

Areal 15 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med martallar); i norra delen två gölar.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till 3/4 m över gölarna. Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3; B 3; F 1; R 1; V 0 . . .	c:a	1 1/2 m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6-7; B 3; F 0 (-1); R 1; V 0	»	1 1/2 »
3. Därunder: Starrtorv, H 6; B 3; F 0; R 2; V 0	»	1 1/2 »
4. Därunder: Kärrdy, B 3; F 0; R 1; V 0-1	»	1 »
5. Därunder: Kärrtorv, H 6-7 (-8); B 3; F 0; R 1-2; V 0-1	»	2 »
6. Underst: Gyttja	»	1 1/2 »
Totalmäktighet	c:a	7 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bränntorv: 2-5.

(H. Th-n.)

N:r 212.

Socken: Nössemark.

Areal 10 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med martallar), kring en göl; intill denna berg i dagen.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till $\frac{3}{4}$ m över gölen.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3; F 1; R 1; V 0 . . . c:a	1 m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 8—9; B 3; F (0—) 1; R 1; V 0 »	1 $\frac{1}{2}$ »
3. Därunder: Kärrtorv (upptill kärrtorvartad), H (8—) 9 (—10); B 3; F 0; R 1 (—2); V 0—1 »	2 »
4. Därunder: Vasstorf, H 6; B 3; F 0; R 2; V 0 »	$\frac{3}{4}$ »
5. Underst: Gyttja »	$\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet c:a	5 $\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt i västra delen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bränntorf: 2—3 [—4].

(H. Th-n.)

N:r 215.

Socken: Nössemark.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. A. Två högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsävmossar); i det östra en göl. B. Ett starrmosseparti, i östra delen.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt S. A. Mossplanet höjer sig i västra partiet upp till $1\frac{3}{4}$ m och i östra partiet upp till $3\frac{1}{2}$ m över avloppet.

B. Starrmossens yta ligger c:a 3 m över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4—5); B 3; F (0—) 1; R (0—) 1; V 0 c:a	1 $\frac{1}{2}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 8 (—9); B 3; F 0—1; R 1; V 0 intill	1 »
3. Därunder: Kärrtorv (lövkärrtorv- och kärddyartad), H (7—) 8—9; B 3; F 0; R 1 (—2); V (0—) 1 (—2) »	1 $\frac{1}{2}$ »
4. Underst: Gyttja »	1 »
Totalmäktighet intill	4 $\frac{1}{2}$ m.

B. Starrmossepartiet:

1. Överst: Starrmosstorf, H 7; B 3; F 0; R 1—2; V 0 . . . c:a	1 m
2. Underst: Kärrdy, B 3; F 0; R 1; V 0 »	$\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet c:a	1 $\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling i nordvästra och norra kanterna.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorf: A: 2—3. — Odling: B.

(H. Th-n.)

N:r 221.

Socken: Nössemark.

Areal 15 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med enstaka martallar och dyhöljor); centralt en mindre göl.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt N; mossplanet höjer sig upp till 2 m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); B 3; F (0—) 1; R 0—1; V 0 c:a	4 $\frac{1}{2}$ m
--	-------------------

2—222639. Sveriges geologiska undersökning. Ser. D. n:r 61. Strömstad.

2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F 0—1; R 1; V 0	c:a	3/4 m
3. Därunder: Lövkärrtorv, H 7—8; B 3—4; F 0; R 1; V 1—2	»	3/4 »
4. Underst: Gyttja	»	1 1/4 »
Totalmäktighet	c:a	7 1/4 m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Odling i norra kanten.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Bränntorv: 2—3.]

(H. Th-n.)

N:r 228.

Socken: Nössemark.

Areal 19 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse); i södra kanten en göl.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i norra delen upp till 1 3/4 m över gölen, i södra och mellersta delarna upp till 4 m över densamma.

Byggnad.

A. Norra delen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—5); B 3; F 0—1 (—2); R 0; V 0	c:a	2 1/2 m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7 (—8); B 3; F 0 (—1); R 1; V 0	»	1 1/2 »
3. Underst: Gyttja (lös)	»	3 1/2 »
Totalmäktighet	c:a	7 1/2 m.

B. Mellersta och södra delarna:

1. Överst (ej i södra delen): Sphagnumtorv, H 2—3; B 3; F 1; R 0; V 0	c:a	1/2 m
2. Därunder (ytlager i södra delen): Sphagnumtorv, H 7—8 (—9); B 3; F (0—) 1; R (0—) 1; V 0	»	2 1/2 »
3. Underst: Lövkärrtorv (nedåt kärrdyartad), H (8—) 9; B 3; F 0; R (0—) 1; V (0—) 1	»	3/4 »
Totalmäktighet	c:a	3 3/4 m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Odling på mellersta delens kanter.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: [A: 2;] B: 1—3.
— Bottenodling i B: 3.

(H. Th-n.)

N:r 230.

Socken: Nössemark.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse i sydvästra hälften; ljung-tuvdunsmosse med martallar i nordöstra hälften). — I sydvästra hälften av torvmarken tre gölar; flera bergpartier uppsticka längs landsvägen.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt SO; mossplanet höjer sig upp till 2—2 1/2 m över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3; F (0—) 1; R (0—) 1 (—2); V 0	intill 3	m
(Mäktigast i nordvästra fliken.)		

2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—8; B 3; F 1; R 1
(—2); V 0 (—1) intill 1³/₄ m
3. Därunder: Kärrtorv (lövkärrtorv), H (6—) 7—9; B 3;
F 0; R (0—) 1 (—2); V 0—1 » 3 »
(Mäktigast i sydöstra delen; vanligen 1 m mäktig; botten-
lager i norra fliken.)
4. Därunder (saknas i norra fliken): Vasstorv, H (4—) 5
—6 (—7); B 3; F 0; R (1—) 2; V 0 » 1 »
5. Underst (saknas i norra fliken): Gyttjor » 1 »
Totalmäktighet 3¹/₄—7¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: övre 1. — Bränntorv: undre 1—3.
(H. Th-n.)

N:r 239.

Socken: Nössemark.

Areal 9 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med enstaka mar-
tallar); i södra delen en göl.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i sydvästra delen upp till
1¹/₂ m och i norra delen upp till 3 m över avloppet i S.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4—5; B 3; F (0—) 1; R
0—1; V 0 intill 2 m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6 (—7); B 3; F (0—) 1; R
0—1 (—2); V 0 » 1 »
3. Underst: Kärrtorv (starrtorv, lövkärrtorv), H 7—8 (—9);
B 3 (—4); F 0; R 1 (—2); V 0—1 (—2) » 3 »
Totalmäktighet intill 6 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: övre 1. — Bränntorv: undre 1—3. —
[Bottenodling på 3 i norra delen.]

(H. Th-n.)

N:r 252.

Socken: Torrskog.

Areal 12 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med enstaka martallar),
kring en göl.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt N; mossplanet höjer sig upp till ¹/₂ m
över gölen.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); B 3; F (0—) 1;
R 0 (—1); V 0 c:a 3 m
2. Därunder: Gungflytorv, H (6—) 8; B 3; F 0; R 1—2;
V 0 » 2 »
3. Underst: Gyttjor » 1³/₄ »
Totalmäktighet c:a 6³/₄ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Bränntorv: 2.]

(H. Th-n.)

N:r 260.

Socken: Blomskog.

Areal 10 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med enstaka martallar).
Lutningsförhållanden. Avlopp åt S; mossplanet höjer sig upp till $2\frac{1}{2}$ m
över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0	c:a	$2\frac{1}{2}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 1; R 0—1; V 0	»	$1\frac{1}{2}$ »
3. Underst: Kärrtorv (dels kärrdyartad, dels lövkärrtorv- artad), H (8—) 9 (—10); B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0—1	»	$1\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	c:a	$4\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — [Bränntorv: 2—3.]

(H. Th-n.)

N:r 261.

Socken: Blomskog.

Areal 13 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (öppen ljung-tuvdunsmosse med enstaka mar-
tallar).

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till $3\frac{1}{4}$ m över av-
loppet i SO.

Byggnad.

A. Nordvästra delen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3 (—4); F (0—) 1 (—2); R 0 (—1); V 0	c:a	$5\frac{3}{4}$ m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—8); B 3; F 0—1; R 0; V 0	»	$1\frac{1}{4}$ »
3. Därunder: Sphagnumtorv (gungflytorv), H (3—) 4—5; B 3; F 0 (—2); R 0; V 0	»	$1\frac{1}{2}$ »
4. Underst: Gyttja	»	$1\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	c:a	9 m.

B. Sydöstra delen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4); B 3; F 0—1 (—2); R 0; V 0	c:a	2 m
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7; B 3; F 1; R 0; V 0	c:a	$1\frac{1}{2}$ m
3. Därunder: Starrmosstorv, H 7; B 3; F 0; R 1; V 0	»	$1\frac{1}{2}$ »
4. Därunder: Kärrtorv, H (7—) 8—9; B 3; F 0; R (0—) 1; V 0—1	»	$1\frac{1}{2}$ »
5. Därunder: Sphagnumtorv, H 6; B 3; F 0; R 0; V 0	»	$1\frac{1}{2}$ »
6. Därunder: Vassstorv, H 6—7; B 3; F 0; R 2; V 0	»	$1\frac{1}{2}$ »
7. Underst: Gyttjor	»	$1\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	c:a	7 m.

Underlag. Lera.

Nuvarande användning (1920). Strörtorvtäkt i nordvästra delen.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1; B: övre 1. — Bränntorv: [A:
2—3;] B: undre 1—6.

(H. Th-n.)

Geogr. längden är räknad från Stockholms Observatorium, bildigt 55° 43' 22" nord. Färrer.
 Dignitetsprova är utstatta i fot inom, i färrer utom de prickade linerna.
 Höjdsiffrorna angivna för öfrer karta. 1:100 000.

Gräns för rekognoscerat område.
 Undersökt torvmark. Siffran hänvisar till Sveriges geologiska undersöknings
 torvmarkskartor. Understrykt siffra betecknar att torvmarken med-
 tagits i den tryckta beskrivningen. Stora bokstäver i torvmarken be-
 teckna delar av densamma, som i beskrivningen särskilts.

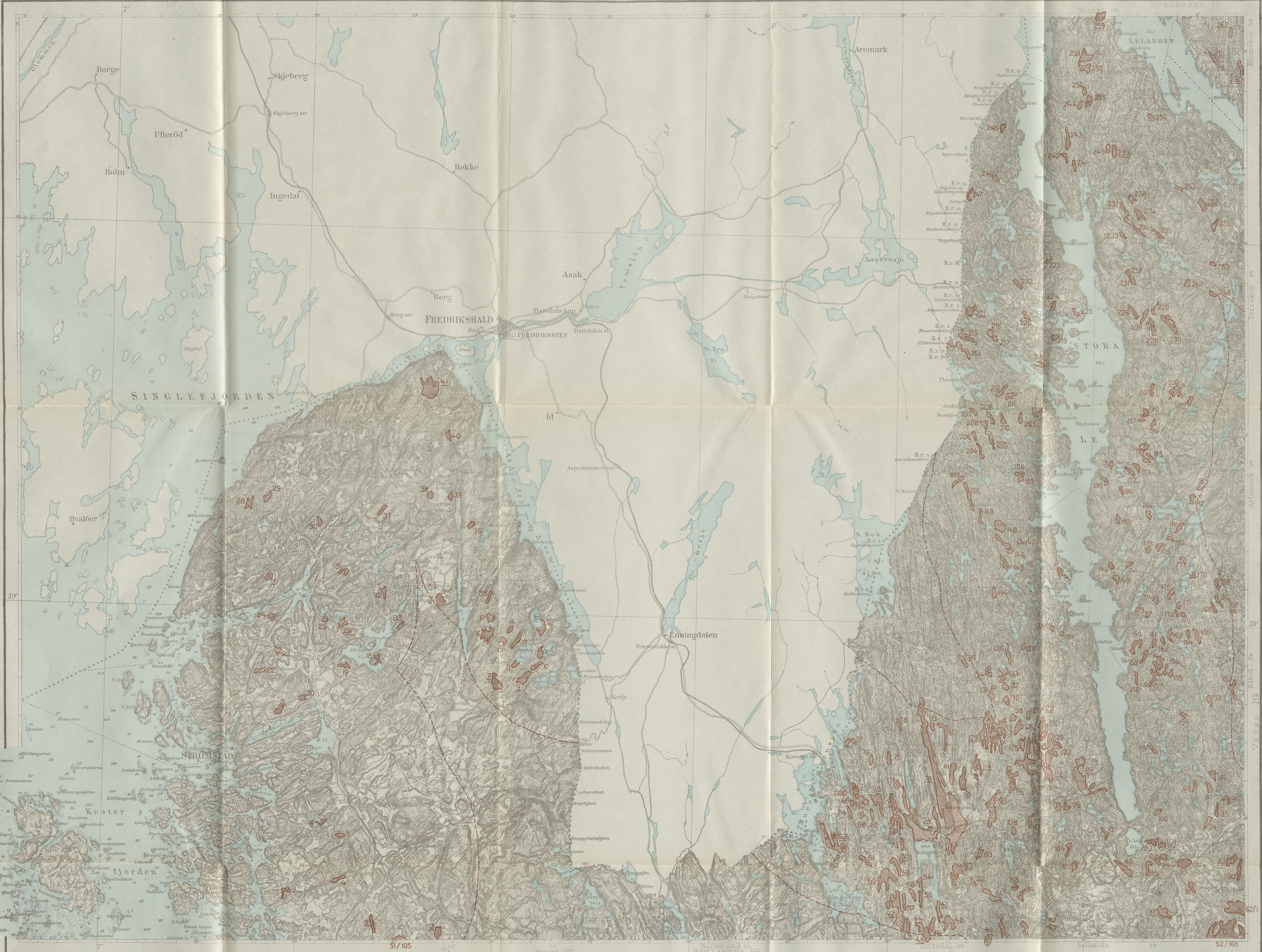
(Göteborg)
 1:100 000
 Litografiskt öfvertryck utgitt vid Generalstabens Litogr. Anst.

Upplysningar rörande undersökta torvmarker, som ej äro upptagna i
 medföljande beskrivning, kunna erhållas från Sveriges geologiska
 undersökning, Stockholm 50. Vid sådan hänvändelse angives
 kartbladets nummer och namn samt torvmarkens nummer.

Gräns för rekognoscerat område.
 Undersökt torvmark. Siffran hänvisar till Sveriges geologiska undersöknings torvmarkregister. Understrukna siffror betecknar att torvmarken medtagits i den tryckta beskrivningen. Stora bokstaver i torvmarken beteckna delar av densamma, som i beskrivningen särskilts.

Upplysningar rörande undersökta torvmarker, som ej äro upptagna i medföljande beskrivning, kunna erhållas från Sveriges geologiska undersökning **Stockholm 50**. Vid sådan hänvändelse angives kartbladets nummer och namn samt torvmarkens nummer.

Geogr. längden är räknad från Stockholms Observatorium, 59° 43' 19.5" öst fr. Ferro.
De upprättstående siffrorna angifva höjden öfver hafvet i meter.
De lutande

Gräns för rekognoscerat område
Undersökt torvmärk Siffran hänvisar till Sveriges geologiska undersöknings torvmärksregister. Understruken siffra betecknar att torvmärken medtagits i den tryckta beskrivningen. Stora bokstäver i torvmärken beteckna delar av densamma, som i beskrivningen särskilts.

Skalan 1:100000 (Fjellbacka)

Upplysningar rörande undersökta torvmärken, som ej äro upptagna i medföljande beskrivning, kunna erhållas från Sveriges geologiska undersökning Stockholm 50. Vid sådan hänvisning angives kartbladets nummer och namn samt torvmärkens nummer.

Generalstabens karta öfver Sverige 1691. Uppmätt 1889. 01027

**SVERIGES GEOLOGISKA UNDERSÖKNINGS SENAST
UTKOMNA PUBLIKATIONER ÄRO:**

Ser. Aa Geologiska kartblad i skalan 1:50 000 med beskrivningar.

	Pris kr.
N:o 142 <i>Sövedborg</i> av H. MUNTHE, H. E. JOHANSSON och K. A. GRÖNWALL	2,00
» 143 <i>Värmlandsnäs</i> av R. SANDEGREN och H. E. JOHANSSON	2,00
» 145 <i>Otterbäcken</i> av R. SANDEGREN och H. E. JOHANSSON	1,00
» 148 <i>Mässvik</i> av R. SANDEGREN och H. E. JOHANSSON	2,00
» 150 <i>Mjölby</i> av N. H. MAGNUSSON, H. MUNTHE och S. ROSÉN	2,00
» 151 <i>Våse</i> av R. SANDEGREN, A. HÖGBOM och F. SVENONIUS	2,00
» 152 <i>Burgsvik jämte Hoburgen och Ytterholmen</i> av H. MUNTHE	2,00

Ser. Ba Översiktskartor.

N:o 10 Karta över Sveriges åkerareal, av C. J. ANRICK. 1:1 mill. 1921. Med beskr.	8,00
---	------

Ser. C. Avhandlingar och uppsatser.

N:o 140 HÖGBOM, A. G., Geologisk beskrivning över Jämtlands län. Med 2 kartor. Andra omarbetade upplagan 1920 4:o	8,00
---	------

Årsbok 13 (1919).

» 292 JOHANSSON, S., Undersökning av några svenska formsandsorter. Mit einem Resümee in deutscher Sprache. 1919	0,50
» 293 SAHLSTRÖM, K. E., Jordskalv i Sverige 1913—1918. 1919	0,50
» 294 GEJER, P., Sveriges fosfattillgångar. Med 2 tavlor. 1919	1,50
» 295 WIMAN, C., Om fossilfynd i sparagmitformationen. 1919	0,50
» 296 GEJER, P., Tuolluvaara malmfälts geologi. 1920	1,00
» 297 NAUMANN, E., Södra och mellersta Sveriges sjö- och myrmalmer. Deras bildningshistoria, utbredning och praktiska betydelse. Med 4 tavlor. Resümee in deutscher Sprache. 1922	2,00
» 298 HEDE, J. E., Djupborrningen vid Burgsvik på Gottland 1915. Paleontologisk-stratigrafiska resultat. 1919	0,50

Årsbok 14 (1920).

» 299 FRÖDIN, G., Om de s. k. prekambriiska kvartsit-sparagmitformationerna i Sveriges sydliga fjälltrakter. 1920	1,00
» 300 NAUMANN, E., Några synpunkter angående de limniska avlagringarnas terminologi. 1920	1,00
» 301 NAUMANN, E., Om roströr och vissa därmed jämförliga bildningar. 1921.	1,00
» 302 MUNTHE, H., Strandgrottor och närstående geologiska fenomen i Sverige. Naturskyddsutredning. 1920.	5,00
» 303 MUNTHE, H., Sveriges raukar jämte exempel på pseudoraukar. Naturskyddsutredning. 1921	5,00
» 304 GEJER, P., The cerium minerals of Bastnäs at Riddarhyttan. 1921	0,50
» 305 HEDE, J. E., Gottlands silurstratigrafi. Med 2 tavlor. 1921	2,00

Årsbok 15 (1921).

» 306 SUNDIUS, N., Åtvidabergstraktens geologi och malmfyndigheter. Med en karta. Resumé in deutscher Sprache. 1921	2,00
» 307 HALDEN, B. E., Skalgåsförekomster i Västerbotten. Med en tavla. 1921	1,00
» 308 SUNDIUS, N., Om de glaciälviala avlagringarna i Grythyttetrakten. Med en tavla. 1922	1,00
» 309 OSVALD, H., Till gyttjornas genetik. CLEVE-EULER, A., Om diatomacévegetationen och dess förändringar i Säbysjön, Uppland, samt några dämda sjöar i Salatrakten. 1922	6,00
» 310 HALDEN, B. E., Tvänneintramarina torvbildningar i norra Halland jämte äldre och nyare kvartärgeologiska synpunkter på saltvattensdiatomacéerna. 1922	1,00

Ser. Ca. Avhandlingar och uppsatser i 4:o.

N:o 18 WESTERGÅRD, A. H., Sveriges olenidskiffer. 1922.	8,00
---	------

Ser. D. Torvmarkskartor med beskrivningar.

N:o 42 Kartbladet Vänersborg	3,00
» 52 Kartbladet Upperrud	3,00

OBS.! Samtliga arbeten distribueras genom Bokförläggaren

LARS HÖKERBERG, *Stockholm.*